

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Đều giả, ngang ngược và rình chờ !!!

Sau gần 3 tháng quốc dân lẫn quốc tế chờ đợi câu trả lời chính thức về nguyên nhân và thủ phạm gây ra vụ biển nhiễm độc và hải sản chết hàng loạt tại 4 tỉnh miền Trung, chiều ngày 30-06-2016, Việt cộng đã tổ chức họp báo tại Hà Nội dưới sự chủ trì của Bộ trưởng chủ nhiệm Văn phòng Chính phủ Mai Tiến Dũng, có sự tham dự của quan chức nhiều bộ khác, với 2 nội dung: một là thông báo ban hành nhiều nghị định quy định chi tiết các Luật đầu tư, Luật doanh nghiệp có hiệu lực từ 1 tháng 7; hai là công bố nguyên nhân cá chết bất thường như Chính phủ đã cam kết và sau công bố này là lời xin lỗi của tập đoàn Formosa Hà Tĩnh. Tuy nhiên, có rất nhiều điều để nói về cuộc họp báo mà ai có lương tâm và trách nhiệm với đất nước cũng ngóng chờ này.

Đều giả

Trước hết, việc công bố nguyên nhân thảm họa về môi trường biển, khiến cả toàn xã hội đều đứng, thậm chí thế giới phải quan tâm, đã được lồng ghép một cách khiên cưỡng, vô nguyên tắc, kiểu coi thường công luận, vào việc thông báo những nghị định liên quan đến hai Luật nói trên. Điều đó cho thấy đối với giới cầm quyền, thảm họa Formosa Hà Tĩnh chỉ là một cơn bão trong tách trà không hơn không kém. Với kiểu kể công, thông cáo báo chí của Văn phòng Chính phủ lên giọng: “*Ngay sau khi có thông tin về sự cố, các đồng chí lãnh đạo Đảng, Nhà nước, trực tiếp và thường xuyên là Thủ tướng, các Phó Thủ tướng Chính phủ đã quyết liệt chỉ đạo triển khai kịp thời các biện pháp hỗ trợ, ổn định cuộc sống của người dân vùng bị thiệt hại; giữ vững an ninh chính trị, trật tự, an toàn xã hội; bước đầu đánh giá thiệt hại về kinh tế, xã hội, môi trường. Đồng thời, đã chỉ đạo các bộ, ngành, các cơ quan khoa học, trên tinh thần thận trọng, khoa học, chính xác, khách quan và đúng pháp luật, xác định, làm rõ nguyên nhân, đối tượng gây ra sự cố để có giải pháp xử lý*”. Bộ trưởng Thông tin và Truyền thông Trương Minh Tuấn cũng phụ họa: “*Việc công bố hôm nay thể hiện chủ trương công khai của Đảng và Nhà nước. Ngay từ đầu những người đứng đầu Đảng, Nhà nước đã quyết liệt chỉ đạo yêu cầu điều tra nhanh chóng xác định nguyên nhân, thủ phạm gây ra, đánh giá hậu quả gây ra, hỗ trợ người dân bị ảnh hưởng...*”.

Thế nhưng, dù đao to búa lớn (“quyết liệt, quyết liệt”) như thế, nhà cầm quyền VC vẫn chỉ xử lý một cách chung chung: chẳng có “quan” nào phải từ chức, bị truy cứu trách nhiệm dân sự hay hình sự vì đã để xảy ra thảm họa. Thậm chí chẳng có “quan” nào đứng lên xin lỗi toàn dân và các nạn nhân, kể cả những kẻ đã từng nói rằng Formosa không liên quan đến vụ việc, rằng một trong những nguyên nhân là thủy triều đỏ, hoặc từng ra tay đàn áp tra tấn người bảo vệ môi trường.

Trước ngày công bố, xuất hiện trên mạng xã hội và báo lề phải bức thư nhận lỗi của Formosa. Tại sao có sự trùng hợp về thời điểm như vậy trong hành động của công ty và Chính phủ? Điều tra nguyên nhân thảm họa môi trường là vấn đề kỹ thuật và pháp lý, lẽ ra kết quả phải công bố trước khi Formosa thừa nhận lỗi về mình. Chẳng lẽ Chính phủ chờ thuyết phục Formosa thừa nhận trước mới dám công bố nguyên nhân sau? Nói cách khác, phải chăng đã có sự phối hợp nhịp nhàng giữa nhà cầm quyền với Formosa trong sự kiện nghiêm trọng này để đối phó dư luận? Vậy yêu cầu chính đáng của người dân cả nước, nạn nhân của thảm họa môi trường này, không đáng để Chính phủ ưu tiên quan tâm hơn thủ phạm sao? (Ý kiến của luật sư Lê Công Định). Rồi trước câu hỏi của báo chí “*Cơ quan công an có khởi tố vụ án hình sự hay không?*”, Bộ trưởng Mai Tiến Dũng thần nhiên trả lời: “*Việc đấu tranh tìm ra thủ phạm là thái độ cương quyết của Đảng, Chính phủ; xử nghiêm không loại trừ bất kỳ tổ chức, cá nhân nào... Nhưng vì Formosa đã nhận lỗi trước người dân VN, đưa ra 5 cam kết về bồi thường hỗ trợ, nên Chính phủ cũng có chính sách độ lượng: Đánh kẻ chạy đi chứ không đánh kẻ chạy lại*”. Đều giả! Về việc này, Ts Nguyễn Quang A bình luận: “*Theo tôi phải tiến hành một vụ án, đánh giá đầy đủ thiệt hại và buộc Formosa phải bồi thường, chứ không thể coi việc 500 triệu đô [họ bảo là để đào tạo nghề cho khoảng 1 triệu người bị ảnh hưởng] với vài lời hứa như thế này là xong và để chìm xuống vụ việc*”.

Ngang ngược

Về thái độ của tập đoàn Formosa, thì từ trước tới nay, người ta chỉ thấy sự ngang ngược Ngay khi xảy ra hiện tượng cá chết hàng loạt, giám đốc đối ngoại Chu Xuân Phàm đã khẳng định: giữa cá tôm và nhà máy phải chọn một trong hai. Đến nay, khi tìm ra thủ phạm chính thức là chất kích độc phenol và cyanur do Formosa xả thải, nó lại tiếp tục “đổ thừa” do mất điện trong vài ngày đầu tháng 4-2016. Trong khi đó, Chủ tịch HĐQT quản trị lại gửi thư cho nhân viên với lời tuyên bố “sẽ giữ lại nhà máy hoạt động bằng bất kỳ giá nào và đặt quyền lợi của cán bộ, nhân viên lên hàng đầu” (không phải luật pháp, người dân và môi trường của VN!). Trong thư này bọn họ lại đưa ra một chủ thể khác mang tên “nhà thầu phụ” là thủ phạm gây thảm họa.

Như thế, so với việc khắc phục những hậu quả hết sức tai hại như cá chết sạch sành sanh gần bờ, một thợ lặn đã tử vong và một số phải điều trị bệnh, hàng ngàn người dân ngộ độc do ăn hải sản trong thời gian qua, biển bị ô nhiễm về lâu dài đến cả nửa thế kỷ từ mặt nước cho tới các rặng san hô bên dưới, hàng triệu người nay đang thất nghiệp và đói khổ, nền kinh tế quốc dân, an ninh đất nước bị ảnh hưởng nghiêm trọng, nhiều thế hệ sẽ sinh ra với những dị tật do biến đổi gen vì cha mẹ dùng muối và nước mắm nhiễm kim loại nặng... Nói tóm, tác hại của thảm họa này –theo ý kiến của nhiều nhà khoa học– không khác chi một quả bom nguyên tử nổ dưới biển, với những di chứng để lại trong môi trường tới gần cả trăm năm, thì số tiền 500 triệu đôla bồi thường quả là nực cười, bèo bọt, chẳng thấm vào đâu, thậm chí mang tính cách lãng mại.

Hiện đang có một vụ kiện hãng xe Volkswagen ở Mỹ, buộc hãng này phải đền chừng 10 tỷ đô cho 475,000 chủ một loại xe của hãng vì đã trang bị một phần mềm lừa hệ thống kiểm định khí thải, 2,7 tỷ đô đền bù môi trường và 2 tỷ đô nữa cho việc nghiên cứu dòng xe bảo vệ môi trường tốt hơn trong tương lai. Rồi như một quán KFC cũng ở Mỹ đã phải bồi thường gần 10 triệu đô cho chỉ một cô bé mà sau khi ăn gà của hãng đã bị bại liệt. So với thiệt hại ở Mỹ thì thảm họa môi trường của VN lớn hơn nhiều. Thành ra 500 triệu đô không phải là tiền đền bù mà là một sự bố thí hay trò đám mồm. Ấy vậy mà nhà cầm

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ➤ *Đầu giả, ngang ngược và rình chờ !!!*
- Trg 03** ➤ *Khuyến nghị cải nhân quyền vào điều kiện cho vay tín dụng... -6 Tổ chức Xã hội dân sự.*
- Trg 05** ➤ *Tín đồ Phật giáo Hòa Hảo bị hànhhung sách nhiễu khi tham... -Thiên Hà.*
- Trg 06** ➤ *Tại sao nhà cầm quyền quyết tâm cưỡng chế giải tỏa chùa... -Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng.*
- Trg 07** ➤ *Tổng Giám mục Ngô Quang Kiệt kể chuyện Vũng Áng. -Huỳnh Trang phỏng vấn.*
- Trg 08** ➤ *Cả nước Nhật nhớ Tướng Douglas MacArthur. -Đại Kỷ Nguyên tiếng Việt.*
- Trg 09** ➤ *TS Rupert Neudeck, ân nhân của thuyền nhân Việt qua đời... -Thanh Trúc.*
- Trg 11** ➤ *Nấn lưng Nguyễn Phú Trọng. -Ngô Nhân Dụng.*
- Trg 12** ➤ *Kinh tế CSVN nằm ở đâu trong nền kinh tế Trung cộng? -Le Nguyen.*
- Trg 14** ➤ *Bàn về hoạt động của Mặt trận Tổ quốc. -Nguyễn Đình Cống.*
- Trg 15** ➤ *Những “cánh tay nối dài của Đảng” cần được rút ngắn. -Ts Phạm Chí Dũng.*
- Trg 17** ➤ *Lại đúng quy trình và rút kinh nghiệm. -Tô Văn Trường.*
- Trg 18** ➤ *Giải pháp lạ lùng cho từng quốc nạn. -Vũ Thạch.*
- Trg 19** ➤ *Sự khốn cùng của truyền thông quốc doanh. -Nguyễn Đình Ấm.*
- Trg 20** ➤ *Nhà báo bị rút thẻ: Thực trạng nghề báo tại Việt Nam? -Gia Minh.*
- Trg 22** ➤ *Thưa ông Phó Giáo sư, dân không phải là lũ nộm. -CanhCo.*
- Trg 23** ➤ *VN: chưa bao giờ như lúc này. -Huỳnh Thục Vỹ.*
- Trg 24** ➤ *Sự thiệt hại về ô nhiễm môi trường tại Việt Nam. -FB Hiếu Bùi.*
- Trg 25** ➤ *Thông cáo báo chí về nguyên nhân sự cố môi trường gây hải.. -Văn phòng Chính phủ.*

Và một số bài khác.....

quyền Việt cộng đã vội vàng chấp nhận số tiền bèo bọt ấy. Nó giống như việc một kẻ lái ô tô ẩu, đâm chết người nhưng chỉ đưa tiền cho gia đình nạn nhân đủ mua một quan tài sau khi được chính quyền đứng ra dàn xếp như vậy. Với cái giá đó, Việt cộng đang bán rẻ hiện tại và tương lai dân tộc! Ngư dân nói riêng và đất nước nói chung cần một số tiền lớn hơn rất nhiều –50 tỷ đô– mới thoả đáng cho những thiệt hại vô cùng lớn lao mà Formosa đã và đang gây ra tại VN. Khốn nạn thay, đây lại là thoả thuận của riêng đám lãnh đạo VC với cái tập đoàn tai tiếng quốc tế ấy. Chẳng những thế, với kiểu “phạt cho tồn tại” như đã thấy lâu nay với nhiều công ty, xí nghiệp cũng gây ra thảm họa tương tự nhưng với tầm mức nhỏ hơn, Formosa sẽ tiếp tục hoạt động. Một tội phạm về môi trường lừng danh năm châu bốn bể, được nhận cả giải thưởng ô nhục “Hành tinh đen”, vẫn không bị một tòa án nào, quan tòa nào, bản án nào tại VN in dấu thêm vào lịch sử tội ác của nó. Dĩ nhiên là không! Bởi lẽ khi bộ máy tham nhũng (toàn bộ đảng và nhà cầm quyền Việt cộng) quyền chặt với một tập đoàn bất hảo như Formosa thì ta chớ nên trông chờ công lý được thực hiện. Tất cả đã được dàn dựng để biến quả núi thành ổ mối, con voi thành con chuột, với luận điệu nực cười: nào là Formosa thành tâm xin lỗi, bỏ ra 500 triệu để bồi thường thiệt hại kinh tế cho người dân, nào là dạy cho ngư dân nghề mới, xử lý môi trường biển, nào là xin hứa khắc phục, cam kết không tái phạm, vân vân và vân vân. Liệu một vụ nữa có xảy ra không? Có trời biết nhưng người cũng đoán được. Chỉ có những kẻ thiếu năng trí tuệ hoặc bị tẩy não nhồi sọ mới tin vào cam kết của một tập đoàn kinh tế đầy tai tiếng về môi trường như Formosa và của một tập đoàn chính trị đầy thành tích tham nhũng và cướp bóc, gian dối và bạo lực như đảng VC.

Rình chờ.

Chính vì thế, công luận đang có những phản ứng hết sức dữ dội. Cứ vào những trang hàng triệu độc giả mỗi ngày như Anh Ba Sàm hoặc Dân Làm Báo thì thấy. Đảng và nhà cầm quyền VC không phải không biết điều này. Nên từ trước ngày công bố nguyên nhân đại họa, nhân dân đã thấy có nhiều diễn biến “động binh” của bộ quốc phòng, như xe tăng, thiết giáp, pháo cao xạ... xuất hiện khắp nơi. Theo một số tin tức chưa kiểm chứng, việc vận chuyển các khí tài quân sự này đều có đích đến là Hà Tĩnh - nơi nhà máy Formosa trú đóng. Cận thời điểm công bố thủ phạm, tân bộ trưởng công an Tô Lâm đã ra lệnh cho lực lượng dưới quyền phải ngăn chặn các hoạt động biểu tình trong thời gian sắp tới. “Nhiệm vụ trọng tâm” này được ban ra trong một hội nghị tại Sài Gòn hôm 28-6-2016, có sự tham dự của Thủ tướng và lãnh đạo công an 63 tỉnh thành. Trước đó, kể từ đầu tháng 4, người dân đã chứng kiến việc công an bưng bít thông tin, ngăn chặn mọi nỗ lực điều tra độc lập, thẳng tay đàn áp mọi ý kiến phản biện, mọi nghi ngờ bất mãn, tấn công giam nhốt những người biểu tình, vu khống những ai xuống đường vì môi trường là do sự xúi giục của các lực lượng thù địch. Giờ phút này, lực lượng an ninh đang rất phấn khởi với thành tích đạt được, tức cuộc họp báo đã giúp dẹp yên dư luận, và sau cuộc họp báo này thì bất kỳ ai còn lên tiếng đòi minh bạch đều chỉ có thể là “phản động”, cần phải trấn áp mạnh mẽ, vì đó là một tai họa cho chế độ.

Kết: Nhưng tai họa thực lúc này chính là Formosa. Với sự dung túng mọi mặt nhờ đã được ăn chia của hàng lãnh đạo VC, đó là một ổ độc chất lâu dài cho môi trường đất nước cũng như một nguy cơ tiềm tàng cho an ninh tổ quốc. Tuy nhiên, tai họa lớn hơn hết của Dân tộc vẫn là đảng VC. Bởi lẽ cái chết của biển cũng như của cá chỉ là ngọn của vấn đề, gốc chính là cái chết của lương tâm, của đạo đức, của lý trí và của chính trị nơi đám lãnh đạo vô tổ quốc lẫn vô dân tộc này. Thành thử toàn thể Đồng bào, các lực lượng quần chúng (sinh viên học sinh, nông dân, ngư dân, công nhân), các cộng đồng tôn giáo, tổ chức xã hội dân sự cần tiếp tục xuống đường đồng đạo, tổ quyền lực nhân dân để khử cho được mối họa này! **BBT**

Đã tìm ra thủ phạm giết cá (Babui-DanchimvietInfo)

TỔ CHỨC XÃ HỘI DÂN SỰ ĐỘC LẬP KHUYẾN NGHỊ cải nhân quyền vào điều kiện cho vay tín dụng quốc tế đối với chính phủ Việt Nam6 Tổ chức Xã hội Dân sự Độc lập VN 20-06-2016.....

Kính gửi:
Ngân hàng Thế giới
Quỹ Tiền tệ Quốc tế
Ngân hàng Phát triển Á châu
Chính phủ Nhật Bản
Chính phủ Hoa Kỳ
Quốc hội Hoa Kỳ
Chính phủ Australia
Liên minh châu Âu

9 trong số 15 chiếc ghế bị bỏ trống tại cuộc gặp của Tổng thống Mỹ Barack Obama với các đại diện của Xã hội dân sự Việt Nam vào tháng 5-2016 xứng đáng là hình ảnh có tính chứng minh rõ nhất về thực trạng nhân quyền ở Việt Nam. Nếu cả những khách mời của Tổng thống Mỹ mà còn bị công an Việt Nam ngăn chặn và câu lưu bất hợp pháp tại nhà riêng và tại đồn cảnh sát, cơ chế đàn áp một cách liên tục và có hệ thống của chính thể Hà Nội đối với các quyền tự do tôn giáo, tự do hội họp, tự do báo chí, công đoàn độc lập, tù nhân chính trị là hết sức dễ hiểu.

Thư khuyến nghị này khẩn thiết nêu những vấn đề dưới đây:

1. Viện trợ quốc tế đang gián tiếp nuôi dưỡng bộ máy an ninh Việt Nam

Hành động đàn áp mới nhất của chính quyền Việt Nam xảy đến đối với những người biểu tình bảo vệ môi trường vào tháng 5-2016, đã bị cộng đồng quốc tế chỉ trích gắt gao và kêu gọi phải có thay đổi. Những tổ chức nhân quyền như Freedom House đã nói rất rõ là trong thời gian gần đây chính quyền Việt Nam đang nỗ lực hạn chế hơn nữa tất cả mọi hình thức của những quyền căn bản đối với người dân trong nước.

Năm 2016, tổ chức Human Rights Watch đã đưa bản báo cáo về tình trạng nhân quyền ở Việt Nam với nhiều bằng chứng cho thấy có sự ngược đãi trắng trợn trên bình diện khắp nước từ phía chính quyền, trong đó có hăm dọa các nhà tranh đấu nhân quyền, công an sử dụng tra tấn đối với những người bị bắt, nhà nước đền bù không tương xứng cho người nông dân trên phần đất bị chính quyền cưỡng đoạt cho những kế hoạch phát triển và xây dựng, và tại Việt Nam hiện nay hoàn toàn không có các nghiệp đoàn lao động độc lập.

Cũng theo tổ chức Human Rights Watch, năm 2015 có ít nhất 45 bloggers và nhà tranh đấu tại Việt Nam đã bị những công an thường phục đánh đập. Và hiện nay chính quyền Việt Nam vẫn đang giam giữ khoảng 150 tù nhân chính trị.

Truyền thông - một trong những phạm vi thuộc đời sống sinh hoạt của người dân - vẫn đang bị chính quyền kiểm soát gắt gao nhất. Tổ chức Phóng viên Không Biên giới, xếp Việt Nam đứng thứ 175 trong danh sách 180 quốc gia và lãnh thổ về mức độ tự do báo chí, chỉ trích chính quyền đang ra sức đàn áp những nhà báo nào không đi theo đúng đường lối của nhà nước.

Chính Trợ lý Ngoại trưởng Hoa Kỳ phụ trách Dân chủ, Nhân quyền và Lao động - ông Tom Malinowski - đã phải khẳng định "chưa có tiến bộ nào để chúng tôi có thể nói là nhà nước Việt Nam đã đáp ứng đúng cam kết về cải cách pháp lý". Từ sau Hiến pháp năm 1992, chính quyền Việt Nam vẫn còn nợ người dân các luật biểu tình, luật lập hội và luật tự do tôn giáo...

Trong bối cảnh đó, mỗi đồng USD được các tổ chức tín dụng và các chính phủ quốc tế cho chính quyền Việt Nam vay tín dụng, dù dưới hình thức nào, đều có thể được hiểu đã và đang gián tiếp bổ sung nguồn máu nuôi dưỡng cơ thể lực lượng an ninh để đàn áp giới bất đồng chính kiến và người dân.

2. Nạn tham nhũng trong sử dụng vốn vay ODA

Từ nhiều năm qua, ODA đã trở thành một trong những quốc nạn về tham nhũng ở Việt Nam. Tỷ lệ thất thoát bình quân tại nhiều dự án ODA được đồn đoán khoảng 20-25%. Nhưng đó chỉ là mức "hợp pháp". Thậm chí tỷ lệ tham nhũng ODA còn vọt đến 40% được chứng thực bởi một dự án xây dựng trường tiểu học ở Hà Tĩnh và giai đoạn 2009-2010, do chính một tờ báo nhà nước nêu.

Có rất nhiều dẫn chứng về lãng phí và tham nhũng ODA. Năm 2015, báo chí phản ánh công trình cầu vượt Giá Rai (thị xã Giá Rai, Bạc Liêu) được xây dựng với tổng vốn đầu tư 290 tỉ đồng rồi... bỏ không khoảng ba

năm nay do hết vốn làm đường dẫn, gây lãng phí. Hoặc dự án trích dầu cá ở Bến Tre, dự án dây chuyền dệt bao đay ở TP. HCM, dự án nhà máy thủy sản đông lạnh Hạ Long, chương trình phát triển dầu tầm tở ở Lâm Đồng và hàng loạt dự án cơ khí, cấp nước, nông nghiệp vay vốn ODA từ Pháp, Đức không hiệu quả...

Một loạt dự án sử dụng vốn ưu đãi, nhất là lĩnh vực giao thông, chậm tiến độ và đội vốn lớn so với tổng mức dự kiến đầu tư ban đầu như dự án tuyến metro Nhổn-ga Hà Nội, dự án xây dựng tuyến metro số 1 (Bến Thành-Suối Tiên) và dự án metro tuyến Bến Thành -Tham Lương ở TP.HCM...

Bất chấp nhiều lần cộng đồng quốc tế đề nghị Việt Nam phải có cơ chế giám định độc lập về hiệu quả sử dụng nguồn vốn ODA, các bộ ngành và chính phủ Việt Nam vẫn tảng lờ. Cứ sau 5-7 năm, một nghị định về tiếp nhận, quản lý và sử dụng ODA lại được chính phủ ban hành. Nhưng lần nào cũng vậy, chẳng có bất cứ điều khoản nào cho thấy người dân được thông báo đầy đủ những thông tin ODA liên quan đến các dự án liên quan mật thiết đến dân sinh, cũng chẳng có chuyện người dân và Xã hội dân sự được đóng góp ý kiến và phản biện đối với những bất cập, bất công và nạn tham nhũng kinh hoàng trong môi trường ODA của giới quan chức.

Hiển nhiên và không thể khác, đó là nguồn cơn vì sao ngay cả những quốc gia như Đan Mạch, Thụy Điển, Úc... cũng phải thẳng tay cắt giảm viện trợ ODA đối với chính phủ Việt Nam.

3. Viện trợ ODA và IDA?

Vào tháng 6-2016, một báo cáo của Cục Quản lý nợ và tài chính đối ngoại - Bộ Tài chính Việt Nam cho biết chế độ vẫn còn một nguồn ngoại tệ cực kỳ dồi dào: Số vốn ODA mà các nhà tài trợ quốc tế đã cam kết với Việt Nam còn đến 22 tỉ USD.

Nếu tỷ lệ tham nhũng 40% tương ứng với con số 22 tỷ USD vốn ODA còn lại sẽ được giải ngân cho Việt Nam, sẽ có ít nhất hàng chục tỷ đôla viện trợ tuồn thẳng vào túi giới quan chức.

Hiện nay, giới lãnh đạo Việt Nam đang khẩn khoản đề nghị Nhật Bản ủng hộ Việt Nam tiếp cận nguồn vốn ưu đãi của các tổ chức tài chính quốc tế, trong đó có nguồn vốn IDA ưu đãi (không lãi suất) của Ngân hàng Thế giới sau năm 2017.

Nhưng một nghịch lý rất lớn là trong khi IDA do Hiệp hội Tổ chức Phát triển Quốc tế thuộc Ngân hàng

Thế giới lập ra nhằm hỗ trợ cho những nước nghèo nhất thế giới (có tỷ lệ Tổng thu nhập Quốc dân (GNI) theo đầu người dưới ngưỡng quy định của WB và được cập nhật hàng năm - hiện nay ngưỡng này là 1.135 USD), thì Việt Nam đã công bố thu nhập bình quân đầu người Việt Nam năm 2015 gấp hơn hai lần mức này - mỗi người dân Việt Nam thu nhập đến 2.300 USD một năm. Phải chăng Chính phủ Việt Nam đang muốn đánh lừa chính phủ Nhật và các tổ chức tín dụng để giành được những khoản vay IDA không phải trả lãi?

Có những dấu hiệu cho thấy chính phủ Việt Nam cũng đang muốn hàm ý đe dọa nếu như không có khoản vay IDA thì khả năng trả nợ sẽ bị ảnh hưởng, khi một tờ báo nhà nước là Dân Trí tuyên bố: "*Hiện tại, Việt Nam đang có kế hoạch vận động cho kỳ IDA 18, mục tiêu là nhằm có được giai đoạn chuyển tiếp phù hợp trong trường hợp Việt Nam tốt nghiệp IDA năm 2017, bảo đảm khả năng trả nợ bền vững của ngân sách nhà nước trong thời gian tới, không tạo ảnh hưởng bất lợi đến điều kiện tiếp cận nguồn vốn ODA và vốn vay ưu đãi khác.*"

4. Hãy cài nhân quyền vào các chương trình cung cấp tín dụng

4.1. Có thể áp dụng 'lệnh cấm cho vay' đối với chính phủ Việt Nam

Tại sao các tổ chức tín dụng và chính phủ quốc tế lại không áp dụng hình thức trừng phạt là *lệnh cấm cho vay* đối với chính phủ Việt Nam?

Lệnh cấm cho vay có hiệu quả hơn cấm vận thương mại và sẽ áp lực các nhà độc tài phải thực hiện cải cách cần thiết. Bởi các nhà độc tài đã bị giảm thiểu khả năng vay nợ bên ngoài để rồi biến thủ số tiền vay được hoặc sử dụng số tiền đó trong việc đàn áp người dân.

Đồng thời, lệnh cấm vận cho vay bảo vệ lợi ích của người dân vì giúp họ thoát khỏi trách nhiệm hoàn trả số nợ tích lũy sau khi thoát khỏi sự kềm kẹp của nhà cầm quyền bất chính.

Một ví dụ là chế độ phân biệt chủng tộc ở Nam Phi. Họ vay mượn các ngân hàng tư nhân suốt thập niên 80 trong khi phần lớn ngân sách được dùng tài trợ quân đội và cảnh sát để đàn áp những người dân gốc Phi. Giờ đây, người dân Nam Phi gánh chịu số nợ của những kẻ đã đàn áp họ.

Nhiều nhà độc tài khác cũng đã vay mượn từ nước ngoài, biến thủ vốn vay cho các mục đích cá nhân, và để lại nhiều khoản nợ cho công chúng mà họ cai trị. Dưới thời Mobutu

Sese Seko, quốc gia Zaire đã tích lũy hơn 12 tỉ USD nợ công trong khi Mobutu chuyển công quỹ vào các tài khoản cá nhân của hân tổng cộng lên đến 4 tỉ USD (vào giữa thập niên 80) và sử dụng chúng để duy trì quyền lực thông qua việc nuôi dưỡng thuộc hạ và thanh toán chi phí quân sự. Fernando Marcos của Phillipin khi mất quyền lực năm 1986 cũng để lại khoản nợ nước ngoài 28 tỉ USD, trong lúc tài sản cá nhân của Marcos được ước tính lên đến 10 tỉ.

Trường hợp của Franjo Tudjman ở Croatia bị cho là một nhà cầm quyền thuộc loại "vạ" vì đã đàn áp báo chí, đối xử bạo lực đối với người chống đối, và biến thủ công quỹ. Năm 1997, Quỹ Tiền tệ Quốc tế (IMF) cắt viện trợ dành cho Croatia vì Hoa Kỳ, Đức, và Anh quan ngại về "tình trạng dân chủ không phù hợp ở Croatia." Tuy nhiên, các ngân hàng thương mại vẫn cho nhà cầm quyền Croatia đương thời vay thêm 2 tỉ USD trong khoảng thời gian IMF cắt viện trợ cho đến khi Tudjman qua đời năm 1999. Nếu lệnh cấm cho vay được áp đặt, các nhà tài trợ kia sẽ không cho Tudjman vay thêm 2 tỉ kia, và người dân Croatia hôm nay sẽ không phải gánh thêm khoản nợ đó.

4.2 Cài nhân quyền vào các chương trình cung cấp tín dụng

Chúng tôi - các tổ chức Xã hội dân sự độc lập ở Việt Nam - khẩn thiết khuyến nghị các tổ chức tín dụng và các chính phủ quốc tế rằng đã đến lúc cần suy nghĩ một cách nghiêm túc về việc cài nhân quyền như một trong những điều kiện tiên quyết vào các chương trình cung cấp tín dụng, đặc biệt là vốn ODA và IDA, kể cả vay vốn ODA với lãi suất thị trường (không ưu đãi).

Và đặc biệt là cài nhân quyền vào kế hoạch ký kết và giải ngân 22 tỷ USD vốn ODA còn lại cho Việt Nam, dù số tiền này đã được ký theo từng dự án hay mới chỉ là cam kết theo lộ trình đến năm 2020 và sau năm 2020.

Nghị định quản lý và sử dụng vốn ODA của Việt Nam phải được cải cách triệt để. Phải có vai trò và quyền lực rất cụ thể của người dân và những tổ chức giám định độc lập ODA của nước ngoài trong đó.

Viện trợ ODA phải được sử dụng đúng mục đích, đặc biệt không được sử dụng cho mục đích "chi thường xuyên" bao gồm chi cho lực lượng công an. Hãy chú ý về kế hoạch vay trả nợ năm 2016 đã được Chính phủ Việt Nam phê duyệt, trong đó có nguồn vay từ vốn ODA ưu đãi là 99.000 tỷ đồng, tương đương 4,7 tỷ USD, trong đó có 56.000 tỷ đồng để

"bù đắp bội chi ngân sách", tức dùng cho mục "chi thường xuyên".

Nếu từ năm 2014, giới nghị sĩ Mỹ đã cài quyền tự do tôn giáo vào TPP thì tại sao WB, IMF, ADB và những quốc gia như Nhật Bản, Australia, Liên minh châu Âu lại không hướng đến xã hội dân sự, tự do ngôn luận, tự do thông tin và quyền "dân chủ cơ sở" của người dân để buộc giới quan chức Việt Nam bớt tham nhũng tiền đóng thuế của công dân các nước viện trợ?

Hãy buộc chính phủ Việt Nam phải đáp ứng những đòi hỏi thiết yếu về nhân quyền sau đây:

- Trả tự do cho tất cả tù nhân lương tâm;
- Tôn trọng quyền tự do biểu đạt, tụ họp ôn hòa và lập hội, trong đó có các nghiệp đoàn, tổ chức tôn giáo và tổ chức xã hội dân sự độc lập;
- Cải tổ luật nhằm xoá bỏ những điều vi phạm các quyền kể trên và bao gồm những điều phát huy các quyền ấy;
- Công nhận và hợp tác với xã hội dân sự độc lập.

Trân trọng.

Việt Nam ngày 20-06-2016

Các tổ chức Xã hội dân sự độc lập Việt Nam đồng ký tên:

Hội Nhà báo độc lập Việt Nam - Đại diện: Tiến sĩ Phạm Chí Dũng, Chủ tịch

Hội cựu Tù nhân Lương tâm - Đại diện: Hai đồng chủ tịch là Bác sĩ Nguyễn Đan Quế và Linh mục Phan Văn Lợi

Hội Anh em Dân chủ - Đại diện: Mục sư Nguyễn Trung Tôn

Tăng đoàn Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất - Đại diện: Hòa thượng Thích Không Tánh

Giáo hội Phật giáo Hòa Hảo Thuận túy - Đại diện: ông Lê Quang Hiến, Chánh Thư Ký Trung Ương

Giáo hội Liên hữu Lutheran VN-HK - Đại diện: Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa

TÍN ĐỒ PHẬT GIÁO HÒA HẢO

bị hành hung sách nhiễu khi tham dự lễ "Khai sáng đạo"

.....**Thiên Hà 27-06-2016**.....

Đối người theo đạo Phật giáo Hòa Hảo (PGHH) thì ngày lễ "Khai sáng đạo" là ngày 18/5 âm lịch hằng năm. Đây là một trong những ngày lễ quan trọng và thiêng liêng nhất của đạo. Vào ngày này các tín đồ PGHH thường tập trung về chùa Quang Minh (An Giang) để tham dự hành lễ. Ngày lễ "Khai sáng đạo" năm nay là lần thứ 77 (18/5/1939 – 18/5/2016) nhằm ngày 22-6-2016 dương lịch.

Nhưng cũng như mọi năm trước, việc đi hành lễ của các tín đồ PGHH năm nay cũng gặp rất nhiều khó khăn từ việc chính quyền tỉnh An Giang "đề yên" cho những kẻ "côn đồ" công khai sách nhiễu, ngăn chặn việc đi lại và thậm chí còn ra tay hành hung tín đồ PGHH đến mức phải đổ máu, mang thương tích trên thân thể...

Lời kể của những Tín đồ bị hành hung, sách nhiễu

Một tín đồ PGHH và cũng là tù nhân lương tâm, bà Mai Thị Dung ở An Giang, sáng 22-6/2016, đang trên đường cùng người con gái đến nơi hành lễ (chùa Quang Minh) thì bị một tốp "côn đồ" ban đầu họ ngăn chặn việc đi lại của hai mẹ con bà Dung nhưng không thành thì ra tay đánh đập.

Bà Dung kể lại: "Cách đây khoảng 2 hôm, tức là ngày 16/5 âm lịch (20/6 dương lịch), tức là trước ngày lễ 18/5 thì công an, an ninh đã gác trước nhà tôi rồi. Hôm nay ngày lễ 18/5, tôi ra khỏi nhà khoảng vài km thì những kẻ mặc đồ sơ mi, quần sọc, áo thun giống dân du côn, du đảng gì đó chặn lại không cho đi, họ ép vào. Tôi và nhỏ con gái, hai mẹ con bị chặn ngay trụ sở huyện đội, dân người ta cũng không dám lại đó vì bị đuổi hết nên chỉ còn hai mẹ con. Họ khoảng vài chục người đứng kiểm chuyện, nếu như mình đi thì họ kiểm chuyện họ đánh. Tôi vì tinh thần mến mộ Phật pháp nên tôi quyết tâm đi hành lễ thì họ đánh, họ nhào vào chửi và đánh"

Bà Dung nói những kẻ đánh bà

là toàn đàn ông, không quen mặt. Phần bà Dung đã đi tù 10 năm nay, mới ra tù nên cho dù là công an hoặc người cùng địa phương cũng khó cho bà biết mặt là ai.

"Họ đông lắm. Họ đứng quay phim, họ chuẩn bị hết mọi thứ và chĩa máy quay vào mình, cho người đánh mình. Họ đứng yên nhìn mình bị đánh, còn có người thì nhắc thôi đừng đánh nữa".

Ngoài bà Dung, Cali Today được biết thêm là còn rất nhiều tín đồ PGHH khác cũng bị những kẻ "côn đồ" ngang nhiên sách nhiễu, hành hung ngay trong dịp đi tham dự hành lễ "Khai sáng đạo" này như trường hợp của bà Lê Thị Hồng Hạnh bị đánh đổ máu dưới đây.

"Khoảng ba, bốn giờ chiều ngày 16/5 âm lịch (20/6 dương lịch), tôi đi vào chùa (Quang Minh) thì tụi nó (những côn đồ) chặn lại không cho vào. Tôi mới hỏi tụi nó là: tôi là người đạo mà sao mấy anh không cho tôi vào chùa? Sao không cho tôi vào chùa? Thì tụi nó nói "Tao thích không cho mày vào chùa. Chỗ này là chỗ xấu". Tôi nói lại là: Nếu mấy anh nói chỗ này xấu thì cứ ghi bằng chỗ xấu thì tôi không tới. Quyền con người ở đâu? Tôi muốn đi đâu là tôi đi. Rồi có hai, ba người mặc quần xà lỏn nhăm vào đầu tôi đánh tới tấp, xây xẩm mặt mày. Đầu tôi sưng lên và đổ máu."

Bà Hạnh đưa cánh tay có dính máu ở đầu cho những kẻ "côn đồ" xem, tố cáo tội ác của những kẻ côn đồ đánh đập bà. Bà Hạnh bị ngắt xiut ngay sau đó và được những tín đồ đồng đạo giúp đỡ chữa trị. Cũng như bà Dung, những người đánh bà Hạnh chỉ mặc áo thường dân và bà nhận mặt được trong số những người ấy có kẻ đã từng xỉ nhục bà ở thời điểm trước đây

Tình trạng thương tích của bà Hạnh: "Đánh một cách dã man, đánh bằng tay mà đầu toét hai đường vết thương. Sức khỏe yếu, ói, nhức đầu...". Còn tình trạng thương tích của bà Dung nhìn bề ngoài thì

nhẹ hơn, miệng sưng, cổ cứng đờ.

Không chỉ ngang nhiên hành hung tín đồ PGHH mà những kẻ "côn đồ" này còn bày nhiều trò như: ném đá, ném chất bẩn vào nhà hòng sách nhiễu, gây khó khăn trong cuộc sống lẫn trong sinh hoạt đạo như trường hợp của anh Giang ở huyện Chợ Mới (An Giang). Anh Giang chia sẻ:

"Trường hợp của tôi, ngoài côn đồ thì còn có công an giả dạng côn đồ mà trong số đó có thành phần mà mình biết mặt ở địa phương, họ đến nhà tôi trước ngày hành lễ. Ngày 16/5 âm lịch là họ đến bao vây nhà tôi rồi, làm khó khăn, ném đá vào nhà tôi. Tôi ở trong nhà niệm Phật nhưng họ cũng không để cho tôi yên. Họ dùng nước chối vào nhà ngay chỗ tôi nằm có ổ cắm điện, xem chút tôi bị giật điện."

Bị hành hung và sách nhiễu tràn lan, bất kể thời điểm

Như bản tin trước đây mà Cali Today từng đưa, nhân dịp các tín đồ PGHH tổ chức Đại lễ ngày "Đức Huỳnh Giáo Chủ (Huỳnh Phú Sổ) vắng mặt" tại Quang Minh Tự ngày 25/2 âm lịch hằng năm, nhằm ngày 2-4-2016 vừa qua, hàng loạt các tín đồ PGHH đã bị những kẻ "côn đồ" gây sự và hành hung trước sự chứng kiến của những người mặc sắc phục công an, cảnh sát giao thông. Theo các tín đồ PGHH, hằng năm có ba ngày lễ lớn và quan trọng nhất: Ngày Khai sáng đạo (18/5), ngày Sanh của Đức thầy Huỳnh Phú Sổ (25/11) và ngày Đức thầy vắng mặt (25/2), tất cả căn cứ theo lịch âm. Những ngày này, tín đồ PGHH đi thực hiện hành lễ thường hay bị hành hung, sách nhiễu vô cớ. Tuy vậy, theo anh Giang thì việc tín đồ PGHH bị hành hung, sách nhiễu là tràn lan, bất kể thời điểm, ví dụ như đi tham dự dịp giỗ kỵ, đám, cúng tuần ma chay nhà đồng đạo hoặc tập trung lại cầu cho "quốc thái dân an" chẳng hạn, chứ không riêng gì vào những ngày lễ lớn này mới bị. Anh Giang nói trường hợp của anh:

"Mấy cái lễ trước, họ cũng dùng đá, chất bẩn ném vào nhà. Đi đâu họ cũng không cho đi, họ hành hung, có lần họ đánh tôi đổ máu, cướp luôn xe và điện thoại để khỏi

quay phim, chụp hình.”

Anh Giang, bà Dung và bà Hạnh đều nói bản thân mình hoặc chứng kiến các đồng đạo bị sách nhiễu, hành hung rất nhiều lần như trường hợp bà Mai Thị Dung vì lên tiếng cho vấn đề tôn giáo, bảo vệ đồng đạo mà bị cầm tù đến 10 năm vì tội “gây rối trật tự nơi công cộng”. Ngoài ra, các tín đồ PGHH bị nạn có thừa vụ việc lên chính quyền thì:

“Dẫu có đi thưa ở đâu thì chính quyền cũng không giải quyết, họ cứ nói về địa phương mình giải quyết. Mà địa phương (chính quyền) trực tiếp đánh đập, hành hung, khủng bố, sách nhiễu dân như vậy thì đưa tới đâu họ cũng không giải quyết được đâu.” (Lời của anh Giang).

Nhìn các Tín đồ PGHH bị hành hung, sách nhiễu trong ngày “Khai sáng đạo”, có thông tin cho biết: Trụ trì chùa Quang Minh, tu sĩ Võ Văn Thanh Liêm và cháu Võ Văn Tấn Đạt (tự Thiện Minh Kỳ) đã bức xúc đồ xăng và dầu lửa lên khắp cơ thể có chủ định tự thiêu để phản đối chính quyền địa phương đã đàn áp Tôn giáo. Cali Today có liên lạc với tu sĩ Võ Văn Thanh Liêm nhưng không thấy hồi âm.

Không chỉ mỗi Tín đồ PGHH bị hành hung, sách nhiễu và bị gây khó khăn trong đời sống sinh hoạt đạo mà các đạo giáo khác như Công giáo, Phật giáo Việt Nam Thống nhất, Tin Lành... cũng có nhiều trường hợp rơi vào hoàn cảnh tương tự. Mặc dù các cơ quan quốc tế đã lên tiếng rất nhiều với Việt Nam về vấn đề tự do tôn giáo nhưng những gì đang diễn ra đối với tín đồ PGHH cho thấy tình trạng vi phạm tự do tôn giáo vẫn tràn lan và đang có dấu hiệu ngày càng nghiêm trọng.

“Ở Việt Nam có tự do tôn giáo, họ (chính quyền) nói với quốc tế vậy để được quốc tế viện trợ thôi, chứ thực tế ở Việt Nam không có tự do tôn giáo cũng như nhân quyền bị chà đạp một cách thô bạo.”. Lời anh Giang./

THIỆN HẠ

<http://baocalitoday.com/breaking-news/tin-do-phat-giao-hoa-hao-bi-hanh-hung-sach-nhieu-khi-tham-du-le-khai-sang-dao.html>

TẠI SAO NHÀ CẦM QUYỀN quyết tâm cưỡng chế giải tỏa chùa Liên Trì ?Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng 22-06-2016.....

Chùa Liên Trì là ngôi chùa được xây dựng cách nay hơn nửa thế kỷ tọa lạc tại phường An Khánh, quận 2 Sài Gòn. Từ khi xây dựng đến nay, chùa Liên Trì là nơi gắn bó với đời sống tâm linh cho bà con phật tử và cư dân Thủ Thiêm. Chùa Liên Trì là một trong số ít ỏi những ngôi chùa còn giữ được truyền thống thuần túy của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống Nhất kể từ sau biến cố năm 1975. Do vị trí đặc địa nằm gần bờ sông Sài Gòn, đối diện với khu trung tâm sầm uất của quận 1 nên chùa Liên Trì nằm trong “khu đất vàng” của thành phố. Vì vậy ngôi chùa đã lọt vào tầm ngắm của những nhóm lợi ích. Với giá trị lợi nhuận cao cùng những việc công đức mà Hòa thượng Thích Không Tánh (vị trụ trì chùa) đã làm hàng chục năm qua, chùa Liên Trì trở thành cái gai trong mắt nhà cầm quyền và họ đã quyết tâm phá bỏ.

Hòa thượng Thích Không Tánh cho biết ngài đảm nhiệm chức vụ Phó viện trưởng Hội đồng Điều hành Tăng đoàn Giáo hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất, kiêm Tổng ủy viên Từ thiện – Xã hội nên ngài luôn quan tâm làm việc công đức để giúp bà con bá tánh và những người có hoàn cảnh khốn khó. Ngoài ra, ngài cũng quan tâm đến quyền tự do tôn giáo, quyền con người. Hàng chục năm nay, ngài đã tổ chức nhiều hoạt động từ thiện như tặng quà cho bệnh nhi ung bướu, biểu quà cho bệnh nhân phong trại phong Quy Hòa - Quy Nhơn, biểu quà cho quý thương phế binh Việt Nam Cộng Hòa, cứu trợ các gia đình thuyền nhân bị cưỡng bách hồi hương, tặng quà và giúp gạo cho nhiều bà con dân oan các tỉnh thành cùng nhiều gia đình khó khăn khu dân cư Thủ Thiêm. Với tấm lòng từ bi bác ái, ngài mong muốn các phần quà phải tới tận tay những người thật sự khó khăn. Vì vậy, mặc dù tuổi đã ngoài 70, ngài vẫn lặn lội tới từng địa phương trực tiếp tặng quà chứ không thông qua các tổ chức

khác. Bởi có đó chính quyền đã gây khó khăn và thường xuyên cho an ninh theo dõi mỗi khi ngài làm từ thiện.

Đặc biệt trong những năm gần đây, kể từ khi Việt Nam chính thức tham gia và là thành viên của Hội đồng nhân quyền Liên hợp quốc, các tổ chức XHDS độc lập phát triển thì chùa Liên Trì là nơi họp mặt của các tổ chức XHDS. Nhiều tổ chức XHDS đã họp mặt tại đây để thành lập Ban sáng lập và thành lập các hội đoàn độc lập nhằm phản biện xã hội, cải thiện nhân quyền, dân quyền. Hòa thượng Thích Không Tánh cũng là sáng lập viên của Hội cự tù nhân Lương tâm, Hội đồng Liên tôn Việt Nam. Cũng cần nhắc lại trong cuộc đời hành đạo, bảo vệ quyền tự do tôn giáo và quyền con người, ngài đã 3 lần bị bắt bỏ tù với tổng cộng 16 năm tù giam. Ngài được vinh danh nhận giải Nhân Quyền Việt Nam năm 2015 của Mạng Lưới Nhân Quyền Việt Nam tổ chức tại Hoa Kỳ.

Từ những việc làm nhân đạo và giúp đỡ cho các tổ chức XHDS tranh đấu cho tự do nhân quyền nói trên, Hòa thượng Thích Không Tánh và chùa Liên Trì đã bị nhà cầm quyền xem như thành phần đối kháng và họ đã quyết tâm cưỡng chế giải tỏa chùa để bỏ đi cái gai này. Theo thông tin loan truyền trên mạng xã hội, Hòa thượng Thích Không Tánh cho biết mặc dù không có lệnh cưỡng chế nhưng chính quyền phường An Khánh và chính quyền quận 2 đã họp kín, quyết định ngày 23/6/2016 tới đây họ sẽ cưỡng chế phá dỡ chùa Liên Trì.

Theo Hòa thượng Thích Không Tánh và các thầy cho biết, chính quyền sở tại đã nhiều lần tới vận động các thầy nhận tiền đền bù ban đầu là 700 triệu, sau đó là 5,4 tỷ và mới đây là 6 tỷ để di dời đến khu xa xôi hẻo lánh phía sâu bên trong bên phá Cát Lái. Tuy nhiên các thầy là những nhà tu hành, ý nguyện của các thầy là xây dựng ngôi chùa tại

đây để phục vụ nhu cầu tâm linh cho cư dân khu Thủ Thiêm. Nếu chính quyền di dời chùa ra khỏi khu dân cư Thủ Thiêm thì các thầy sẽ không chấp nhận. Các thầy dứt khoát sẽ không nhận tiền đền bù để di dời chùa đi nơi khác. Là những người tu hành, nếu chính quyền sở tại phá dỡ chùa thì các thầy sẽ quyết tâm cầu nguyện xin ơn trên phù hộ độ trì.

Phật giáo nói riêng và các tôn giáo nói chung là đời sống tâm linh gắn liền với 4.000 năm lịch sử dựng nước và giữ nước của dân tộc Việt Nam. Ở bất cứ nơi đâu có cư dân sinh sống thì ở đó có nhu cầu về tâm linh, đặc biệt là những trung tâm đô thị lớn. Các cơ sở tôn giáo không những phục vụ tâm linh cho cư dân địa phương, mà còn là những điểm nhấn mang bản sắc văn hóa truyền thống của dân tộc Việt Nam. Hiện nay tại những quốc gia văn minh hiện đại trên thế giới, trong những khu đô thị sầm uất vẫn cần có những ngôi chùa, cơ sở tôn giáo làm điểm nhấn tăng thêm vẻ đẹp và sự trang nghiêm. Việt Nam là một quốc gia mang nặng bản sắc văn hóa dân tộc thì việc duy trì và phát triển các cơ sở tôn giáo trong các trung tâm đô thị là việc cần thiết.

Thiết nghĩ, thay vì di dời chùa Liên Trì ra nơi xa xôi hẻo lánh, nên chẳng nhà nước tạo điều kiện cho chùa Liên Trì trùng tu lại khang trang hơn, hài hòa với cảnh quan để giữ gìn bản sắc văn hóa dân tộc. Một khu đô thị xen lẫn các cơ sở tôn giáo sẽ là một cảnh quan hiện đại, văn minh và mang bản sắc văn hóa dân tộc Việt Nam. Nếu được như vậy thì vừa có một khu đô thị mang đặc trưng của truyền thống dân tộc VN, vừa hợp lòng dân.

Mục sư: Nguyễn Mạnh Hùng.

TỔNG GIÁM MỤC Ngô Quang Kiệt kể chuyện Vũng Áng*Huyền Trang* pv 19-06-2016.....

“Một cảnh chết chóc” là nhận định của Đức Tổng Giám mục Giuse Ngô Quang Kiệt khi Ngài đến thăm bà con giáo dân giáo xứ Đông Yên thuộc xã Kỳ Lợi, huyện Kỳ Anh, tỉnh Hà Tĩnh, một trong những nơi chịu ảnh hưởng nặng nề nhất của vụ thảm họa ô nhiễm môi trường biển vào tháng 04-2016 vừa qua.

Đức Tổng Giuse đến thăm bà con giáo dân và Ngài trao tặng quà cho bà con những món quà Ngài đã được tặng trong dịp mừng 25 năm Linh mục của Ngài.

Sau đây xin mời quý vị lắng nghe những tâm tư, trăn trở của Đức Tổng Giuse sau chuyến viếng thăm bà con ngư dân vùng Vũng Áng, Hà Tĩnh.

Huyền Trang: Con kính chào Đức Tổng Giuse N. Quang Kiệt. Kính thưa Đức Tổng, sức khỏe của Ngài dạo này thế nào ạ? Và, công việc chính của Đức Tổng ở đan viện là gì ạ?

Đức Tổng Giuse Ngô Quang Kiệt: Chúa ban cho sức khỏe dạo này cũng khá. Công việc chính là nghỉ (Ngài cười), những giờ khác có thể đi làm vườn, giảng tĩnh tâm.

Huyền Trang: Kính thưa Đức Tổng Giuse, con được tin vào ngày 16-06-2016, phái đoàn của Đức Tổng đến thăm bà con ngư dân ở Vũng Áng, xin Đức Tổng có thể kể lại cho chúng con nghe về chuyến viếng thăm này không ạ?

Đức Tổng Giuse NQK: Từ lâu, tôi đã được tiếp xúc với bà con giáo dân thuộc Giáo xứ Đông Yên ở Vũng Áng. Bà con bị giải tỏa đất để xây dựng công ty Formosa thì giáo dân rất đau khổ và bức xúc, họ đã đi khiếu kiện ở các cấp lãnh đạo kể cả trung ương nhưng chưa có cấp thẩm quyền nào giải quyết thỏa đáng cho họ. Tôi rất là thương họ và không biết làm sao để giúp đỡ.

Tuy nhiên, trong vụ biển bị ô nhiễm, cá chết, tôi càng đau xót hơn, cho nên trong ngày Ngân khánh vừa qua, có người tặng quà cho tôi thì tôi để dành tất cả những quà tặng đó cho người Vũng Áng. Hôm chuyển đi đến Vũng Áng, tôi đã đến thăm họ vì họ đã đến viếng thăm tôi nhiều lần. Tôi cũng đến tận nơi để nhìn thấy những cảnh đau khổ của những người bị ảnh hưởng trực tiếp của Formosa và cũng gửi cho họ ít quà như là dịp Lễ mừng 25 năm Linh mục của tôi.

Huyền Trang: Kính thưa Đức Tổng

Giuse, khi Ngài đến Giáo xứ Đông Yên thì Ngài nhận xét như thế nào về tình cảnh của bà con giáo dân ạ? Và, Đức Tổng nhận định như thế nào về thảm họa môi trường biển lần này ạ?

Đức Tổng Giuse NQK: Tình cảnh của bà con giáo dân quá đau khổ, xót quê hương, kể như họ rất cô đơn trên lối tối tăm thì họ bày tỏ một cảm xúc rất mãnh liệt cũng là một tình cảm quý mến. Đồng thời nói lên được một tình cảm họ được an ủi khi có người đến thăm bởi vì họ cảm thấy tủi, bị bỏ rơi, bị hắt hủi. Cho nên họ đã dành cho tôi một sự đón tiếp cảm động nhưng rất chân tình, và tôi cũng hết sức cảm động khi gặp gỡ bà con giáo dân.

Khi chứng kiến tất cả đời sống của họ cũng như đi thăm tất cả các bờ biển, tôi cảm thấy đau xót. Có thể nói là một cảnh chết chóc. Tôi vào một nhà nghỉ khá lớn của Hà Tĩnh thấy khách vắng hoe, chả thấy khách đâu cả. Rồi đi ra bãi biển thấy thuyền nằm chất đống ở đó, có những con thuyền còn đầy những tấm vải y hệt như những thân thể bị liệt, thì đúng là một cảnh chết chóc. Ở bờ biển không có một sinh vật nào cả, trên bãi cát không có một con dế tràng nào. Tôi thấy ở các bãi biển đều có những con vật nhỏ li ti như con dế tràng, con cua, con ốc thì bãi biển này hoàn toàn chết hết rồi, không còn một tí gì là sự sống nữa. Khi chúng tôi xuống biển, tất cả mọi người đều hết sức đề phòng để cho nước biển không được dính vào chân. Họ kéo thuyền thật cao trên bãi cát, xong rồi thì có thể bước lên bờ để chân mình khó có thể dính nước biển... Cả một sự chết chóc như vậy.

Trong làng trong xóm, sự chết chóc đang dần mòn đi tại vì những người dân đánh cá đã ba tháng nay không ra biển thì chả còn thu nhập gì cả. Thành ra chúng tôi thấy sự chết dần mòn. Người ngư dân chết trực tiếp, cá chết thì người đánh cá cũng chết, những người làm nghề liên quan đến nghề cá như người bán xăng cho những tàu đánh cá cũng chết, những người làm chài lưới cũng chết, những người buôn bán hải sản cũng chết, những người chế biến hải sản cũng chết, ngành du lịch cũng chết, bao nhiêu sự chết kéo theo. Người ta đoán là có ít nhất là 5 triệu người bị ảnh hưởng bởi vụ cá chết này. Hết sức là đau xót, xung quanh

đó hết sức là hoang tàn, không còn sức sống, người ta ai cũng mệt mỏi, rã rời và buồn chán.

Huyền Trang: Dạ vâng, kính thưa Đức Tổng Giuse, Ngài có lời khuyên nào cho những người có trách nhiệm cũng như đồng bào VN đặc biệt là bà con ngư dân ạ?

Đức Tổng Giuse NQK: Tôi thấy cái chết của biển cũng như của cá nó chỉ là cái ngọn vấn đề, cái chính gây ra cái chết này là do cái chết của tâm hồn con người. Tôi thấy có ít nhất có bốn cái chết: cái chết của lương tâm, cái chết của luân lý, cái chết của lý trí, cái chết của chính trị.

Lương tâm là ơn Chúa ban cho người ta để người ta phân biệt được điều gì tốt điều gì xấu, khi làm điều tốt thì lương tâm thanh thản, an ủi, còn khi làm điều xấu lương tâm cắn rứt. Thế thì khi lương tâm chết rồi nó không còn cắn rứt nữa. Cho nên khi làm điều xấu mà nó không còn cắn rứt nữa thì lương tâm đó chết rồi.

Luân lý là những chuẩn mực, quy luật để hành xử cho đúng đạo lý. Khi cư xử không còn theo đạo lý nữa, không còn biết điều xấu nữa thì luân lý đó chết rồi, nó không bị chi phối bởi những chuẩn mực đạo đức, không còn quy tắc đạo lý nữa.

Lý trí để giúp người ta biết phân định những giá trị cao thấp khác nhau như Đức Thánh Cha nói rằng: "Thời gian lớn hơn không gian, toàn phần lớn hơn một phần". Bây giờ người ta chọn một phần mà quên đi toàn phần thì cái đó là cái chết của lý trí, không còn phân định được và chọn các giá trị thấp mà bỏ các giá trị cao.

Chính trị chính là nghệ thuật tổ chức sắp xếp để cho mọi người được hạnh phúc. Cho nên nó đã chết trong lòng con người chính là nguyên nhân làm cho biển chết, cá chết.

Thế thì bây giờ chúng ta phải làm sao cho những giá trị đó sống lại, phải làm sao cho con người sống lại cái lương tâm, cái lý trí, cái luân lý, cái chính trị thì mới có thể cứu sống được tình thế này. Có những người biết mình bị bệnh thì họ đi chữa bệnh và được khỏi bệnh, nhưng có những người bệnh mà không biết mình bệnh thì chúng ta phải xác định bệnh, làm sao cho người ta tỉnh táo để người ta sống thì mới có thể cứu được dân tộc, đất nước này. Toàn dân phải ý thức được điều đó để biết quyền được sống của mình. Chúng ta lấy bốn phần để phục vụ dân chúng như thế nào, để đem lại sự sống chứ không phải sự chết cho kẻ khác được.

Huyền Trang: Dạ thưa con xin chân thành cảm ơn Đức Tổng Giuse.

Tin Mừng Cho Người Nghèo

Cả nước Nhật nhớ Tướng MacArthur

Đại Kỷ Nguyên VN 07-12-2015

Douglas MacArthur là danh tướng của Mỹ. Năm 1942, tướng Douglas MacArthur dẫn đại quân tấn công Nhật Bản, từ Melbourne xa xôi đánh thẳng đến Tokyo, hai tay nhuộm máu người Nhật Bản. Vì thế vô số người Nhật muốn xé xác ông, còn ông cũng hận người Nhật thấu xương.

Vào 2:5 chiều ngày 30-8-1945, tướng quân MacArthur ra khỏi máy bay và đặt chân lên đất Nhật Bản, cho dù ông không mặc quân phục và không mang theo vũ khí gì, cũng không có người tổ chức duyệt binh, nhưng thời khắc đó với 70 triệu người Nhật Bản là thời khắc kinh hoàng mà họ không thể quên, trong tâm trí mọi người chỉ còn nghĩ được hai chữ "mất nước, mất nước, mất nước".

Nhưng tướng MacArthur mang quân đến vì hòa bình, chính nghĩa, khoan dung và dân chủ

Nền kinh tế Nhật Bản sau chiến tranh rơi vào suy sụp, đến bữa trưa của Nghị viên Quốc hội cũng phải ăn cơm độn khoai lang, cái đói bao phủ khắp nơi. Lúc này tướng MacArthur gây áp lực khiến chính phủ Mỹ phải hỗ trợ Nhật Bản, thế là 3,5 triệu tấn lương thực và 2 tỷ Mỹ kim tức tốc được gửi đến Nhật. Ông không chỉ giữ lại chính quyền Nhật Bản mà còn gây áp lực đặc xá cho Thiên hoàng, thậm chí còn quan tâm đến số phận của từng người lính binh thường của Nhật Bản, giúp họ tìm con đường sống.

Theo sau ông, 400 nghìn lính Mỹ đã dùng thiện ý và tinh thần hy sinh để chinh phục người Nhật Bản. Khi đó các con hẻm trong thành phố của Nhật vô cùng chật hẹp, một người Nhật bình thường và một người lính Mỹ to lớn nếu gặp nhau cũng khó khăn để đi qua nhau, vì thế thường thì người lính Mỹ sẽ nép vào một bên cho người Nhật đi trước. Người Nhật không thể không băn khoăn tự hỏi: nếu họ là kẻ chiến thắng thì họ có làm được như thế không?

Sau khi tướng MacArthur đến Nhật Bản, ông lập tức ra lệnh thả tội phạm chính trị, trong đó có rất nhiều đảng viên Cộng sản, bị chính phủ Nhật bắt giam trong thời gian dài.

Ngày 25-8-1945, quân chiếm đóng của Mỹ cho phép phụ nữ Nhật xây dựng tổ chức của mình; tháng 9 cho công bố Dự luật về vai trò trong bầu cử của phụ nữ Nhật Bản; đây là lần đầu tiên trong lịch sử Nhật Bản, phụ nữ được quyền bầu cử và ứng cử.

Lúc này tại Tokyo có cô kỹ nữ được chọn làm nghị viên thành phố, nhiều thị dân cảm thấy khó chấp nhận. Nhưng tướng MacArthur nói, mọi người chọn cô ấy để cô ấy phục vụ mọi người, đừng vì cô ấy là kỹ nữ mà kỳ thị bỏ qua.

Khi đó mọi người chột hiệu người được chọn trong bầu cử dân chủ phải là người thay mặt cho mình để vì mình làm việc, thế là sau khi hiểu ý nghĩa vấn đề họ đã quyết định chọn bầu cô kỹ nữ kia. Kết quả sau khi trở thành nghị viên, cô đã không phụ lòng mọi người, làm được rất nhiều việc có ý nghĩa.

Vào ngày 11-10-1945, tướng MacArthur tuyên bố bỏ lệnh cấm báo chí, Nhật Bản được tự do thông tin và tự do ngôn luận. Ngày 22-12-1945, ban hành "Luật Công hội", giai cấp công nhân thực sự có tổ chức của mình.

Ngày 1-9-1947, ban hành "Luật lao động", quy định tiêu chuẩn tiền lương thấp nhất và thời gian làm việc nhiều nhất.

Ngày 3-2-1946, tướng MacArthur chỉ thị cho Tổng bộ Liên minh khởi thảo Hiến pháp Nhật Bản.

Chính phủ Mỹ truyền đạt nguyên tắc chế định Hiến pháp cho tướng MacArthur là: Chính phủ Nhật Bản phải do toàn thể cử tri trao quyền và phải chịu trách nhiệm trước toàn thể cử tri. Ngày 3-5, quân liên minh giao ra Bản dự thảo Hiến pháp. Ngày 7-10, Quốc hội Nhật Bản thông qua Hiến pháp. Ngày 3-11, Thiên hoàng cho ban hành Tân Hiến pháp.

Đây là Hiến pháp do kẻ chiếm lĩnh chiếu theo giá trị quan phương Tây áp đặt cho kẻ bị chiếm lĩnh, nhưng lại là bản Hiến pháp đem lại phúc lợi cho nhân dân quốc gia bị chiếm lĩnh. Bản Hiến pháp nhấn mạnh quyền lợi công dân cơ bản của người Nhật Bản, xem những quyền lợi này là "quyền lợi trời cho mà không ai có quyền tước đoạt".

Những quyền này bao gồm: quyền bầu cử, lập hội và tự do xuất bản; không có sự tham gia của luật sư thì không được định tội; bảo đảm quyền cư trú an toàn cho dân, cấm kiểm tra và tước đoạt vô cớ.

Ngày 21-10-1946, Quốc hội đã thông qua "Luật Cải cách ruộng đất". Chính phủ Nhật Bản mua lại đất đai dư thừa của giới địa chủ, sau đó bán đất lại cho nông dân không có ruộng. Với những nông dân không có tiền mua đất, chính phủ cho vay thế chấp.

Tất cả diễn ra không đổ một giọt máu, một mạng người, những người nông dân ai nấy đều có được một phần đất cho mình.

Ngày 31-3-1947, ban hành “**Luật Giáo dục**”. Theo đó mục tiêu hàng đầu của giáo dục là “**tôn trọng sự tôn nghiêm của cá nhân, bồi dưỡng cho mọi người có lòng nhiệt huyết vì chân lý và hòa bình**”.

Trường học của Nhật Bản không còn nằm trong kiểm soát của chính phủ mà là do Ủy ban Giáo dục do dân chúng bầu ra quản lý. Việc chọn lựa nhà giáo, sách học và bố trí chương trình hoàn toàn do người dân tự chủ quyết định.

Năm 1952, quân chiếm đóng Mỹ trả chính quyền về cho chính phủ Nhật Bản. Sau 7 năm chiếm đóng, người Mỹ cải cách triệt để con đường phát triển của Nhật Bản, chủ quyền quốc gia từ trong tay kẻ chuyên chế trao lại cho người dân Nhật Bản, những tiền đề tiến bộ đầu tiên này giúp người Nhật bước vào con đường thịnh vượng.

Hơn 10 năm sau, Nhật Bản trở thành cường quốc kinh tế thứ hai thế giới, quốc gia phồn vinh, nhân dân giàu có, xã hội ổn định. Có thể nói thêm một câu: quân chiếm đóng của Mỹ không chỉ một đồng tiền thuế nào của người dân Nhật Bản, chi phí của họ là lấy từ tiền thuế của người Mỹ.

Người Nhật tổ chức buổi lễ long trọng đưa tiễn tướng quân MacArthur

Trong thời gian chiếm đóng Nhật Bản, rất nhiều người Nhật đã viết thư gửi cho tướng MacArthur yêu cầu biểu tượng di sản của họ. Nhiều phụ nữ can đảm viết thư đề nghị được hiến thân cho tướng MacArthur, nhiều người còn viết “*xin hãy cho tôi được sinh con cho ngài*.”

Sáng ngày 16-4-1951, Tổng thống Truman phê bỏ chức Tư lệnh quân chiếm đóng, tướng MacArthur phải về nước, sự kiện này chỉ thông báo cho một số quan chức cấp cao người Nhật biết. Nhưng khi ông ngồi lên ô tô thì mới phát hiện: từ nơi dinh phủ ông ở đến sân bay Atsugi có hàng triệu người Nhật Bản đứng hai bên đường đưa tiễn. Đoàn xe hộ tống đi qua những hàng nước mắt cùng tiếng hô vang dậy của người dân Nhật Bản: Đại nguyên soái!

Người dân Tokyo đứng chật kín hai bên đường, ai nấy rơi nước mắt, họ như hoàn toàn quên chuyện tướng MacArthur là kẻ chiếm đóng đã đánh bại quân đội quốc gia mình. Thiên hoàng đích thân đến sứ quán đưa tiễn MacArthur, tướng MacArthur cũng xúc động rơi nước mắt, nắm

chặt hai tay của Thiên hoàng Hirohito.

Khi đưa tiễn, Thủ tướng Yoshida của Nhật nói: “*Tướng quân MacArthur đã cứu chúng tôi ra khỏi nỗi sợ hãi, lo lắng và hỗn loạn của thất bại để đưa chúng tôi vào con đường mới do ông xây dựng. Chính Ngài đã gieo trồng hạt giống dân chủ trên đất nước chúng tôi để chúng tôi bước trên con đường hòa bình. Tình cảm ly biệt mà nhân dân chúng tôi dành cho Ngài không lời nào có thể diễn tả được.*”

Uy lực quả bom nguyên tử của Mỹ tàn phá thành phố và nền kinh tế của Nhật Bản, nhưng về phương diện tinh thần, nước Mỹ đã hoàn toàn chinh phục được người Nhật Bản.

Đại Kỷ Nguyên tiếng Việt

TIẾN SĨ RUPERT NEUDECK ân nhân của thuyền nhân Việt qua đời tại ĐứcThanh Trúc RFA 23-06-2016.....

Trên trang sử tị nạn cũng như trong lòng bao thuyền nhân Việt đi tìm tự do sau 30-04-1975, hình ảnh tiến sĩ Rupert Neudeck và hình ảnh những chiếc tàu cứu mạng Cap Anamur không bao giờ có thể phai mờ trong ký ức.

Ngày 31 tháng 05 vừa qua, tiến sĩ Rupert Neudeck, người đã vận động với chính phủ Đức để có được 4 chiếc tàu mang tên Cap Anamur lướt sóng ra khơi cứu người vượt biển Việt Nam trong thập niên 75 cho đến 85, đã qua đời tại thành phố quê nhà của ông ở Troisdorf nước Đức, hưởng thọ 77 tuổi.

Trái tim nhân ái

Có thể xuôi tay nhắm mắt ở tuổi 77 là hãy còn quá sớm, thế nhưng với rất nhiều người Việt thì con người phi thường ấy, tiến sĩ Rupert Neudeck, dù đã lìa đời nhưng khoảng trống để lại thì quá đầy, bởi nhờ ông mà từ 1979 đến 1986 đã có 11.300 người già trẻ lớn bé được những chiếc tàu của Ủy ban Cap Anamur vớt từ biển cả mệnh mông đưa về bến bờ an toàn hạnh phúc.

Tôi rất cảm phục ông Neudeck, một người sống rất giản dị và sống rất bình thường. Từ hồi còn trẻ, ông bị ám ảnh nhất là trong thời gian ông mới năm hay sáu tuổi thì đã phải đi lánh nạn cộng sản Nga. Thông cảm được nỗi đau khổ của người tị nạn, những nạn nhân của chiến tranh, nghèo đói hay chủng tộc mà ông xả thân ra làm. Khó có thể tưởng tượng được một con người đã hy sinh toàn bộ cuộc sống của mình cho tha nhân.

Là người Công Giáo thuần thành,

ông lấy tấm gương một người Samaritain nhân hậu trong Thánh kinh là xả thân cứu người. Khi cứu người, thoát đầu ông bị biết bao nhiêu chống đối, thậm chí có những người quá khích đã ném phân vào nhà ông, nhưng ông vẫn chịu đựng và làm đủ mọi cách. Đầu tiên ông thành lập ủy ban có tên là Ủy ban Một Con tàu cho Việt Nam, chỉ để chuyên cứu với những thuyền nhân Việt Nam đang thập tử nhất sinh trên biển cả. Cuối cùng ông đã cứu được 11.300 sinh mạng thuyền nhân Việt Nam. Từ đó ông tiếp tục cho đến ngày ông mất.

Những người mời ông đi thuyết trình hay đi nói chuyện đều đề nghị trả tiền vé máy bay hay tiền khách sạn thì ông đều từ chối hết, ông yêu

cầu lấy tiền đó để vào quỹ cứu giúp người nghèo. Tôi tin chắc rằng đại đa số người tị nạn, không được tàu Cap Anamur vớt hay được tàu Cap Anamur vớt, khi biết về ông đều tỏ ra kính phục.

Bên Công Giáo nhiều người gọi ông là Thiên thần của Chúa gửi đến cho nhân loại, người bên Phật Giáo thì gọi ông là một vị Bồ tát đã xả thân cứu người không phân biệt chủng tộc, màu da, xu hướng chính trị.

Những nơi nguy hiểm nhất mà không người nào thèm đến để cứu giúp thì ông đến một mình. Thí dụ cuộc kháng chiến của Afghanistan chống lại sự xâm lăng của Liên Xô trong thập niên 80 thì ông tự một thân một mình ra đi, hòa nhập vào đoàn người tị nạn ở Afghanistan để cứu những người Afghanistan đó. Ông đã một lần bị máy bay trực thăng của Nga bắn nhưng rất may ông thoát chết.

Đó là lời ông Nguyễn Hữu Huân, thành viên trong Ủy ban Cap Anamur ở Hamburg, từng được tàu Cap Anamur vớt, sau trở lại làm việc trên những chuyến tàu ra khơi cứu người mà tiến sĩ Rupert Neudeck vận động thành lập:

Đầu năm 1980 tôi đi vượt biển lần thứ ba, ghe của tôi bị hải tặc cướp 2 lần. Khi ghe lênh đênh ngoài biển và không còn dầu nhớt nữa, máy đã bị hư thì chúng tôi được tàu Cap Anamur cứu. Lúc đó cảm giác như là được sống lại. Nhìn thấy con tàu đồ sộ còn cái ghe của mình quá nhỏ thì chúng tôi rất bàng hoàng, có thể nói là được một lần nữa tái sinh. Tôi được

chính phủ của tiểu bang Hamburg cho đi học tiếng Đức trong vòng 11 tháng. Cuối năm 81 tôi bắt đầu trở thành thành viên của Ủy Ban Cap Anamur, tôi đi liên tục trong 5 năm rưỡi.

Ông Nguyễn Đình Phúc, có người anh cả được tàu Cap Anamur vớt hồi năm 1980:

Ngày 09-08-1979, con tàu Cap Anamur bắt đầu khởi hành từ Hamburg. Chuyến cuối cùng thì tàu cũng cập cảng Hamburg tháng 08-1986. Cộng đồng người Việt tị nạn toàn nước Đức nói chung và tại Hamburg nói riêng chân thành cảm ơn ông Neudeck và dân tộc Đức đã mở lòng nhân đạo, cứu vớt và nhận cho thuyền nhân Việt Nam được cư ngụ tại nước Đức.

Theo cựu thuyền nhân Lê Ngọc Tùng, đang sinh sống tại Hamburg, nếu không có tiến sĩ Rupert Neudeck và những chiếc tàu Cap Anamur đi vớt người vượt biển từ 1979 đến 1986 thì:

Thống kê cho biết khoảng 200.000 người Việt Nam đi tìm tự do đã chết giữa biển. Nếu không có con tàu Cap Anamur thì chắc chắn số người chết giữa biển vì hải tặc, bị sóng cuốn, bị thiếu lương thực... sẽ là rất nhiều. Cap Anamur là con tàu tình thương đã vớt tổng cộng 11.300 người tị nạn. Và 11.300 người này sau đó còn bảo lãnh thân nhân từ Việt Nam sang nữa để có cuộc sống tự do.

Vì được tài trợ bởi chính phủ và người dân Tây Đức lúc bấy giờ, 4 chiếc tàu của Ủy Ban Cap Anamur được trang bị như một bệnh xá di động, hoàn tất ngoại mục sức mạng vớt người trên biển cho đến khi chấm dứt năm 1987:

Ủy ban Cap Anamur lấy mỗi con tàu đều là tên Cap Anamur hết. Bốn con tàu đi liên tiếp nhau chứ không phải đi vớt một lần 4 chiếc. Tôi được chuyển Cap Anamur số 1 vớt. Tàu Cap Anamur số 1 từ 1979 đến 1982 chia thành 29 chuyến thì đã vớt được 199 chiếc ghe. Cho đến khi chấm dứt vào năm 1987 là tàu Cap Anamur số 4.

Sau khi các trại tị nạn tại các nước Đông Nam Á loạn báo đóng cửa và không nhận thuyền nhân vào nữa, những con tàu Cap Anamur 5 và Cap Anamur 6 đã không vớt người mà chỉ dẫn dắt và cứu hộ những chiếc ghe vượt biển, tìm cách đưa họ an toàn vào trại tị nạn mà thôi.

Tang lễ đơn giản

Ngày 08-06-2016 vừa qua, tang lễ chỉ được cử hành đơn giản trong vòng gia tộc thể theo ý nguyện của người quá cố. Là người thân thiết với gia đình qua nhiều năm làm việc cùng

tiến sĩ Rupert Neudeck và Ủy Ban Cap Anamur, cũng là người Việt duy nhất có mặt tại ngày vĩnh biệt, ông Nguyễn Hữu Huân chia sẻ:

Gia đình từ vợ đến con cháu chỉ muốn mai táng ông một cách âm thầm thì vợ chồng tôi may mắn được tham dự. Tôi chưa thấy tang lễ nào đơn sơ như vậy, bởi vì bà làm theo ý nguyện của ông là không hoa, không nến, không kèn không trống và chính những đứa con người thân khiêng quan tài của ông đến nơi an nghỉ cuối cùng. Hiện tại ngày hôm nay trước mộ của ông chỉ vồn vện có cây Thánh giá và vài ba cây cỏ dại và chính ông bà muốn như vậy.

Trái với vẻ bình lặng đơn sơ của tang lễ ở Troisdorf, lễ tưởng niệm tiến sĩ Rupert Neudeck, cha đẻ những con tàu tình thương Cap Anamur, hàng ngàn người Việt đã đổ về thành phố Köln để chào kính vị ân nhân, vị anh hùng không cùng máu mủ ruột thịt với mình:

Buổi tưởng niệm ngày 14-06 vừa qua do Tòa Tổng Giám mục ở Giáo phận Köln (Cologne) tổ chức và Đức Hồng y đứng chủ lễ. Trong ngày đó chỉ có một bức hình thật lớn để trên cung thánh và một bó hoa của nhà thờ.

Bà Neudeck nói bà không mời bất cứ một chính trị gia hay là những người nổi tiếng trên nước Đức, mà riêng người Việt Nam thì bà mời đến. Đó là ý nguyện của bà và gia đình.

Đó là một buổi lễ tưởng niệm long trọng, cảm động, ngập tràn nước mắt của thuyền nhân. Chủ lễ buổi tưởng niệm là Đức Hồng y Giáo phận Köln cùng 12 linh mục người Đức gốc Việt:

Mười hai linh mục Việt Nam là những người được tàu Cap Anamur cứu vớt hồi trước, được phép làm lễ đồng tế chung với Đức Hồng y trên bàn thờ.

Trong khi đó thì người Việt Nam kéo đến, theo báo chí là khoảng hơn một ngàn rưỡi người tới nỗi không còn chỗ ngồi. Thật tình ngày đó tôi thấy người Việt Nam ta sụt sùi khóc. Thậm chí trong khi làm lễ và sau khi làm lễ, người Việt Nam mình kéo nhau đến tạ ơn ông Neudeck, cứ xếp hàng mà quỳ lạy trước chân dung ông Neudeck. Người ta cứ hỏi là muốn viếng mộ ông rồi muốn thắp nhang ở đó. Nhiều người theo kiểu Việt Nam mình là muốn đưa phong bì cho tang gia nhưng bà Neudeck không nhận, nói là xin chuyển vô hai hội thiện nguyện để giúp người của ông Neudeck.

Điều bất ngờ là không chỉ người Việt mà người bản xứ cũng đến quá đông, ông Nguyễn Hữu Huân nói:

Không ngờ người Đức đến quá đông, kể cả những người nổi tiếng, mặc dù bà Neudeck không chính thức mời. Thí dụ cựu thống đốc tiểu bang rồi cựu phó thủ tướng, cựu chủ tịch quốc hội rồi một số chủ tịch những đảng chính trị cũng đến nữa. Chúng tôi là người tổ chức chung với gia đình cho nên cái khó khăn là không biết làm sao mà sắp xếp chỗ ngồi cho họ cho đàng hoàng, thì cũng chỉ biết cách xin những người Việt Nam nhường chỗ cho họ mà thôi.

Rồi lại còn thêm hầu hết những người đã từng ở trên tàu để đi vớt người thời thập niên 80, những người thiện nguyện của Ủy ban Cap Anamur hồi trước là bác sĩ, là y tá đều đến hết.

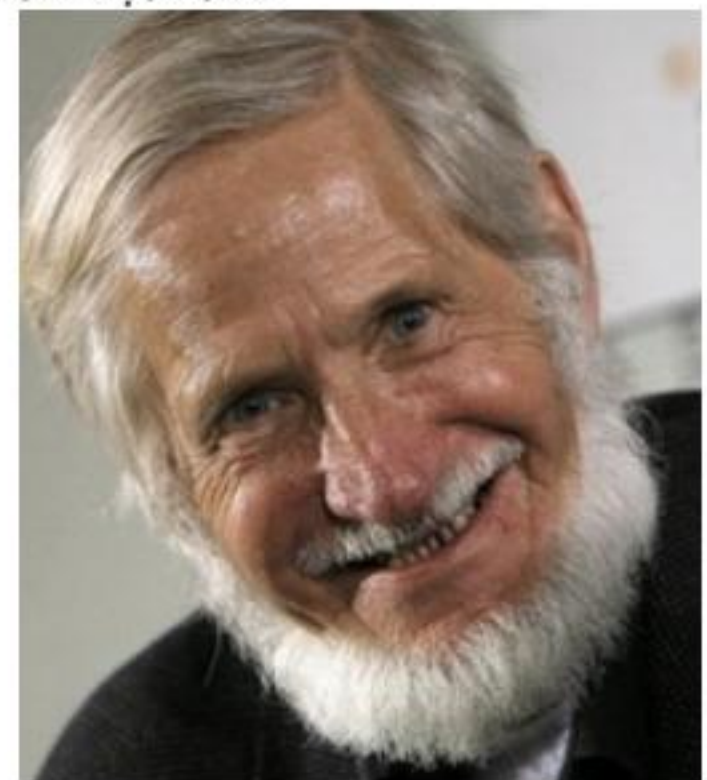
Cũng nên nhắc lại hồi tháng 08-2014, đại hội 35 năm tàu Cap Anamur, thay vì vẫn diễn ra tại quê nhà Troisdorf của tiến sĩ Rupert Neudeck, nơi một chiếc ghe của người vượt biển được kéo về trưng bày tại đó, thì lần tổ chức 35 năm Cap Anamur này được dời qua cảng Hamburg với cả ngàn người Việt khắp nơi trên nước Đức về tham dự:

Có hai lý do giải thích sự thay đổi này, thứ nhất là tại cảng Hamburg cách đây 5 năm, một tấm bia biểu tượng người tị nạn đã được dựng lên nhằm đánh dấu nơi xuất phát mà cũng là nơi trở về của các con tàu định mệnh Cap Anamur.

Thứ hai chính là yêu cầu của tiến sĩ Rupert Neudeck, người sáng lập Ủy ban Cap Anamur, nói rằng sức khỏe của ông ngày một kém, vì thế đây có thể là lần cuối cùng và ông mong muốn tổ chức ngày kỷ niệm 35 Cap Anamur tại Hamburg.

Không ai ngờ đến lần kỷ niệm 37 năm Cap Anamur thì tiến sĩ Rupert Neudeck mới lặng lẽ và thanh thản bay vào đại dương mệnh mông trong sự nuối tiếc ghen ngào của những thuyền nhân vì ông mà được sống.

Một nén hương lòng thấp muện cho vị đại ân nhân của người vượt biển Việt Nam.

NĂN LỪNG NGUYỄN PHÚ TRỌNG

.....*Ngô Nhân Dụng* 28-06-2016.....

Trong lúc ông Dương Khiết Trì, ủy viên Quốc Vụ Viện của Cộng sản Trung Quốc, tới VN, thì báo Nhân Dân ở Bắc Kinh cho độc giả coi một cảnh đánh đòn rất ngoạn mục. Những nạn nhân chịu đòn là nhân viên của Ngân Hàng Nông Thôn Thương Nghiệp thành phố Trường Trì, một trung tâm thương mại thuộc tỉnh Sơn Tây. Người đứng ra đánh là một vị thanh tra từ trên xuống, đóng vai cố vấn cho ngân hàng. Đoạn phim video chụp bằng máy điện thoại di động cho thấy cảnh ông thanh tra la mắng các nhân viên ngân hàng làm ăn không ra gì cả, ông quát tháo ra lệnh họ từ nay phải thành khẩn thay đổi, rồi ông cầm roi đánh, y như thầy giáo trừng phạt đám học trò lười và dốt!

Đoạn video này có vẻ kỳ lạ. Tờ nhật báo chính thức của đảng Cộng sản Trung Quốc đã “vạch áo cho người xem lưng,” cho thiên hạ chứng kiến hệ thống tài chánh, ngân hàng một nước giàu hạng nhì thế giới vẫn làm việc theo theo lối... thời tiền sử!

Dân Hà Nội quen kể chuyện tiếu lâm đã đặt câu hỏi rằng, có phải ông Dương Khiết Trì muốn nhờ Nhân Dân Nhật Báo gửi một thông điệp răn đe cho ông Nguyễn Phú Trọng và các lãnh tụ Cộng sản Việt Nam hay không? Đây chỉ là câu hỏi đang truyền ngoài đường phố Hà Nội. Gần đây các du khách đều công nhận đi taxi ở xứ Ngàn năm Văn vật được nghe các ông tài xế chửi đảng và nhà nước thả giàn; còn ở Sài Gòn thì chỉ được nghe các bác tài nói chuyện cá độ giải Euro rồi nghe họ than thở bị Uber cạnh tranh!

Đọc bản tin chính thức của nhà nước Cộng sản thì chúng ta không thấy Dương Khiết Trì đe dọa câu nào cả. Cuộc họp của ủy ban chỉ đạo hợp tác song phương Việt Nam-Trung Quốc vẫn nói những lời sáo mếp giống hệt như năm ngoái, năm kia: Quan hệ giữa hai nước tiếp tục phát triển tích cực, mặc dù còn tồn tại một số vấn đề cần giải quyết; hai bên trao đổi những vấn đề quan trọng, hứa không hành động khiến tình hình phức tạp thêm; giải quyết các tranh chấp bằng biện pháp hòa bình, phù hợp với luật pháp quốc tế như DOC và COC, vân vân. Ngon lành!

Nếu chỉ cần lập lại những công thức cũ rích này thì tại sao ông Dương Khiết Trì phải quá bộ “du Giang Nam” một chuyến như vậy? Những chuyện lật vật như đem cho

129 triệu đôla Mỹ để xây Cung Văn hóa Hữu nghị Việt -Trung tại Hà Nội; việc mở Lãnh sự quán TQ tại Đà Nẵng, cấp đại sứ cũng làm được rồi, đâu cần đến 1 ủy viên Quốc vụ viện.

Cho nên, chỉ trong hậu trường người ta mới biết lý do thực sự của chuyến đi Dương Khiết Trì. Trong hậu trường, Dương Khiết Trì phải nói đến vụ Tòa Trọng tài Thường trực quốc tế ở Den Haag (The Hague), nay mai sắp công bố bản phán quyết chắc chắn bất lợi cho Bắc Kinh. Tòa Trọng tài Thường trực xử vụ Philippin kiện Trung Cộng, chắc sẽ bác bỏ quyền của Trung Quốc làm chủ vùng Đường Lưỡi Bò, còn gọi là vùng Chữ U. Từ cả năm nay, Bắc Kinh đã báo trước sẽ không công nhận thẩm quyền của Tòa Trọng tài về vấn đề này, và họ tuyên bố đã có có ít nhất 47 quốc gia đã ủng hộ lập trường của họ.

Liệu ông Dương Khiết Trì có tới Hà Nội để yêu cầu Nguyễn Phú Trọng đưa tên Việt Nam vào làm nước thứ 48, sau nước Gambia ở Châu Phi, hay không?

Có thể thấy mục đích chuyến đi Dương Khiết Trì là để nắn lưng Nguyễn Phú Trọng coi cứng hay mềm! Cứng hơn, hay mềm hơn năm ngoái, khi còn đang đấm đá nội bộ chưa xong, cần Thiên triều nâng đỡ!

Nhưng chắc Dương Khiết Trì không ngu dại đòi Nguyễn Phú Trọng phải trắng tráo ủng hộ lập trường của Bắc Kinh, là không công nhận phán quyết của Tòa Trọng tài Thường trực. Đòi như thế chẳng khác gì đòi người ta đào mả bố người ta lên.

Nhưng dân Hà Nội chắc đã đoán trúng mục đích chuyến thăm viếng của Dương Khiết Trì: Dọa!

Một điều mà Dương Khiết Trì có thể yêu cầu là sau khi có bản phán quyết, Cộng sản Việt Nam cứ ngậm miệng không nói năng gì cả! Như vậy cũng đủ chứng tỏ lòng trung thành với đồng chí anh em 16 chữ vàng rồi! Trong bản tin chính thức của Cộng sản Việt Nam, không thấy nhắc tới Công ước Quốc tế về Luật biển (UNCLOS). Mà đó là văn bản pháp lý được Tòa Trọng tài sử dụng khi xét xử. Trung Cộng đã ký kết UNCLOS nhưng lại không chịu nghe lời Tòa án Trọng tài, một nghịch lý hiển nhiên. Để coi Nguyễn Phú Trọng có thấy như thế hay không.

Chúng ta sẽ biết cái xương sống của ông Nguyễn Phú Trọng nó mềm đến mức nào, có đủ mềm để khom

lưng làm theo lệnh thiên triều hay không! Ng. Phú Trọng còn đang nghe ngóng, nhìn quanh chờ đợi! Nhìn qua Philippin, ông Trọng có thể thấy có thể khom lưng một chút cũng được!

Vai chính trong vụ kiện là Philippin; nhưng vị tổng thống mới đắc cử là ông Rodrigo Duterte, sẽ nhậm chức ngày 30 Tháng 06, lại đang ốm ở tỏ về muốn hòa hoãn với Bắc Kinh. Ông Duterte mới cử một sứ giả đi Bắc Kinh, là Arthur Tugade, người sẽ làm bộ trưởng giao thông trong chính phủ ông sắp lập. Mục đích chuyến đi chắc là hỏi vay tiền với lãi suất ưu đãi! Ông Duterte muốn xây dựng một đường xe lửa trên đảo Mindanao là nơi dân chúng đã bỏ phiếu đưa ông lên ngôi tổng thống.

Thái độ hòa hoãn với Bắc Kinh của Duterte cũng là một đòn thách thức Mỹ. Ông Duterte từng nói thẳng: “Quý vị có trả giá ngang bằng chúng nó hay không? Nếu không, tôi sẽ chấp nhận thiện chí của Trung Quốc!” Ông Duterte còn tiết lộ rằng ông đã hỏi thẳng đại sứ Mỹ ở Manila: “Các ông đứng về phía chúng tôi hay không?” Ông kể: đại sứ Philip Goldberg trả lời: “Nếu các ông bị tấn công!” Ông Nguyễn Phú Trọng có thể nghe ngóng coi ông Duterte nói gì sau khi Tòa Trọng tài phán quyết, để biết mà “nói theo,” vừa giữ thể diện, vừa không làm mất lòng thiên triều.

Cùng thời gian Dương Khiết Trì tới Hà Nội, một đoàn tàu Trung Cộng đang tham dự cuộc thao diễn hải quân với nhiều nước khác, trong đó có Mỹ và các nước đồng minh. Những nước Châu Á cũng có hải quân dự cuộc tập trận là Ấn Độ, Nam Hàn, Australia, New Zealand, Philippin, Brunei, Singapore, Thái Lan, Indonesia, Malaysia. Ba nước Việt, Mên, Lèo không được mời, chắc vì hải quân chưa đủ tầm mức. Nhưng vương quốc Tonga, với 160 hòn đảo nằm giữa Thái Bình Dương, chỉ có hơn 100 ngàn dân, cũng có mặt.

Tất nhiên Đài Loan không được mời tham dự cuộc thao diễn này vì có mặt Trung Cộng. Hơn nữa, Trung Cộng còn đang đe dọa Đài Loan, đã cắt đứt mọi liên lạc, vì tân Tổng thống Thái Anh Văn không chịu nói câu nào về “Nguyên tắc chỉ có một nước Trung Hoa.”

Nhưng xương sống lưng Bà Thái Anh Văn có vẻ còn cứng lắm; bà không tỏ ra sợ hãi. Chính phủ Đài Bắc sắp đem bắn thử giàn phòng thủ chống hỏa tiễn PAC-3 đã mua của Mỹ từ năm 2008, năm đó Bắc Kinh đã la lối om sòm nhưng sau cùng cũng chẳng làm gì cả. Giàn phòng thủ này bảo vệ cả hòn đảo trong lúc Trung

Vài điểm vừa nêu không phải là tất cả sự việc biến Việt Nam thành một bộ phận kinh tế trong hệ thống kinh tế của Bắc Kinh và mở lối thoát cho các nút thắt kinh tế Trung cộng. Dù vậy nó cũng đủ cho chúng ta thấy mồm to óc trái nho của các lãnh đạo đảng CSVN - những lãnh đạo làm nhiệm vụ hoạch định kế hoạch phát triển kinh tế Việt Nam hơn 40 năm qua là con số không to tướng, nếu không nói là đã bị nội tuyến Tàu kiểm chế, xỏ mũi dắt vào vòng lệ thuộc, phụ thuộc hoàn toàn vào kinh tế Trung Quốc. Và không chỉ có kinh tế mà còn lệ thuộc vào nhiều lãnh vực khác nữa.

Thành thật mà nói: 40 năm trước, lúc đảng cộng sản bùng bùng khí thế “đại thắng mùa xuân” lao vào xây dựng xã hội chủ nghĩa, đề cao mô hình hợp tác hóa nông nghiệp, quốc hữu hóa công nghiệp, quốc doanh hóa toàn bộ nền kinh tế với giấc mơ xóa bỏ bất công, xóa cảnh người bóc lột người và thực hiện mục tiêu làm theo năng lực hưởng theo nhu cầu...

Thực tế chỉ ra với mô hình kinh tế xã hội chủ nghĩa thì kế hoạch ngũ niên lần thứ nhất, đảng CSVN làm cho miền nam VN vốn tương đối “ăn no mặc đẹp” thành ra nghèo đói đến sắp chết đói. Rồi bước sang kế hoạch ngũ niên lần thứ hai, nền kinh tế xã hội chủ nghĩa hoàn toàn sụp đổ buộc lãnh đạo đảng CSVN phải lên loa đài ngày đêm hô hào “cởi trói, đổi mới” và quay lại cách làm ăn cá thể, mở cửa giao thương với kinh tế tự do theo hướng phát triển kinh tế truyền thống của các nước tự do dân chủ.

Đến khi mô hình làm ăn cá thể, kinh tế dân doanh khởi sắc trở lại giúp cho người dân thoát nguy cơ chết đói thì đảng, nhà nước vào cuộc to mồm tự sướng “...Nếu không có đảng thì không có đổi mới”?!? Lúc mở cửa giao thương với thế giới văn minh, Việt Nam được các nước dân chủ giàu mạnh viện trợ, hỗ trợ tạo điều kiện hội nhập vào giòng chính của nền kinh tế thị trường thì lãnh đạo cộng sản trơ trên tự khen đảng tài tình... khen đảng sáng suốt biết sáng tạo ra cụm từ kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa!

Nhiều chục năm ngụp lặn trong nền kinh tế thị trường định hướng... không giống ai, lãnh đạo cộng sản chỉ hứa hẹn chứ không từng bước tiến hành thực hiện các quy định bắt buộc để được công nhận là kinh tế thị trường nhằm được hưởng ưu đãi lẫn hội nhập vào giòng chính của nền kinh tế thế giới.

Suốt mấy mươi năm hô hào hội nhập bằng mồm, lãnh đạo CSVN chỉ

giỏi môi mép, lẻo lự, thậm chí là xuống nước năn nỉ, xin xỏ “đề quốc sài lang” công nhận Việt Nam đủ tiêu chuẩn của một nước kinh tế thị trường, nhưng vẫn cứ khư khư bám giữ kinh tế quốc doanh làm chủ đạo, đất đai là sở hữu toàn dân mà không người dân nào được làm chủ.

Trong khoảng thời gian CSVN thực hiện cái gọi là kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa đã trải qua vài ba kế hoạch ngũ niên bao gồm cả mục tiêu công nghiệp hóa, hiện đại hóa. Với những khu công nghiệp “trao tay” giàn trải trên diện rộng khắp các tỉnh thành do các nhà thầu Trung cộng xây dựng bằng các kỹ thuật lạc hậu, máy móc thiết bị phế thải đã làm VN sập bẫy Trung Quốc. Phát triển kinh tế kiểu nông dân, thiếu tầm nhìn xa đã được các trí thức, các nhà khoa học có lòng trong lẫn ngoài nước lên tiếng cảnh báo nhưng vẫn không ngăn được những cái dầu ngu dốt lẫn tay sai trong nội bộ đảng cộng sản VN dùng lại.

Cũng như trong kế hoạch thực hiện mục tiêu công nghiệp hóa, hiện đại hóa, đảng CSVN đã thành lập các tập đoàn kinh tế quốc doanh với quy mô lớn được đảng ưu ái gọi là quả đấm thép như Vinashine, Vinalines, Vinacomin... cùng với các dự án đình đám như các đập thủy điện, các nhà máy nhiệt điện, nhà máy lọc dầu Dung Quất, đường điện cao thế Bắc Nam, Bauxite Tây nguyên, Khu liên hợp nhà máy thép Formosa...

Các tập đoàn kinh tế, dự án kinh tế của đảng CSVN, có cái chết thảm, có cái thua lỗ nặng, có cái chết lâm sàng, có cái còn tiềm ẩn chưa bùng phát thảm họa, có cái bùng ra thảm họa môi trường như sự kiện cá chết ở bốn tỉnh miền Trung. Tất cả những tập đoàn, những dự án kém hiệu quả, không khả thi phục vụ mục tiêu công nghiệp hóa, hiện đại hóa từ nhiều thập niên qua đều được người Việt trong ngoài nước dự báo, tiên đoán với tầm nhìn, tính toán khoa học, trí tuệ trước khi nó diễn ra như ngày hôm nay.

Thành thật mà nói, nếu lãnh đạo các đời CSVN không tự sướng, không ngu dốt, không bị các tên tay sai Tàu cộng cài cắm trong nội bộ dẫn dắt thì sẽ không bị Tàu cộng giăng bẫy công nghiệp hóa, hiện đại hóa để đưa Việt Nam vào tròng lệ thuộc nhằm biến Việt Nam thành một bộ phận kinh tế không thể tách rời kinh tế vĩ mô của Tàu, phục vụ cho tham vọng siêu cường kinh tế, quân sự của thực dân mới Tàu Cộng như nó đã, đang diễn ra.

Thật sự nếu Việt Nam không bị

lãnh đạo CSVN, đảng tay sai của Bắc Kinh sử dụng luận điệu cùng chung ý thức hệ Mác-Lê, cùng theo đuổi xây dựng xã hội chủ nghĩa cột chặt vào mẫu quốc Tàu thì rất có khả năng nhà nước dân chủ, nhà nước không cộng sản Việt Nam, nhận ra thực lực và thế mạnh của VN để không phải chạy theo đuổi Tàu, làm kinh tế phụ trợ, thứ cấp cho Tàu như CSVN đang là...

Nếu lãnh đạo CSVN có tầm nhìn trí tuệ, có đầu óc khoa học thì đã không phát ngôn những con chữ leng keng làm dáng ta đây nhưng vô nghĩa như các cụm từ đao to búa lớn: “Tầm nhìn 20 năm, 30 năm... Đi tắt đón đầu...” chỉ rặt rỗng là các con chữ vô nghĩa, vô giá trị trong thực tế xây dựng, phát triển kinh tế cho nước mạnh dân giàu.

Có lẽ người Việt Nam ai cũng biết, là nước ta có chiều dài 3 ngàn cây số bờ biển, cảnh đẹp hoang sơ đứng nhất nhì thế giới, trải dài từ bắc xuống nam, khí hậu thời tiết rất tuyệt vời và các nước Á Châu, các nước Đông Nam Á không đâu sánh bằng. Đó chính là thế mạnh để Việt Nam phát triển kỹ nghệ du lịch.

Du lịch là ngành kỹ nghệ không khói, không gây ô nhiễm môi trường, không gây thảm họa như các ngành kỹ nghệ khác. Các nước giàu mạnh tiên tiến có nằm mơ cũng không có lợi thế thiên nhiên ưu đãi như Việt Nam để làm kỹ nghệ du lịch. Những người đi du lịch là những người chịu xài tiền và không ngành kỹ nghệ nào kiếm tiền tốt hơn kỹ nghệ du lịch.

Việt Nam xã hội chủ nghĩa sau hơn hai thập niên phát triển ngành du lịch đã bị đàn em Miên, Lào bỏ lại sau lưng và có lẽ cho đến khi xã hội chủ nghĩa Việt Nam xuống mồ cũng không có cửa để Việt Nam bắt kịp ngành du lịch của Thái, Malaysia, Singapore... chứ đừng hoang tưởng mơ bắt kịp Nhật, Hàn, Đài Loan... Tất cả các nước vừa kể không có nước nào có thế mạnh thời tiết và bờ biển đẹp như Việt Nam.

Ngoài ra người Việt Nam thể tạng nhỏ, khéo tay, không thích hợp công nghiệp nặng nhưng phù hợp với hướng phát triển công nghệ tin học, công nghệ trí thức là phần mềm (software), phần cứng (hardware), vi mạch (chip)... của thời đại tin học. Định hướng phát triển hiện đại hóa đất nước không kinh qua công nghiệp hóa mà đi thẳng vào nền công nghiệp trí thức với thế mạnh cần mẫn, khéo tay, thông minh của Việt Nam mới đúng là đi tắt đón đầu, là có tầm nhìn trí tuệ chứ không phải đi tắt đón đầu “bom bả” của Tàu cộng như CSVN đâm đầu vào.

Kỹ nghệ du lịch, kỹ nghệ dịch vụ, công nghiệp tin học, công nghiệp tri thức là hướng phát triển kinh tế phù hợp với vị trí địa lý, với thể chất con người Việt Nam. Nói cách khác, phát triển kinh tế theo hướng kỹ nghệ không khói, công nghệ tri thức là phù hợp với thể mạnh của Việt Nam và nếu lãnh đạo có trí tuệ, tài năng đều có thể nhận ra. Chỉ có những tên lãnh đạo cộng sản ngu dốt, hèn nhát mới bị những tên tay sai Tàu cộng dẫn dắt vào hướng phát triển kinh tế thành một bộ phận kinh tế không thể tách rời Tàu, với nhiều rủi ro ô nhiễm gây thảm họa môi trường như nó đang xảy ra và sẽ còn tiếp diễn.

danlambao.vn.blogspot.com

tướng Nhật vận động G7 lập MT chống Trung Quốc gây hấn trên Biển Đông. Tôi chưa tìm thấy kiểu MT là tổ chức liên minh chính trị tại các nước khác (ở Pháp có đảng lấy tên là Đảng Mặt trận Dân tộc chứ không có Mặt trận). Như vậy, phải chăng hiện nay Mặt trận (với ý nghĩa là một tổ chức liên minh chính trị xã hội) chỉ có ở VN, là một sản phẩm đặc biệt của ĐCS VN?

Có nhiều hoạt động, nhiều tài liệu liên quan đến MTTQ. Điều 9 Hiến pháp năm 2013 ghi MTTQ là cơ sở chính trị của chính quyền nhân dân. Văn bản quan trọng là

Tài chính để MTTQ hoạt động chủ yếu do ngân sách nhà nước cung cấp.

2- NHẬN XÉT VỀ CÁC HOẠT ĐỘNG CỦA MẶT TRẬN CÁC CẤP

Ngay từ đầu tổ chức MT là bộ phận ngoại biên, nối dài của Đảng. Đảng dùng MT để vận động và khống chế quần chúng. Như vậy MT quả thật đã có tác dụng lớn giúp cho hoạt động cách mạng của đảng. Trong thời kỳ mới tiếp quản các thành phố năm 1954, MT có vai trò tích cực trong việc đoàn kết các trí thức và công thương gia trong vùng mới giải phóng. Trong những năm gần đây MT là nơi tiếp đón tập thể hoặc cá nhân kiểu bào các nơi về nước. Khi Đảng đã nắm trọn chính quyền, đáng lẽ vai trò của MT giảm xuống thì ngược lại việc làm của MT lại tăng lên, nhưng rất nhiều việc trở nên kém hiệu quả. Tôi đã gặp, trao đổi với một số cán bộ chủ chốt của Ủy ban MT, được nghe lời than thở là vất vả quá, công việc nhiều quá, làm không hết, ít có thì giờ nghỉ ngơi, giải trí. Tôi mới bỏ công tìm hiểu thì thấy phần lớn công việc tiêu tốn nhiều thời gian và công sức của cán bộ MT liên quan đến phát động, phổ biến, điều tra, tổng kết, báo cáo, giấy tờ... nhiều việc chẳng có tác dụng gì, nếu không làm còn tốt hơn. Khi làm lãnh đạo không bao giờ tôi bày ra những việc như thế; còn làm thừa hành, gặp những việc như vậy tôi tìm cách làm rất nhanh cho qua chuyện. Nhân đây xin kể sơ chuyện tôi làm tổ trưởng dân phố trong nhiều năm. Trong lúc các ông/bà tổ trưởng khác kêu than là quá vất vả, quá nhiều việc, tôi lại thấy mọi công việc tổ dân phố chỉ chiếm mất của tôi chưa đến một phần mười thời gian. Thế mà năm nào tổ của tôi cũng được xếp loại xuất sắc, tôi đi thi tổ trưởng dân phố giỏi được giải nhất của quận, giải nhì thành phố. Tôi chỉ thấy tiếc thời gian là khi bị bắt buộc phải dự những cuộc họp chỉ vì hình thức.

Hoạt động của MT thể hiện rõ trong báo cáo tại các kỳ đại hội. Nội dung của báo cáo các kỳ, các cấp thường giống nhau, bao gồm các

bàn về HOẠT ĐỘNG của MẶT TRẬN TỔ QUỐC

—Nguyễn Đình Cống 15-06-2016—

Từ khi nghỉ hưu, ngoài các việc chuyên môn và khoa học, tôi tham gia các hoạt động xã hội ở địa phương, làm tổ trưởng dân phố, làm cán bộ Mặt trận Tổ quốc (MTTQ) của phường Kim Giang và quận Thanh Xuân. Tôi dự định sẽ tích cực hoạt động Mặt trận và ứng cử vào Ủy ban Mặt trận Trung ương. Tôi đã bỏ công sức để tìm hiểu về Mặt trận và hoạt động thực tế. Nhưng càng tìm hiểu, càng hoạt động, tôi càng thấy rõ là công việc này hoàn toàn không phù hợp. Vì thế tôi đã sớm từ bỏ để chuyển sang làm việc khác. Không những thế, tôi đề xuất ý kiến phản biện như sau: **“Nên giải tán Mặt trận Tổ quốc vì tổ chức và hoạt động của nó mang lại cho dân tộc lợi ích ít, tốn kém nhiều, hiệu quả âm”.**

1- SỰ HÌNH THÀNH VÀ HOẠT ĐỘNG CỦA MTTQ

MTTQ được hình thành trên cơ sở kế thừa, thống nhất các tổ chức Mặt trận từ năm 1930 đến 1977. Mặt trận là một tổ chức liên minh chính trị-xã hội, được ĐCS lập ra, dùng để vận động, tập hợp quần chúng trong hoạt động cách mạng. “Mặt trận” với ý nghĩa là một tổ chức tôi chỉ mới tìm thấy trên Google vài nơi như MT Bình dân Tây Ban Nha, MT Bình dân Pháp (1936-39), MT Thống nhất chống Nhật tại Trung Quốc (giữa ĐCS và Quốc Dân Đảng), gần đây Thủ

Điều lệ MTTQ VN (ban hành năm 2014—khóa 8) và Luật MTTQ VN, Luật số 75/2015 QH 13. Theo đó thì thành viên của MTTQ VN bao gồm các tổ chức và cá nhân, trong đó ĐCS VN vừa là thành viên và lãnh đạo. Hiện nay MTTQ có 44 tổ chức thành viên, với các tổ chức hàng đầu như: Tổng Liên đoàn Lao động; Hội Nông dân; Đoàn Thanh niên Cộng sản; Hội Phụ nữ; Hội Cựu chiến binh; Quân đội nhân dân; Liên hiệp các hội khoa học kỹ thuật; Liên hiệp các hội văn học-nghệ thuật. Ngoài ra còn 35 các Hội và tổ chức khác (có Quân đội nhưng không thấy Công an).

Theo điều 3 của Luật đã dẫn, MTTQ có một số quyền và trách nhiệm, tóm tắt như sau:

- 1- Tập hợp, xây dựng khối đại đoàn kết dân tộc.
- 2- Tuyên truyền, vận động nhân dân thực hiện nghĩa vụ công dân.
- 3- Đại diện, bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của nhân dân
- 4- Tham gia xây dựng Đảng và Nhà nước.
- 5- Thực hiện giám sát và phản biện xã hội.
- 6- Tập hợp ý kiến cử tri để phản ánh với Đảng và Nhà nước.
- 7- Thực hiện đối ngoại nhân dân.

Trong nhiệm vụ 4 có lẽ quan trọng nhất là MT lo chuyện hiệp thương về danh sách đề cử để bầu Quốc hội và HĐND các cấp.

điều chủ yếu: “Thành tích là toàn diện và tốt đẹp, tuy vậy còn tồn tại một số thiếu sót. Có thành tích là nhờ sự lãnh đạo, còn thiếu sót là tại nhân dân giác ngộ chưa cao... Trong thời gian tới phải tăng cường, nỗ lực làm việc này việc nọ, cố gắng khắc phục chuyện ấy chuyện kia”. Tôi thấy báo cáo của MT có trên 80% giống với báo cáo của Đảng. Cứ mỗi kỳ đại hội, các ủy ban MT rất vất vả chuẩn bị, thảo luận, thông qua báo cáo, tốn khá nhiều giấy mực in ấn, nhưng rồi phần lớn các báo cáo đó chỉ trở thành mặt hàng cung cấp cho đồng nát.

Xét các quyền và trách nhiệm 1, 2, 3 thấy rằng trong các báo cáo đều có kể công, nêu thành tích nhưng thực chất chẳng có gì đáng kể. Đất nước đã thống nhất về lãnh thổ trên 40 năm nhưng chưa có sự hòa giải dân tộc thực sự. Nhân quyền và dân quyền bị vi phạm ở nhiều nơi, dân oan có mặt nhiều nơi, thế mà chẳng thấy MT đại diện và bảo vệ được gì.

Trong việc bầu cử, thu thập ý kiến cử tri, người ta cũng chỉ thấy MT là nơi thực hiện các ý kiến của cấp ủy đảng tương ứng, chỉ là làm thay để tránh tiếng đảng cử dân bầu.

Trong việc giám sát, chưa thấy MT có được giám sát gì tương xứng với vai trò. Riêng về phản biện thì sau vụ luật sư Nguyễn Mạnh Tường (vì đọc bài phát biểu ở hội nghị Ủy ban Trung ương MT năm 1956 mà đang là một trí thức bậc cao bị đìm xuống tận đáy xã hội) thì không còn ai dám mở mồm kiêu như vậy.

3- ĐỀ NGHỊ GIẢI TÁN TỔ CHỨC MẶT TRẬN

Tôi nhiều năm suy nghĩ, giả thử hiện nay không có tổ chức MT thì các hoạt động chính trị-xã hội thay đổi như thế nào, tốt lên hay xấu đi. Tôi đoán chắc là sẽ tốt lên. Trong hệ thống chính trị của Việt Nam có tổ chức Hội đồng nhân dân, xét ra quan trọng hơn MT, thế mà đã có ý kiến đề nghị giải tán HĐND ở cấp xã, cấp huyện. Đã có làm thí điểm nhưng chưa thấy công bố kết quả. Riêng MTTQ, tôi đề nghị giải tán toàn bộ, từ trung ương cho đến cơ sở thôn xóm, không cần làm thí điểm. Vấn đề quan trọng là sắp xếp những người đang ăn lương trong

hệ thống MT như thế nào để họ có thể sinh sống bằng hoạt động chân chính và phát huy năng lực.

Sau khi giải tán, một số công việc MT làm trước đây, nếu quả thực còn cần thiết thì chuyển cho các bộ phận khác. Thí dụ hiệp thương và danh sách ứng cử giao cho Ban bầu cử và cơ quan hành pháp, vận động giúp người nghèo giao cho Hội Chữ thập đỏ, xây dựng đời sống văn hóa là việc của chính quyền. Giám sát công việc nhà nước thì đã có Quốc hội và HĐND làm tốt hơn, việc phản biện do Liên hiệp các Hội làm hiệu quả hơn. Tập hợp ý kiến cử tri do các tổ đại biểu HĐND, các đại biểu QH. Đối ngoại nhân dân giao cho các tổ chức dân sự.

Giải tán tổ chức MT, cắt bỏ mọi bao cấp của nhà nước cho các đoàn thể thành viên của MT sẽ tiết kiệm cho ngân sách một khoản lớn. Bỏ đi những báo cáo, những tuyên truyền của MT và của các đoàn thể thành viên sẽ chữa được phần nào căn bệnh dối trá đang tràn lan. Dẹp bỏ một số công việc không có hiệu quả của MT sẽ góp phần làm tăng năng suất xã hội.

Nhiều nước không có tổ chức MT mà người ta vẫn quản lý tốt xã hội, vẫn phát triển tốt mọi mặt. Việt Nam có hoạt động mạnh mẽ của MT mà mọi mặt càng ngày càng tụt

hậu. Tôi không quy kết nguyên nhân tụt hậu là do MT, chỉ nhận xét rằng hoạt động MT ít có tác dụng làm cho xã hội tốt lên mà lại tốn nhiều công sức, tiền của. Thực chất của MT có lẽ là để đảng nắm chặt và điều khiển quần chúng. Hoạt động của MT có năng suất và hiệu quả quá thấp, nói theo ngôn ngữ kinh doanh là bị lỗ nặng, là đang dẫn tới bị phá sản.

Tôi biết nhiều người vì thói quen mà vẫn ca ngợi MT, cho rằng không thể thiếu MT. Đề nghị những người đó hãy đặt câu hỏi và tự tìm câu trả lời: Các nước không có MT như Việt Nam, họ phát triển được là nhờ vào cái gì, nếu Việt Nam bỏ MT đời sống họ có ảnh hưởng gì không.

Việc giải tán MT liên quan đến sửa đổi Hiến pháp, chưa thể làm ngay. Đặt ra vấn đề để những người có quan tâm suy nghĩ và tìm biện pháp.

Hiện nay đang có ý kiến đề xuất lập “Mặt trận công dân mới” để đấu tranh cho dân chủ. Nếu xem Mặt trận như vậy là một tập hợp các hội quần chúng, các tổ chức dân sự thì công dân có quyền, chỉ là các tổ chức như vậy, mặt trận như vậy phải tự túc kinh phí hoạt động chứ không dùng tiền thuế của dân, không đoạt quyền của dân.

N. Đ. C.

Tác giả gửi BVN.

NHỮNG "CÁNH TAY NỔI DÀI CỦA ĐẢNG" CẦN RÚT NGẮN

.....Ts Phạm Chí Dũng 30-06-2016.....

Sau khi Đại hội XII đã chỉ giải quyết được vấn đề nhân sự chủ chốt nhưng vẫn không giải quyết được bất kỳ một vấn đề trầm kha nào về kinh tế, xã hội và càng không biết làm sao để cải thiện tình trạng rỗng ruột của ngân sách, những dấu hiệu và biểu hiện “tự diễn biến” trong nội bộ tổ chức đảng, đội ngũ cán bộ đảng viên và trong hệ thống các đơn vị vệ tinh xoay quanh trục đảng vẫn tiếp tục đà gia tăng khá ấn tượng.

‘Nên chấm dứt hoạt động, nếu còn biết liêm sỉ’

Trong tình hình ngân sách cạn kiệt vào nửa đầu năm 2016, một hiện tượng dư luận xã hội và truyền thông đáng chú ý đang diễn ra: những chỉ trích không tránh khỏi đối với hiệu quả hoạt động của một số tổ chức chính trị – xã hội lớn – còn có cách ví von như “cánh tay nổi dài của đảng” – bao gồm các nhân tố Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, Hội Nông dân Việt Nam, Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh, Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam và Hội Liên hiệp Phụ nữ Việt Nam.

Nếu trước đây kinh phí dành cho các tổ chức chính trị – xã hội trên thường không được lôi ra bình phẩm, thì nay ngay cả một số tờ báo nhà

nước cũng bắt đầu bình luận mang màu sắc giễu cợt, châm biếm và chỉ trích.

Không phải “chỉ có” 14.000 tỷ đồng được ngân sách vùng cho các tổ chức chính trị – xã hội như một số báo đài đưa tin, mà một đánh giá của Viện nghiên cứu Kinh tế và Chính sách (VERP) còn cho biết nguồn lực xã hội được rót vào các tổ chức công chiếm tới 1,7% GDP của cả nước, tức là tương đương với hơn 71.000 tỷ đồng.

Một nhà phản biện độc lập ở Việt Nam bức bối: đã đến lúc các tổ chức chính trị – xã hội trên nên chấm dứt hoạt động, nếu còn biết liêm sỉ.

Nhiều người đánh giá rằng so với nguồn kinh phí rất lớn nhận được hàng năm từ bầu sữa nhà nước, công sức và hiệu quả của các tổ chức chính trị – xã hội trên bỏ ra là hoàn toàn bất tương xứng. Còn nếu nhìn từ góc độ ngân sách được cấu tạo bằng tiền đóng thuế của dân và tiền vay mượn nước ngoài mà các đời dân chúng phải nai lưng gánh chịu, sự thể còn trở nên tàn nhẫn hơn nhiều. Giáo sư Nguyễn Đình Công – một tiếng nói bất đồng ở Việt Nam – còn nói thẳng rằng cần suy nghĩ đến việc giải thể Mặt trận Tổ quốc Việt Nam.

Vi sao lại ra nông nổi ấy? Mặt trận Tổ quốc Việt Nam đã làm được gì để “đoàn kết các tầng lớp trí thức và nhân dân xây dựng một đất nước phồn vinh”?

Mặt thật

Trong thực tế, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam đã “phát huy” vai trò hiệp thương của cơ quan này đúng như tuyên bố “Dân chủ đến thể là cùng!” của Tổng Bí thư Trọng. Bằng chứng gần gũi và sống động nhất là trong cuộc bầu cử Quốc hội tháng 5-2016, tuyệt đại đa số các ứng cử viên độc lập đã bị loại thẳng thừng, chủ yếu qua những màn đấu tố thô bạo không khác mấy so với thời Cải cách ruộng đất cách đây đến bảy chục năm.

Thời gian tiến về trước nhưng lịch sử cứ bị kéo lui. Cũng trong cuộc bầu cử Quốc hội vừa kể, thậm chí tỷ lệ người ngoài đảng đã rút xuống chỉ còn khoảng 4%, so với

“10% theo tiêu chí”. Nghịch lý quá bất nhẫn là trong khi kinh phí dành cho Mặt trận Tổ quốc Việt Nam tăng gấp đôi so với những năm trước, số người tự ứng cử lọt vào Quốc hội lại giảm đi phân nửa so với những kỳ bầu cử Quốc hội trước đó. Nhưng ngay cả những người “trúng cử” cũng bị dư luận coi là “gà” của các cơ quan chính quyền và hội đoàn nhà nước.

Một bằng chứng sống sượng khác: Mặt trận Tổ quốc Việt Nam đã hầu như không chia sẻ với bất kỳ tổ chức và nhân vật tôn giáo nào khác thể hiện tiếng nói và hành động khác với chủ ý độc trị của đảng cầm quyền. Thậm chí ngược lại, giới lãnh đạo của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam đã tự nguyện biến thành cánh tay đắc lực giúp cho đảng bóp nghẹt hơn quyền tự do tôn giáo của người dân – được hiến định qua các hiến pháp nhưng còn lâu mới được khẳng định trong một văn bản luật về tôn giáo. Trong khi đó, Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam cũng trở nên vô tích sự và phản cảm không kém. Từ khi có luật Lao động, tổ chức này đã chưa hề chủ động tổ chức một cuộc đình công hoặc lần công nào cho công nhân, bất chấp vô số khó khăn và bất công trù phú lên đầu lớp công nhân vừa nghèo vừa đói cùng hàng ngàn cuộc đình công tự phát của công nhân nổ ra hàng năm.

Không những không hỗ trợ công nhân, Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam lại nổi thêm một cánh tay giúp công an ngăn chặn đình công. Trong một số trường hợp, công nhân còn phát hiện chính cán bộ công đoàn làm công tác chỉ điểm để “khoanh vùng đối tượng” và sau đó là bắt bớ tống giam những công nhân khởi xướng đình công.

Từ rất nhiều năm qua, Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam cũng đương nhiên trở thành một khâu trung gian hưởng ít nhất 2% trên tổng quỹ lương doanh nghiệp. Số tiền không nhỏ này, cộng với khoản ngân sách mập mập hàng năm, đã biến Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam thành một gã trọc phú ngồi mát ăn bát vàng.

Chỉ đến gần đây khi chính thể

Việt Nam không giấu nổi nỗi thèm muốn Hiệp định TPP và bắt buộc phải dân chấp nhận định chế Công đoàn độc lập trong TPP, Tổng Liên đoàn Lao động Việt Nam mới có chút hơi hướng thay đổi. Tuy nhiên cho đến giờ, tổ chức này vẫn hầu như chưa từ bỏ ý muốn tự nguyện là “cánh tay nối dài của đảng”.

Hầu như tương tự, một tổ chức chính trị – xã hội khác là Hội Nông dân Việt Nam đã không hề lên tiếng trước cảnh nạn hàng triệu nông dân bị mất đất, bị cướp đất và chịu rủi ro về những bất công đất đai. Trong bối cảnh nạn trưng thu đất đai quá bất công vọt lên từ 10-20 lần, thậm chí hàng trăm lần giữa giá bán lẻ ra thị trường và giá bồi thường mỗi mét vuông đất cho nông dân, Hội Nông dân Việt Nam đã trở thành một trong những tổ chức chính trị – xã hội “khiếm thính” và “khiếm thị” nhất, bất chấp không khí tang tóc của lớp nông dân bị bán cùng hóa tuyệt đối đè nặng trên mọi vùng đất nước.

Còn với Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh và Hội Liên hiệp Phụ nữ Việt Nam, hai tổ chức này chỉ chuyên chú tổ chức công tác “vận động” những người mang tinh thần phản kháng Trung Quốc không đi biểu tình với lý do “đã có đảng và nhà nước lo”. Thậm chí, một số cán bộ đoàn – được dư luận xã hội nhận dạng – còn trở thành những nhân viên công an không sắc phục khi theo dõi, tiếp tay cho công an bắt bớ người dân yêu nước...

Tự nhiên rút ngắn

Một trong những nguồn lực lớn nhất mà các tổ chức quần chúng công sử dụng là các khoản chi cho nguồn nhân lực. Theo Tổng cục Thống kê, vào năm 2012 Việt Nam có 246.144 người làm việc cho 34.378 cơ sở của tổ chức chính trị, đoàn thể, xã hội được nhà nước đãi ngộ theo chế độ.

Số cán bộ, công chức làm việc cho các tổ chức chính trị, đoàn thể, xã hội được nhà nước trả lương chiếm 7,2% nhân lực làm việc cho nhà nước và 1,1% tổng lực lượng lao động xã hội. Nếu tính cả số cán

bộ không chuyên trách ở cấp xã, phường, thôn, xóm (hoạt động trong các tổ chức quần chúng công cấp cơ sở), tổng số người hoạt động trong lĩnh vực tổ chức quần chúng công (có biên chế và không có biên chế) ước tính vào khoảng 337.981 người.

Tổ chức VEPR đã tính toán với ước tính trung bình: tổng chi phí kinh tế của xã hội cho các tổ chức quần chúng công là 52.688,91 tỷ đồng, và ước tính thấp là 45.670,59 tỷ đồng. Với ước tính “lạc quan”, tổng chi phí kinh tế của xã hội cho các tổ chức quần chúng công năm 2014 ước bằng 1,7% GDP của cả nước, tức là tương đương 71.151,40 tỷ đồng.

Thế nhưng tình hình kinh tế hiện thời có lẽ đang ứng vào “ước tính thấp” của VEPR. Ngân sách khôn quần đang bị siết lại nhanh chóng và bầu sữa dành cho các tổ chức chính trị – xã hội cũng cạn kiệt nhanh không kém. Nghe nói một số nơi đã phải xài đến “quỹ đen”.

Bây giờ thì chẳng cần đến dư luận kêu gào, những cánh tay nối dài ấy vẫn tự nhiên bị rút ngắn.

Vậy họ – những cánh tay của đảng và vì đảng ấy – sẽ làm gì nếu “thất nghiệp”?

Trở về với nhân dân chăng?

Nhưng “nhân dân” nào?

Phạm Chí Dũng

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san ra ngày 1

và 15 mỗi tháng

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

LẠI ĐÚNG QUY TRÌNH VÀ RÚT KINH NGHIỆM

.....**Tô Văn Trường 19-06-2016**.....

“Vụng chèo khéo chống” là phương châm hầu như của mọi ngành, mọi lĩnh vực ở ta hiện nay. Nếu chèo giỏi –hướng con thuyền lướt đi đúng– thì đâu có phải dùng sào chống để chỉnh lại hướng. Và để chống chế thì thường là “múa vụng thì chê đất lệch”! Đó là hệ quả của việc không biết dùng người chèo giỏi mà chỉ đề cao những kẻ giỏi chống chế.

Sự cố vỡ hồ chứa chất thải do khai thác titan ở Bình Thuận đã kết nối với hiện tượng cá chết hàng loạt ven biển miền Trung thành một chuỗi thảm họa môi trường đót nóng công luận những ngày qua.

Theo thông tin của báo Người Lao Động, từ năm 2011 đến nay, trên địa bàn tỉnh Bình Thuận đã xảy ra ít nhất ba vụ vỡ hồ chứa nước và chất thải từ khai thác titan. Vụ việc mới nhất xảy ra vào rạng sáng 16-6 tại khu khai thác titan của Công ty TNHH Tân Quang Cường (thôn Thuận Thành, xã Thuận Quý, huyện Hàm Thuận Nam, tỉnh Bình Thuận), một lần nữa gióng lên hồi chuông báo động về mức độ an toàn của các điểm khai thác titan.

Có thể khẳng định vỡ hồ chứa chất thải do khai thác titan, thành phần chất thải không độc hại nghiêm trọng như là bùn đỏ (bô xít). Ở Bình Thuận người ta khai thác quặng titan, sau khi tuyển tại chỗ chứa khoảng 60-65% ilmenite nguyên khai, ilmenite này chứa 95% khoáng vật có ích và sẽ được tiếp tục tuyển tinh tại các nhà máy, bằng phương pháp tuyển từ, tuyển điện để thu hồi quặng ilmenite tinh (trên 52% TiO₂) và một số loại quặng phụ khác (zircon, rutil, monazite...).

Trước đây, ở Bình Thuận người ta sử dụng nước ngầm để tuyển ilmenite. Tôi không rõ hồ đây là hồ nhân tạo chứa nước để phục vụ khai thác, nhưng làm sao lại chứa cả bùn từ quá trình tuyển quặng? Lẽ ra nước thải tuyển hay nước quặng đuôi phải tập trung vào hồ quặng

đuôi.

Bùn đỏ trong nước thải từ quá trình tuyển khoáng ilmenite chủ yếu là bùn sét, chứa một số độc tố và kim loại nặng có sẵn trong quặng nguyên khai. Khi bùn sét này chảy tràn thì sẽ tác động mạnh đến môi trường sinh thái khu vực. Không dễ làm sạch bùn này hoặc thu gom bùn, nước bùn đỏ này, và nếu rửa trôi thì sẽ làm ô nhiễm nguồn nước ngầm, nước ao hồ và sông suối. Nước huyền phù này tràn vào ao hồ, sông ngòi thì cá tôm sẽ chết và cây cỏ cũng chết. Bùn đỏ từ tuyển khoáng thường chứa nhiều độc tố và kim loại cũng sẽ gây tổn hại đến sức khỏe con người. Ngoài ra, phải kể khai thác quặng titan này cũng sẽ gây ô nhiễm mặn. Rồi quặng titan này có khi còn chứa phóng xạ như quặng ilmenite ở Hà Tĩnh, Quảng Bình.

Hồ chứa khai thác titan bị vỡ có sức chứa khoảng 180.000 m³ nhưng bờ hồ chỉ đắp bằng đất cát, không kiên cố. Lượng cát không lồ từ trên cao đổ xuống vùi lấp một đoạn đường dài khoảng 300m, dày đến nửa mét, gây tắc đường và làm hư hại vườn lan và cuốn sạch cả ao cá cùng một số vật dụng của chủ dự án resort Hiếu Nam ra biển. Lượng cát đỏ bị cuốn chảy tràn ra biển Thuận Quý và nhuộm đỏ nước biển ven bờ khoảng 2km. Lượng cát nói trên nằm trong dự án khai thác khoáng sản titan với diện tích 507 ha của Công ty TNHH Thương mại Tân Quang Cường.

Các dự án khai thác tài nguyên như titan đều phải có giấy phép của Tổng cục Địa chất Khoáng sản và báo cáo đánh giá tác động môi trường (ĐTM) của Tổng cục Môi trường. Vỡ hồ nước khai thác titan nhiều lần chắc chắn do “lỗ hổng” quy trình giám sát việc gia cố bờ hồ chứa nước để khai thác titan ở Bình Thuận vẫn còn nhiều bất cập.

Cơ quan giám sát trực tiếp là chính quyền địa phương. Có vẻ như câu nói cửa miệng của họ khi sự cố môi trường xảy ra và được coi là

GIẢI PHÁP LÀ LÒNG CHÓ TÙNG QUỐC NẠN

..... **Vũ Thạch 22-06-2016**

tầm khiên chống đỡ búa rìu của dư luận là “tất cả đều đúng quy trình và sẽ rút kinh nghiệm”. Cái tệ hại nhất của Việt Nam xưa nay là người ta chỉ biết đào bới lấy tài nguyên, phá hoại môi trường đem bán để ăn trước mắt, để lại hậu quả cho các thế hệ tương lai. Nhiều người có trách nhiệm quản lý điều hành không có nhận thức đầy đủ về sự chuyển hướng của kinh tế thế giới đã nói từ lâu sẽ chuyển sang “kinh tế tri thức” nhưng ta vẫn cứ nhắm nhăm vào khai thác tài nguyên để đem bán.

Trước sự cố vỡ bờ bao hồ chứa chất thải khai thác titan, Bộ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường đã chỉ đạo tạm dừng ngay mọi hoạt động sản xuất của công ty Tân Quang Cường, Tổng cục Địa chất Khoáng sản Việt Nam phải trực tiếp vào ngay hiện trường trong ngày 17/6 để xử lý vụ việc. Ngay sau khi kiểm tra, nếu phát hiện có vi phạm nghiêm trọng hoặc có sự buông lỏng trong quản lý, cần đình chỉ hoạt động, đề nghị xem xét việc thu hồi giấy phép khai thác khoáng sản theo quy định. Nếu vi phạm ở mức độ nặng hơn có thể xem xét trách nhiệm theo các quy định của pháp luật. Người dân tự vấn: giá như thảm họa cá chết ở miền Trung cũng được xử lý nhanh chóng, kịp thời, chủ động như vụ vỡ bờ bao hồ chứa chất thải do khai thác titan!

Có thể nói chưa có bao giờ ô nhiễm môi trường do sản xuất và khai thác khoáng sản ở nước ta lại trầm trọng như bây giờ. Những cái chết được báo trước ấy càng làm cho cuộc sống của người dân lao động thêm khốn khổ. Bùn boxit đỏ, thủy triều đỏ và bây giờ là nước titan đỏ... Đỏ như máu rỉ ra từ cơ thể đất nước đang bị tàn phá và rỉ ra từ hàng ngàn, hàng vạn con người đang vật lộn vì miếng cơm, manh áo. Nhưng nó không hề chảy ra từ con tim những kẻ tay thì vơ vét làm giàu, miệng thì phân bua “đúng quy trình, xin rút kinh nghiệm”!

T. V. T.

Tác giả gửi BVN.

Có thể nói những tia hy vọng cuối cùng về tứ trụ mới sẽ đổi thay đất nước đã hoàn toàn tắt lịm dù họ chỉ mới lên ngôi được vài tháng. Thay vào đó là nỗi thất vọng mông mênh khi người dân nhìn thấy thái độ cố sức chạy trốn, cố sức bịt tai của tam trụ Trọng - Quang - Ngân. Trước hàng loạt các vấn nạn nghiêm trọng xảy ra liên tục, họ chỉ “tươi vui” đi thăm cán bộ ở vài tỉnh xa; không dám bén mảng các khu ngư dân, các khu ngập lụt, các buổi viếng tang phi công rớt máy bay...

Tất cả trách nhiệm được đùn hết cho thủ tướng - một người mà nay đã lộ rõ khả năng chỉ ở mức “ma dzê in VN”, và một ban phụ tá còn kém ông hơn nữa, như PTT Vương Đình Huệ chứng minh khả năng cạnh tranh kinh tế vượt trội của VN là có “gà đi bộ và vịt trời”.

Và đó là nguyên nhân dẫn đến các giải pháp cực kỳ lạ lùng đến sững sờ người nghe. Sau đây là một vài thí dụ điển hình:

- Cách chữa nạn ngập lụt:

Sau mấy thập niên lấn, lấp dần các mương, rạch, ao, hồ giữa các thành phố lớn để chia lô bán mặt bằng béo bở, nay các quan chức không dám lấy lại các phần đất đó và cũng chẳng biết kiếm chỗ đâu cho đường thoát nước. Thế là họ đưa ra giải pháp nâng lòng đường, và chỉ lòng đường mà thôi. Nhà cửa chung quanh ngang nhiên trở thành các “hầm chứa nước”.

Chắc chắn mực nước lụt tại các thành phố, đặc biệt tại TpHCM, bao gồm từ nhà dân đến trường học, bệnh viện, công sở sẽ dâng cao hơn nữa trong các năm tới. Tình trạng tê liệt thành phố sẽ trầm trọng hơn nữa nhưng đường lớn thì khô ráo.

- Cách chữa thảm họa môi trường:

Sau khi đã đồng ý để Formosa vào mở 1 khu vực gần như hoàn toàn biệt lập tại Vũng Áng và tuôn ra chất thải độc hại như họ đã từng làm ở nhiều nước, các quan chức nay ra sức bảo vệ thủ phạm vì

không dám để Formosa chứng minh đã “xin phép” đảng hoàng và đã làm gì để được các giấy phép đó. Thế là lãnh đạo đưa ra giải pháp tuyên bố phép lạ:

* Họ không làm bất kỳ chuyện gì nhằm tẩy độc dưới lòng biển, nhưng tổ chức rầm rộ các vụ lượm lon, lượm rác trên bờ biển rồi tuyên bố “biển sạch”, “biển an toàn”.

* Họ không công bố kết quả tìm kiếm các chất độc trong cá, nhưng tung ra hình chụp cảnh vài cán bộ ăn cá rồi tuyên bố “cá sạch”, “cá an toàn”.

Trong lúc đó, dòng nước độc cứ lan sang các tỉnh khác; khối cá nhiễm độc chết trên bờ được con buôn chuyển ra khắp nước ngay trước mũi các quan chức địa phương.

- Cách chữa nạn hóa chất trong thực phẩm:

Bên cạnh những thông kê mới nhất cho thấy VN đang có tỉ lệ ung thư cao nhất thế giới, ai cũng biết nguồn gốc xuất phát của các hóa chất đang tràn lan trên cả nước ta. Hầu hết các thùng, hộp, hũ, gói đều còn ghi công khai chữ Tàu. Đây cũng không phải là chuyện vượt ngoài khả năng kiểm soát vì thiếu nhân sự. Đại đa số hóa chất đều đi qua các cửa khẩu.

Tuy nhiên lãnh đạo đảng ta vẫn không dám làm bực mình Bắc Kinh; cứ để hàng ngàn tấn hóa chất từ Trung Quốc tràn qua biên giới hàng năm; cứ để các đường dây phân phối đến mọi ngõ ngách trên cả nước; rồi thỉnh thoảng tung tin công an khám phá vài địa điểm đã bày bán hóa chất công khai hàng nhiều năm qua. Sau khi công an rút đi, cửa hàng lại bán tiếp.

- Cách chữa nạn thiếu hụt ngân sách:

Sau khi phung phí suốt 10 năm trời dưới thời thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng nhờ các nguồn tiền vay mượn và viện trợ từ ngoại quốc, vận tốc phung phí đó vẫn giữ nguyên trong tình trạng ngân sách cạn kiệt

của VTV thực hiện dự án. Những doanh nghiệp này làm hoặc thuê người làm với chi phí “bèo” nhưng quyết toán với nhà nước giá cao hưởng chênh lệch lớn (?).

Do phải hoàn thành nhiệm vụ chính trị với “vua tập thể” chống “thế lực thù địch”, phản động, “diễn biến hòa bình” để bảo vệ đảng bằng mọi giá nên truyền thông quốc doanh đã phơi bày bản chất dối trá vô liêm, vô sỉ trước dư luận. Vụ hai nhà báo tự do Trương Minh Tam, Chu Mạnh Sơn vào Hà Tĩnh mới chỉ đang sưu tầm thông tin về vụ cá chết bị công an bắt giam giữ trái pháp luật nhưng VTV vu khống họ là “kích động” nhân dân chống chính quyền với những hình ảnh minh họa như bản ký nhận tiền, dao kiếm, vũ khí... để khán giả hiểu rằng họ ăn tiền phản động nước ngoài vi phạm pháp luật nghiêm trọng... Khi nhà cầm quyền không có bằng chứng nào kết tội hai phóng viên, phải trả tự do cho họ, độc giả chất vấn VTV thì họ trả lời “do công an chuyển đến, chỉ phát”.

Một sự vu khống hèn hạ và tráo tráo, vô lương tâm, vô trách nhiệm. Đã quá nhiều lần truyền thông quốc doanh bịa đặt, dàn dựng vu khống vô liêm sỉ với người bất đồng chính kiến kiểu như vậy.

Dư luận lâu nay sôi sục khi báo Quân đội Nhân dân, VTV liên tục gây ra những “sai sót” xúc phạm khán, độc giả như phát hình các cháu thiếu nhi đón Tập Cận Bình cầm cờ Trung Quốc có 6 sao, tàu nhạc Tàu khi Chủ tịch nước Trương Tấn Sang lên phát biểu trong chương trình “Khát vọng đoàn tụ” dịp 27-7-2015, lấy tranh cổ động thời Cách mạng Văn hóa, người Trung Quốc đọc trước tác Mao làm hình nền trong buổi tuyên dương những người con bình dị tại nhà hát lớn Hà Nội tối 11-06-2014...

Những cơ quan truyền thông chủ chốt của quốc gia có thể có những “sai sót” sơ đẳng, nghiêm trọng và hệ thống đến thế? Ai đã từng làm báo dù ở cơ quan báo nhỏ sẽ hiểu để đăng, phát một mẩu tin nó phải qua bao nhiêu công đoạn kiểm duyệt: Người viết (ghi hình), biên tập viên biên tập, lãnh đạo duyệt đăng

(phát), thư ký tòa soạn sắp xếp, nếu là báo in thì còn có công đoạn sửa morat nữa. Tất cả cùng có trách nhiệm phát hiện sai sót.

Phải chăng truyền thông quốc doanh đã đồng lõa mưu toan bán nước, phản động?

Hôm trước nhà báo “cách mạng” Như Phong đã viết bài “Nghề phóng viên phải như con chó ấy” thú nhận (đại khái) nhà báo cách mạng (báo quốc doanh) là phải trung thành với chủ (đảng Cộng sản) như con chó. Quả không sai!

Người cầm bút mà phải làm ngơ trước sự thật, quốc kế, dân sinh, sự mất còn của đất nước, dân tộc, nhắm mắt làm theo chủ trương phản dân, hại nước, bịa đặt, vu khống người lương thiện “như chó cắn theo ý chủ”... thì quả truyền thông quốc doanh đã đến sự khốn cùng.

Tác giả gửi BVN.

NHÀ BÁO BỊ RÚT THẺ Thực trạng nghề báo tại Việt Nam?

Gia Minh RFA 21-06-2016

Đề tài được bàn tán trong Ngày Nhà báo VN năm nay là chuyện một nhà báo bị rút thẻ do đăng trên diễn đàn Nhà Báo Trẻ thăm dò về nguyên nhân máy bay CASA 212 đi cứu nạn lại bị rơi khiến 9 phi công trên đó thiệt mạng. Mở đầu cuộc phỏng vấn dành cho RFA về vụ việc này cũng như một số thông tin liên quan nghề làm báo ở trong nước, nhà báo tự do Đoàn Trang tóm tắt lại vụ việc khiến nhà báo Mai Phan Lợi bị rút thẻ.

Nhà báo tự do Đoàn Trang: Trước hết tôi muốn sơ lược lại sự việc này để khán thính giả và độc giả của RFA có thể hiểu rõ hơn.

Cụ thể vào ngày 17 tháng 6 năm 2016, nhà báo Mai Phan Lợi - trưởng văn phòng đại diện báo Pháp luật Thành phố Hồ Chí Minh tại Hà Nội, với tư cách của facebooker và quản trị của Diễn đàn Nhà báo Trẻ, đưa một (poll) khảo sát ý kiến các thành viên của Diễn đàn Nhà báo Trẻ lên diễn đàn. Tên của khảo sát (poll) đó là ‘Vi sao máy bay CASA 212 tan xác’. Và câu hỏi đặt ra là

thật đau xót khi những người phi công đi cứu hộ lại chết. Theo bạn nguyên nhân của sự việc này là gì? Khảo sát đưa ra một số nguyên nhân: máy bay bị bắn, bị lốc xoáy, bị trục trặc máy do trang thiết bị trong máy bay (tức về mặt kỹ thuật) không đảm bảo bởi tham nhũng trong Bộ Quốc Phòng.

Khảo sát đó được đưa lên và gặp phản ứng của một số thành viên trong Diễn đàn Nhà báo Trẻ. Họ cho rằng cách dùng từ “tan xác” không ổn, hay việc đưa ra khảo sát như thế vào thời điểm này không có lợi. Lẽ ra nên thể hiện sự đau xót các chiến sĩ hy sinh hơn là tìm hiểu nguyên nhân tại sao máy bay bị rơi.

Sau đó ông Lợi có xin lỗi và rút khảo sát (poll) đó xuống; thế nhưng đã muộn. Bởi vì một số nhà báo thành viên của Diễn đàn Nhà báo Trẻ làm cho tờ Petro Times (tổng biên tập Nguyễn Như Phong) của

Công an đã ‘chỉ điểm’. Báo này có một số bài ‘đấu tố, chỉ điểm’ kêu gọi rút thẻ ông Mai Phan Lợi, tố cáo ông Phan Lợi không có đạo đức nghề nghiệp.

Vụ việc căng đến mức mà sau khi ông Lợi xin lỗi, Petro Times và một loạt những báo khác liên tiếp đưa bài. Tiếp đó Bộ Thông tin - Truyền thông tuyên bố rút thẻ nhà báo của ông Lợi. Tối đó chương trình thời sự của VTV- kênh truyền hình phủ sóng lớn nhất nước, phát một phóng sự tiếp tục đấu tố ông Lợi, đưa tin về việc rút thẻ nhà báo của ông Lợi. Thậm chí có những kêu gọi phải chấn chỉnh hoạt động của Diễn đàn Nhà báo trẻ, xem xét, thanh tra toàn diện diễn đàn này.

Ông Lợi còn bị tố cáo nói sai sự thật; thế nhưng họ không nói sai gì!

Thực sự khảo sát của ông Mai Phan Lợi đưa lên không khẳng định điều gì cả về nguyên nhân rơi. Nhưng đối với một số người thì họ cho từ ‘tan xác’ là phản cảm. Thế nhưng thật ra chiếc CASA 212 vỡ tan tành thật.

Gia Minh: Là người từng làm báo ở Việt Nam với những nhà báo khác, thì nhà báo Đoàn Trang thấy vì sao có những người phản ứng dữ dội với một thăm dò như thế?

Nhà báo tự do Đoàn Trang: Tôi cho rằng những nhà báo phản ứng với một khảo sát mà ông Phan Lợi đưa lên mạng như thế có thể vì một trong hai nguyên nhân. Thứ nhất những nhà báo Việt Nam thực sự là những tuyên truyền viên; tức họ tốt nghiệp trường báo chí ra những được đào tạo để trở thành những tuyên truyền viên. Họ nghĩ nhiệm vụ của báo chí là phản ánh đường lối của đảng và nhà nước đến dân chúng theo đúng định hướng. Họ không có ý niệm gì về quyền tự do ngôn luận, tự do thông tin hay tự do biểu đạt. Cho nên khi ông Mai Phan Lợi đưa một khảo sát lên như thế thì họ cho rằng đó là một nốt nhạc chệch trong dòng nhạc đang 'đau xót, đang ca tụng các chiến sĩ bỏ mình vì đất nước, hy sinh khi đang làm nhiệm vụ'. Trong khi đó thì ông Lợi lại đi tìm hiểu nguyên nhân, ai đó trong diễn đàn đưa ra một số nguyên nhân như máy bay bị bắn rơi, do tham nhũng trong Bộ Quốc Phòng... Đối với những nhà báo quen suy nghĩ theo lối tuyên truyền viên thì như vậy là chệch hướng, phản cảm không phù hợp với dư luận, không đúng thời điểm.

Nguyên nhân thứ hai khiến cho các nhà báo phản ứng dữ dội đối với khảo sát đó là họ có 'mối thù' với ông Mai Phan Lợi và Diễn đàn Nhà báo Trẻ đã lâu. Chắc các bạn biết Diễn đàn Nhà báo Trẻ có trao giải thưởng thuần túy dân sự: giải Vành Khuyên cho các tác phẩm báo chí tốt trong tháng và giải Kền Kền cho những tác phẩm báo chí độc hại trong tháng. Thế thì không phải ngẫu nhiên mà những tờ báo gồm Petro Times, Đời sống & Pháp luật, VTV và Người Đưa tin (4 tờ công kích ông MPL dữ nhất) là những tờ nhận được giải Kền Kền của Diễn đàn Nhà báo Trẻ nhiều nhất!

Gia Minh: Nhưng gần đây có những tờ như Tuổi Trẻ có những tranh biếm họa mà người ta nói mang tính phản biện chân thật, vậy trong làng báo Việt Nam tỉ lệ những

người 'lách' thế nào và việc lách có hiệu quả ra sao không?

Nhà báo tự do Đoàn Trang: Tỉ lệ 'lách' rất thấp. Tôi không nhớ rõ lắm nhưng trong làng báo Việt Nam có chừng 20 ngàn nhà báo. Nhưng không phải ai cũng viết về chính trị, xã hội; chỉ có một tỉ lệ nhất định viết về chính trị và xã hội thôi. Trong tỉ lệ nhỏ viết về chính trị - xã hội thì chỉ một tỷ lệ rất nhỏ ý thức được về quyền của người đọc, dân chủ, cần phải có nền chính trị tốt, minh bạch, nhà nước có trách nhiệm giải trình... Trong tỷ lệ thấp có nhận thức được thì một tỷ lệ rất nhỏ nữa dùng biện pháp lách để vượt qua hàng rào kiểm duyệt đưa thông tin trung thực đến bạn đọc.

Hiện tượng biếm họa nổi lên trong những năm gần đây là có thật; nhưng các bạn cũng nên biết số lượng tranh biếm họa không lọt qua được kiểm duyệt là khá nhiều. Tôi tin rằng có những họa sĩ, nghệ sĩ những tờ báo bị xử lý vì những bức tranh biếm họa đó.

Gia Minh: Nhiều nhà báo trẻ bây giờ được tiếp cận các công cụ mạng xã hội, thì khả năng mở ra diễn tiến dám nói sự thật thế nào?

Nhà báo tự do Đoàn Trang: Tôi không nghĩ việc các nhà báo (Việt Nam) dám lên tiếng nói lên sự thật sẽ trở thành một xu hướng. Tôi không nghĩ lực lượng nhà báo Việt Nam sẽ trở thành lực lượng đi đầu hay dẫn dắt, lãnh đạo xã hội hay có suy nghĩ cải cách đâu!

Nhà báo Việt Nam mà phản ánh đúng thực tế khách quan, đúng sự thật là giỏi lắm rồi. Còn nếu họ mạnh mẽ đi đầu, lên tiếng thì tôi không nghĩ sẽ thành xu hướng đâu!

Gia Minh: E rằng hơi bị quan phải không?

Nhà báo tự do Đoàn Trang: Tôi nghĩ những người lên tiếng trong xã hội nhiều, nhưng nhất thiết những người đó không phải là nhà báo. Theo tôi lực lượng nhà báo không phải là lực lượng dẫn đạo!

Gia Minh: Trong đợt biểu tình thảm họa cá chết vừa qua có vài nhà báo tham gia, họ có thể được xem là nhân tố tích cực không?

Nhà báo tự do Đoàn Trang: Thực ra họ tham gia từ thời biểu

trình chống TQ năm 2011. Tôi cho rằng cả nước có được 20 nhà báo chính thống lẽ phải tham gia. Họ tham gia nhưng có trở thành điểm sáng, gương cho người khác nhìn vào hay không thì tôi nghĩ là không. Bởi vì chính sách cây gậy và củ cà rốt của đảng cộng sản (của tuyên giáo và công an) đối với báo chí vẫn có tác dụng. Một mặt họ đàn áp thực lực, đe dọa, khủng bố những nhà báo dám lên tiếng rất mạnh; đồng thời những nhà báo ngoan ngoãn nghe lời họ thì cơ hội sống rất tốt. Ít nhất là sống an lành, ngoài ra còn có điều kiện làm kinh tế và nhiều thứ khác... rất nhiều. Nếu suy nghĩ một cách duy lý thì các nhà báo không đại gì - đúng là không đại gì lên tiếng đấu tranh. Rất ít!

Gia Minh: Cám ơn nhà báo tự do Đoàn Trang.

Ngày 17-6-2016, trên Fanpage Facebook Diễn đàn Nhà báo Trẻ, do nhà báo Mai Phan Lợi làm admin, đã đăng một status có nội dung như sau:

"Vi sao CASA tan xác?"

Thật đau xót đến giờ này vẫn chưa tìm được 9 cán bộ trên máy bay CASA, nhưng thắc mắc thật khó lý giải thuyết phục là tại sao máy bay tan xác? Theo bạn:

(1) Máy bay bị tác động từ bên ngoài nên vỡ. (2) Máy bay rơi từ cao xuống biển nên vỡ vụn. (3) Không biết lý do. (4) Bị bắn. (5) Bị giông lốc làm rơi xuống biển và vỡ khi đập vào mặt nước. (6) Không loại trừ bị bắn vỡ. (7) Máy bay chất lượng kém do tham nhũng trong ngành quốc phòng luôn bị đóng dấu mật".

Hôm sau, tờ Petro Times do "[nhà báo chó](#)" Nguyễn Như Phong làm Tổng Biên tập đã đăng bài: [Nhà báo mà thế này thì... vô đạo đức!](#) Trong bài, tác giả viết: "Chúng ta chỉ nghe đến từ 'tan xác' khi nói về việc bắn rơi máy bay quân thù. Một từ ngữ hàm chỉ thái độ như vậy được dùng trong ngữ cảnh những đồng đội, chiến sỹ của mình đang mất mát hi sinh, thì rõ ràng, đầu óc của người viết đang "có vấn đề" hoặc là quá tàn nhẫn. Hơn nữa, trong Poll (bình chọn), MPL còn đưa ra các giả thuyết để lựa chọn (vote) như: Bị bắn/ – Không loại trừ bị bắn vỡ/ – Máy bay chất lượng kém do tham nhũng trong ngành quốc phòng luôn bị đóng dấu mật. Những "gợi ý" này vô tình tạo ra nhiều hoài nghi giữa một không gian tưởng niệm thành kính. Có lẽ người vốn mang danh nhà báo này không vô tình, mà rõ ràng có toan tính".

Theo Anh Ba Sàm

Trong bài viết đăng trên VietnamNet, ông Thịnh cho rằng cá nục tại Quảng Trị nhiễm Phenol có thể do 2 nguyên nhân. Nguyên nhân thứ nhất do nguồn nước biển ô nhiễm, và nguyên nhân thứ hai do

Ồi dân tôi, sống hơn bốn mươi năm sau “ngày giải phóng” vẫn cặm cụi ngồi “rã đông” từng con cá nhiễm độc chỉ vì tiết kiệm vài ngàn bạc cù Hồ, bất kể con cá đó nó nuốt chất độc vào cơ thể rồi chất độc ấy ngoan ngoãn nằm bên ngoài lớp thịt của nó để ông PGS “rã đông” theo

canhco's blog
<http://www.rfavietnam.com/nod>
e/3308

VIỆT NAM: Chưa bao giờ như lúc này !

.....Huỳnh Thục Vỹ 17-06-2016.....

Lâu nay, đối với các hành động xâm chiếm biển đảo trên Trường Sa và Hoàng Sa; những lần lén lút dời cột mốc ở biên giới phía Bắc nước ta của Trung Cộng, tôi thực tình ít quan tâm và không mấy xúc động. Tất nhiên tôi đồng ý rằng những hành động xâm lấn này làm tổn thất lớn cho quyền lợi quốc gia Việt Nam; xét về lâu dài, chính là tổn hại đến lợi ích cụ thể về tài nguyên và địa chính trị cho nhiều thế hệ người Việt Nam.

Chỉ vậy thôi, tôi thường cố tránh cho mình sự lún sâu vào tình thần cổ vũ cho chủ nghĩa dân tộc cực đoan khi nhìn nhận các sự kiện này, với tư cách là một người bảo vệ nhân quyền. Nhân quyền không có biên giới, kể cả cái biên giới dân tộc mà chủ nghĩa quốc gia dân tộc cố tình dựng nên.

Thế nhưng đối với mạng sống của con người thì tôi có thái độ đặc biệt khác. Tôi thực sự phẫn nộ đến độ muốn cái chính quyền hèn nhát, bẩn thỉu này ngay lập tức sụp đổ để dân tôi không phải chết trên chính vùng biển cha ông họ bao đời nay vẫn đánh bắt cá. Chưa bao giờ sinh mệnh ngư dân Việt Nam lại thể thảm như trong chế độ độc tài cộng sản này.

Đối với tôi, ngàn mét đất ngoài đảo hay vùng biên giới dù quý đến đâu cũng không bằng một mạng người. Đất, đảo, biển có thể lấy lại một ngày nào đó khi Việt Nam có một chính quyền dân chủ, có một vị thế đáng nể trọng trên trường quốc tế. Còn mạng sống của ngư dân và những nỗi đau để lại cho gia đình họ là thứ không thể lấy lại được. Nhân phẩm và tự do của con người đã bị tổn thương sẽ khó bù đắp.

Bởi vậy, hơn bảy mươi ngày trước đây, khi sự cố Formosa xảy ra, tôi bàng hoàng và thấy mọi thứ như sụp đổ trước mắt. Có thể cơn trầm cảm thai kỳ khiến cảm xúc của tôi về sự cố chết người này thêm trầm trọng. Nhưng có thể nói rằng, chưa bao giờ có sự kiện nào xảy ra cho Việt Nam mà tôi từng chứng kiến khiến tôi hoang mang và đau đớn như thế.

Tôi lên tiếng cho dân chủ và đấu tranh cho nhân quyền là vì lẽ gì, nếu không phải là hy vọng một Việt Nam tốt đẹp hơn, đáng sống hơn cho con cháu mình? Tôi có thể chạy trốn sang một quốc gia khác để tìm cuộc sống tốt đẹp, đó không nhất thiết là Úc, Anh, Hoa Kỳ... ngay cả Thái Lan, Cambodia, Miến Điện bây giờ còn đáng sống hơn Việt Nam cả chục lần.

Nhưng có hạnh phúc nào hơn cho người Việt Nam là được sống sung túc và tự do trên chính mảnh đất mình sinh ra?

Tôi ước ao xây dựng một gia đình hạnh phúc ở ngay trên xứ sở mà chúng tôi bị đàn áp mấy chục năm nay. Để chứng minh cho điều gì? Để chứng minh: những ai bền đỗ đến cùng sẽ được cứu rỗi. Tôi tin con cháu mình sẽ được nhìn thấy một Việt Nam tự do. Việt Nam đang đối mặt với những nguy cơ quá lớn mà một sự thay đổi chậm trễ có thể dẫn đến sự sụp đổ hoàn toàn, thậm chí là diệt vong. Nhưng chính lòng tự tôn, danh dự và niềm hy vọng giữ cho tôi luôn đứng thẳng trước cường quyền, giữ cho ngọn lửa hy vọng vẫn cháy trong tôi.

Thế rồi, thảm họa biển chết xảy ra khắp các tỉnh vùng Bắc và Trung Trung Bộ khiến cá chết ngập các bãi biển, nghề biển phá sản, du lịch đình đốn, chưa có con số chính xác về con số người chết và ngộ độc do ăn cá nhiễm độc. Chính quyền Việt Nam vẫn né tránh câu trả lời nghiêm túc bằng những lời lẽ ngu xuẩn nhất, từ chối sự giúp đỡ của Hoa Kỳ và Liên Hiệp Quốc, lừa phỉnh dân chúng tiếp tục ăn hải sản có độc tố chết người...

Trong ba mươi năm cuộc đời mình, tôi chưa từng thấy sợ hãi như thế. Cái chết đang lù lù tiến đến. Nhưng không giống với súng đạn, chúng ta có thể nghe tiếng nổ và nhìn khói lửa mà chạy. Đằng này, chúng ta không biết được chúng ta ăn phải cái gì, di truyền lại cho con cháu những đoạn DNA khuyết tật nào và khi nào chúng ta sẽ chết vì ung thư và con cháu nhiều thế hệ sau sẽ bị thiểu năng trí tuệ hay mang những mầm mống bệnh tật khác. Cái chết bay lơ lửng trên đầu hàng chục triệu người và theo gót chúng ta, nó tiến về tương lai mà không gì ngăn cản được.

Trời đất ơi! Đó chính là cái chết, thừa các bạn, không phải chỉ là vài cơn nôn ói khiến chúng ta phải nhập viện đâu, mà là biến đổi gen cho chính chúng ta và truyền khuyết tật lại cho con cháu chúng ta. Các bạn có thể hờ hững: vậy thì không ăn cá nữa là được. Ừ, thì không ăn hải sản nữa, nhưng làm sao nhịn ăn muối mắm và nhiều chế phẩm có muối khác? Và ai biết số cá chết đó đã đi đâu, ai biết muối chúng ta mua được mang từ đâu tới, với cái kiểu quản lý thực phẩm đều cáng như hiện nay ở Việt

Nam?

Ừ thì rừng vàng biển bạc chẳng còn, chúng ta im lặng. Hạn hán, lũ lụt do chính quyền cộng sản và thân tộc đốn phá rừng làm giàu; bùn đỏ bauxite tàn phá đất trồng và khu dân cư, chúng ta im lặng. Nhưng đến từng hạt muối thấm vào huyết quản hằng ngày mà còn chứa đầy kim loại nặng thì chúng ta còn sống nổi nữa không? Chúng ta hèn nhát vì sợ nhà tù cộng sản. Nhưng sao chúng ta lại không sợ cái chết ung thư đang lù lù tiến đến trong từng bữa ăn?

Những người đấu tranh cho dân chủ nhân quyền dân thân, ngồi tù, thậm chí đã mất mạng vì niềm hy vọng một Việt Nam tốt đẹp hơn. Nhưng Việt Nam có thể nào tốt đẹp được, Việt Nam còn có tương lai gì với những đứa trẻ dị tật, thiểu năng từ trong bụng mẹ?! Đau đớn quá thể! Tôi đánh mất cả sự tinh táo và nhiều lần nói sảng khi nghĩ đến viễn cảnh đó. Hai tháng rồi, tôi mới đủ tinh táo để viết những dòng này.

Không kinh hoàng sao được, khi bữa ăn cho sinh viên, cho thế hệ rường cột nước nhà trong tương lai lại có cá mang giòi? Ai dám chắc cá đó không phải là cá chết vì độc tố được vớt lên ngoài biển chết? Các bữa ăn của trẻ con trong các nhà trẻ và trường học nội trú thì sao? Cá nhiễm độc sẽ chỉ lòng vòng trong các bữa ăn của dân nghèo Việt Nam thôi. Rồi sau đó nó sẽ lòng vòng trong nhiễm sắc thể dân Việt Nam đến trăm năm sau. Lúc đó ai dám tự hào: dân Việt "thông minh", khi ngay cả lành lặn bình thường còn chưa được? Có những nỗi đau nếu chúng ta không phẫn nộ thì chúng ta không còn là con người đúng nghĩa, thừa các bạn.

Một điều nữa khiến tôi đau đớn: thảm họa môi trường này sẽ đẩy những ưu tiên nhân quyền (ưu tiên hoạt động của tôi bao lâu nay) thành thứ yếu. Ai còn quan tâm đến những tù nhân bị ngược đãi trong tù, những phụ nữ và trẻ em là nạn nhân của bạo lực gia đình, những cộng đồng tôn giáo thiểu số ở vùng sâu vùng xa bị trấn áp... Khi mạng sống chúng ta bị đe dọa, khi bệnh tật dày vò cuộc sống hằng ngày của gia đình chúng ta, khi chúng ta bị đói ăn, khi chúng ta khổ sở chạy ăn từng bữa vì nguồn thực phẩm và thu nhập từ biển bị hủy hoại hoàn toàn... thì các quyền tự do chính trị và dân sự, xã hội dân sự, chế độ pháp trị, nền dân chủ sẽ trở thành những điều xa xỉ nực cười. Người dân Việt Nam, đặc biệt là dân nghèo và ở nông thôn vốn đã thờ ơ với các giá trị và định chế nói trên, nay họ càng lãnh cảm với tự do và

SỰ THIỆT HẠI

về ô nhiễm môi trường tại Việt Nam

.....FB Hiếu Bùi 13-06-2016.....

nhân quyền. Có thể nói không ngoa, thảm họa môi trường Vũng Áng và các sự cố môi trường diễn ra trên khắp cả nước đã đẩy Việt Nam trở về thời trung cổ, về mặt nhận thức. Nên nhớ, không bắt đầu từ nhận thức, không sự thay đổi nào diễn ra cả.

Trung cộng không cần một viên đạn đã nắm gọn Việt Nam trong tay, từ đầu não chính trị, kinh tế, biển đảo... bây giờ là vấn đề môi sinh. Không khó nhận ra, đây chính là nỗ lực níu giữ không cho Việt Nam tiến về thế giới dân chủ tự do, bởi họ không muốn một Việt Nam dân chủ sát nách mình. Lưu ý rằng, với một chính quyền độc tài sắt máu ở trung ương, các tập đoàn và công ty đa quốc gia của Trung cộng đồng thời cũng nhận lãnh nhiệm vụ tình báo và vai trò chính trị được đảng Cộng sản Trung Quốc giao phó.

Về phần người dân Việt Nam, lên tiếng hay là chết? Chúng ta đã chịu đựng quá lâu và quá đủ rồi. Có thể các bạn chưa hiểu dân chủ, minh bạch, nhân quyền, pháp trị... là gì. Nhưng nói ngắn lại, dân chủ, minh bạch, nhân quyền, pháp trị... chính là việc chính quyền phải trả lời chính xác về nguyên nhân và hậu quả của các thảm họa mà đất nước phải đối mặt, phải nghiêm túc khắc phục hậu quả, mạng sống của người dân phải được bảo vệ, sinh kế của người dân phải được ưu tiên, tiền cứu trợ nạn nhân không vào tay quan chức chính quyền, lãnh đạo nhà nước không dùng lời lẽ ngu xuẩn để lừa gạt người dân, việc kiểm soát thực phẩm độc hại được tuân thủ...

Đối diện với một tiền đồ đen tối cho cả đất nước, mỗi người dân đều có nhiệm vụ lên tiếng cho sự thay đổi theo cách của mình. Các nhà hoạt động nhân quyền và dân chủ quá ít ỏi so với dân số hơn chín mươi triệu dân Việt Nam. Chính chúng tôi đôi lúc cảm thấy cô đơn giữa rừng người im lặng. Chúng tôi vẫn biết rằng nhiều người yêu mến chúng tôi và không ưa gì cái chính quyền thối nát này. Nhưng cái sự yêu mến và không ưa đó không mang lại sự thay đổi thiết thực nào cho Việt Nam, cũng chính là cho tương lai con cháu chúng ta cả. Trách nhiệm cứu lấy Việt Nam thuộc về toàn dân Việt Nam, bằng những hành động cụ thể hơn. Hoặc chúng ta lên tiếng cho một sự thay đổi triệt để, hoặc chúng ta và con cháu mình sẽ chết từ từ dưới cái ách độc tài và nô lệ Trung cộng. Chúng ta phải chịu trách nhiệm cho lựa chọn của mình!

Huỳnh Thục Vỹ
Buôn Hồ 17/6/2016

Sáng nay chủ nhật mình gọi điện về VN cho 1 ông bạn cùng quê. Ông ta hơn mình mấy tuổi, trước đây làm quan to trong Tổng cục Du lịch, mới về hưu được mấy năm. Mình hỏi anh tình hình biển nhiễm độc như thế thì du lịch biển sẽ về đâu? Anh nói: chết hết rồi chú ơi. Quả Formosa này chúng nó từ trên xuống dưới kiếm giò lăm thì được 4 tỷ đô mà thiệt hại cho đất nước thì không dưới 100 tỷ USD, chưa nói đến môi trường sinh thái biển, các rặng san hô, các vườn cá ngầm, rong rêu... có thể hàng trăm năm sau chưa hồi phục lại được. Mình hỏi sao mà lớn vậy anh? 100 tỷ USD là nhiều lắm à nha!

Anh nói để anh tính sơ sơ cho chú nhé:

- Về ngư nghiệp: có hơn 30.000 tàu thuyền, mỗi con tàu đánh cá nhỏ cùng với ngư lưới cụ ít ra cũng là 500-600 triệu, tính ra cũng là hơn 1 tỷ đô rồi. Mấy con tàu đó mà nằm bờ dăm tháng thôi là chỉ còn sắt vụn và gỗ mục thôi, máy móc thì hư, mà không hư cũng chẳng bán được cho ai; còn ngư lưới ngư cụ thì mục nát hết, các loại máy như máy định vị, ra-đa dò luồng cá, máy liên lạc vô tuyến VHF, tời neo kéo lưới, đèn đóm, ắc quy... tất cả bán ve chai cũng không ai mua, mà vứt đi thì cũng không có chỗ vứt, kéo lên bờ thì cũng không có chỗ để, mà lại phải tốn công kéo, chỉ còn cách đánh đắm xuống biển thôi. Thế thì biển lại thêm ô nhiễm gấp mấy lần nữa. Thiệt hại này không tính được.

- Về ngư dân: có gần 5 triệu ngư dân và những người làm nghề ăn theo biển như bán xăng dầu, đóng mới và sửa chữa tàu bè, sản xuất ngư lưới cụ, máy móc thiết bị nghề cá, làm nước đá, cung cấp nhu yếu phẩm gạo, sữa, bia bọt... cho ngư dân, tất cả đều thất nghiệp, chẳng biết bán hàng cho ai. Nhiều ông sẽ phá sản vì ngư dân thường mua chịu, đi biển về bán cá mới có tiền trả; bây giờ cá không có, mà có cũng không bán được thì lấy gì

trả... Thịt ngư dân có ăn được không? Coi như là xong luôn. Lại còn đội ngũ thu mua, chế biến hải sản trên bờ, coi như là đóng cửa thất nghiệp luôn... Tiền ứng trước cho ngư dân là cũng mất luôn... Vợ con ngư dân lâu nay sống nhờ biển cũng thất nghiệp và nghỉ học luôn.

- Về du lịch: Thử hỏi chú: bờ biển Đông từ vịnh Bắc Bộ cho đến Cà Mau hơn 3000 km có hàng ngàn bãi tắm và điểm du lịch, bây giờ có ai dám xuống tắm không? Biển không tắm được thì ai đến làm gì, vậy thì hàng trăm ngàn nhà nghỉ, khách sạn, nhà hàng, sân golf, resort... rồi thì đội ngũ phục vụ, nấu nướng, xe ôm, taxi, kể cả bia ôm, mát xa, mát gân, karaoke... bây giờ ngồi vêu mò hết... Thì những thiệt hại đó chú có tính được không? Tầm cỡ chú mà không tính ra thì ai tính ra?

- Đó là anh chỉ nói sơ sơ 2 lĩnh vực đó thôi, còn người dân cả nước thì sao? Đã hơn 10 năm nay rồi, từ ngày 3X nó cho nhập mấy cái nhà máy nhiệt điện Trung Quốc về thì tất cả nước làm mát và hoá chất súc rửa đường ống đều xả thẳng xuống biển. Thằng Formosa, Vedan... này nó làm lộ quá, liều quá nên 1 mình nó bị chửi thôi, chứ còn các nhà máy nhiệt điện của Dầu khí và Điện lực thì nó xả còn gấp 10 lần thằng này. Vậy thì cứ tính 10 năm nay thôi, dân mình ăn bao nhiêu cá, tôm, nghêu, sò, ốc, hến, sứa... bao nhiêu rong biển được nấu canh, bao nhiêu muối, nước mắm, bao nhiêu người ngấm mình dưới biển, có người ngày nào cũng tắm biển... Vậy thì mấy chục triệu con người này sẽ bị ung thư và có nguy cơ bị ung thư. Thiệt hại đó ai tính được?

Cái ác của chúng là nó chỉ làm các nhà máy này tại Biển Đông thôi, và dòng hải lưu thì đổi chiều, nên chất độc cứ chảy đến Cà Mau thì ngưng lại và chảy theo chiều ngược lại. Còn phía Bắc thì chất độc chỉ chảy đến vịnh Bắc Bộ gần hải phận Trung Quốc là ngưng lại

chảy ngược vào Nam. Như vậy chất độc chỉ sàng qua sàng lại thôi và chỉ dân mình chết thôi.

Còn biển Tây – Phú Quốc – Kiên Giang thì an toàn nên chuyến này dân giàu sẽ đổ dồn về đây du lịch, tắm biển, mua đất đai, rồi thủy hải sản nước mắm, muối ở đây sẽ đắt ngang hàng nhập từ Thái Lan. Mà chú biết Kiên Giang này thì cha con nhà 3X với Lê Hồng Anh làm vua từ 1975 đến nay, nên có cơ sở nào, công ty nào, khách sạn nào, khu du lịch nào... nếu không có bóng dáng cha con, họ hàng nhà nó mà hoạt động được không ?

Phải nói là cú chuẩn bị để hạ cánh của nó đẹp còn hơn mơ nữa.

Mình nghe xong quãng điện thoại xuống giường và nằm khóc. Ôi đất nước tôi ! Đồng bào hãy đọc những dòng chữ này rồi tìm con đường sống cho mình nhé.

(FB Stt của Hiếu Bùi)

Đồng thời, đã chỉ đạo các bộ, ngành, các cơ quan khoa học, trên tinh thần thận trọng, khoa học, chính xác, khách quan và đúng pháp luật, xác định, làm rõ nguyên nhân, đối tượng gây ra sự cố để có giải pháp xử lý.

Bộ Khoa học và Công nghệ đã chủ trì, phối hợp với Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ Việt Nam, các bộ ngành liên quan, huy động trên 100 chuyên gia, nhà khoa học đầu ngành từ 30 cơ quan trong và ngoài nước đã tổ chức thu thập, phân tích dữ liệu, có sự phản biện độc lập của các chuyên gia quốc tế, đã xác định có nguồn thải lớn xuất phát từ khu vực Vũng Áng, tỉnh Hà Tĩnh, chứa độc tố như phenol, xyanua,... kết hợp với hydroxit sắt, tạo thành một dạng phức hỗn hợp (Mixel), có tỷ trọng lớn hơn nước biển, theo dòng hải lưu di chuyển theo hướng Bắc-Nam từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên- Huế là nguyên

máy của Công ty Formosa Hà Tĩnh là nguyên nhân gây ô nhiễm môi trường biển nghiêm trọng, làm hải sản chết bất thường tại 4 tỉnh từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên-Huế trong tháng 4 vừa qua.

3. Với những chứng cứ khách quan, khoa học, Bộ Tài nguyên và Môi trường đã chủ trì, phối hợp với các Bộ: Ngoại giao, Tư pháp, Công an, Nông nghiệp và Phát triển nông thôn, Khoa học và Công nghệ, Viện Hàn lâm Khoa học và Công nghệ VN, tỉnh Hà Tĩnh và các bộ ngành khác có liên quan đã nhiều lần làm việc với Tập đoàn Formosa Đài Loan, Công ty Formosa Hà Tĩnh.

Ngày 28/6/2016, Công ty Formosa Hà Tĩnh đã nhận trách nhiệm về việc gây ra sự cố môi trường, làm hải sản chết hàng loạt tại 4 tỉnh từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên Huế trong thời gian vừa qua; đồng thời cam kết: (1) công khai xin lỗi Chính phủ và nhân dân Việt Nam vì để xảy ra sự cố môi trường nghiêm trọng; (2) thực hiện việc bồi thường thiệt hại kinh tế cho người dân và hỗ trợ chuyển đổi nghề nghiệp; bồi thường xử lý ô nhiễm và phục hồi môi trường biển tại 4 tỉnh miền Trung của Việt Nam với tổng số tiền tương đương trên 11.500 tỷ đồng (500 triệu USD); (3) khắc phục triệt để các tồn tại, hạn chế của hệ thống xử lý chất thải, nước thải, hoàn thiện công nghệ sản xuất, bảo đảm xử lý triệt để các chất thải độc hại trước khi thải ra môi trường theo yêu cầu của các cơ quan quản lý Nhà nước của Trung ương và tỉnh Hà Tĩnh để không tái diễn sự cố môi trường như đã xảy ra; (4) phối hợp với các bộ, ngành của Việt Nam và các tỉnh miền Trung xây dựng các giải pháp đồng bộ để kiểm soát môi trường biển miền Trung, bảo đảm phòng, chống ô nhiễm, không để xảy ra sự cố môi trường tương tự để tạo niềm tin với người dân Việt Nam và quốc tế; (5) thực hiện đúng và đầy đủ các cam kết nói trên, không để tái diễn các hành vi vi phạm pháp luật về bảo vệ môi trường và tài nguyên nước; nếu vi phạm thì sẽ chịu các chế tài theo quy định của pháp luật Việt Nam.

4. Với nhận thức sâu sắc là sự cố

THÔNG CÁO BÁO CHÍ về nguyên nhân sự cố môi trường gây hải sản chết bất thường tại 4 tỉnh ven biển miền Trung

Văn Phòng Chính Phủ Cộng sản Việt Nam 30-06-2016

(Tài liệu tham khảo)

Ngày 30/6, VPCP đã ra thông cáo báo chí về nguyên nhân gây ra sự cố môi trường khiến hải sản chết bất thường tại 4 tỉnh ven biển miền Trung nước ta.

1. Trong tháng 4/2016, tại ven biển 4 tỉnh miền Trung Việt Nam (Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị, Thừa Thiên- Huế) xảy ra sự cố môi trường nghiêm trọng, làm hải sản chết bất thường, gây thiệt hại lớn về kinh tế-xã hội, môi trường biển; ảnh hưởng xấu đến đời sống người dân, an ninh, trật tự an toàn xã hội.

2. Ngay sau khi có thông tin về sự cố, các đồng chí lãnh đạo Đảng, Nhà nước, trực tiếp và thường xuyên là Thủ tướng, các Phó Thủ tướng Chính phủ đã quyết liệt chỉ đạo triển khai kịp thời các biện pháp hỗ trợ, ổn định cuộc sống của người dân vùng bị thiệt hại; giữ vững an ninh chính trị, trật tự, an toàn xã hội; bước đầu đánh giá thiệt hại về kinh tế, xã hội, môi trường.

nhân làm hải sản và sinh vật biển chết hàng loạt, nhất là ở tầng đáy.

Bộ Tài nguyên và Môi trường đã chủ trì, phối hợp với các bộ ngành, địa phương liên quan tổ chức rà soát các nguồn thải; thành lập Đoàn kiểm tra liên ngành về bảo vệ môi trường và tài nguyên nước với sự tham gia của các cán bộ, chuyên gia, nhà khoa học đầu ngành và đã phát hiện Công ty TNHH Gang thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh (FHS) có một số hành vi vi phạm; xác định những sự cố xảy ra trong quá trình vận hành thử nghiệm của FHS đã dẫn đến nước thải từ Công ty xả ra biển có chứa các độc tố phenol, xyanua, hydroxit sắt vượt quá mức cho phép.

Từ các căn cứ nêu trên, các bộ ngành, cơ quan chức năng có liên quan đã thẩm định kỹ lưỡng, tham vấn các nhà khoa học trong, ngoài nước và kết luận: Những vi phạm và sự cố trong quá trình thi công, vận hành thử nghiệm tổ hợp nhà

môi trường nghiêm trọng vừa qua đã ảnh hưởng lớn đến đời sống và sản xuất kinh doanh của người dân 4 tỉnh ven biển miền Trung. Thủ tướng Chính phủ yêu cầu các bộ, ngành, địa phương liên quan tiếp tục triển khai khẩn trương và đồng bộ các giải pháp: thực hiện ngay công tác bồi thường thiệt hại, hỗ trợ chuyển đổi nghề cho người dân theo đúng quy định, bảo đảm công khai, minh bạch, sát thực tế, có sự tham gia, giám sát của nhân dân, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, các tổ chức chính trị-xã hội và các cơ quan báo chí, giám sát và yêu cầu Công ty Formosa Hà Tĩnh thực hiện đầy đủ, nghiêm túc trách nhiệm đã cam kết; triển khai lắp đặt hệ thống giám sát môi trường biển tại 4 tỉnh, công khai thông tin chất lượng môi trường; triển khai việc xử lý và phục hồi môi trường biển bị ô nhiễm; tập trung phát triển kinh tế, tạo mọi điều kiện thuận lợi cho đầu tư kinh doanh, bảo vệ lợi ích chính đáng của người dân và doanh nghiệp. Tăng cường giữ gìn an ninh, trật tự xã hội, bảo vệ cuộc sống bình yên của nhân dân, không để kẻ xấu, các tổ chức phản động lợi dụng, xử lý nghiêm các hành vi vi phạm; thực hiện đồng bộ các giải pháp bảo đảm an sinh xã hội. Làm rõ trách nhiệm và xử lý nghiêm theo quy định của pháp luật những tổ chức, cá nhân sai phạm liên quan đến sự cố môi trường tại các tỉnh miền Trung.

5. Chính phủ đánh giá cao và cảm ơn sự quan tâm, đồng tình của nhân dân trong và ngoài nước, nhất là nhân dân 4 tỉnh miền Trung; sự nỗ lực, quyết tâm của các nhà khoa học; sự lãnh đạo của Bộ Chính trị, Ban Bí thư Trung ương Đảng; sự vào cuộc, phối hợp kịp thời của các Ban Đảng, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, các tổ chức chính trị-xã hội, các bộ, ngành, địa phương, các cơ quan báo chí; sự ủng hộ của các tổ chức quốc tế trong suốt quá trình giải quyết sự cố môi trường. Đồng thời hoan nghênh thái độ và dư luận Đài Loan đã tỏ rõ quan điểm ủng hộ Chính phủ Việt Nam xử lý nghiêm sai phạm, yêu cầu phía Formosa hợp tác để xử lý vụ việc.

6. Qua sự cố môi trường nêu trên, các bộ, ngành, địa phương phải tiếp tục nâng cao trách nhiệm, năng lực quản lý nhà nước, hoàn thiện hệ thống chính sách, pháp luật, tăng cường kiểm tra, thanh tra, giám sát việc thực thi pháp luật, đáp ứng yêu cầu hội nhập quốc tế và phát triển bền vững. Đây cũng là bài học cho các doanh nghiệp trong quá trình đầu tư phải tuân thủ nghiêm các quy định của pháp luật, trong đó có pháp luật về bảo vệ môi trường.

Theo chinhphu.vn

VIỆT NAM: FORMOSA gây cá chết hàng loạt ở miền Trung —Đài Tiếng Nói Hoa Kỳ 30-06-2016—

Chính phủ Việt Nam xác định Formosa đã gây ra thảm họa cá chết ở 4 tỉnh miền Trung, và cho biết rằng công ty của Đài Loan này đã “nhận trách nhiệm”.

Phát biểu tại cuộc họp báo được nhiều người chờ đợi ở Hà Nội chiều 30/6, Bộ trưởng, Chủ nhiệm văn phòng Chính phủ Mai Tiến Dũng cho biết rằng “trên 100 nhà khoa học của 30 cơ quan trong và ngoài nước tham gia điều tra vụ cá chết, cùng sự phản biện độc lập của chuyên gia quốc tế”.

Quan chức này nói rằng thảm họa cá chết tại 4 tỉnh miền Trung đã “gây thiệt hại lớn về môi trường, đời sống của người dân và an ninh trật tự”.

Bộ trưởng, Chủ nhiệm văn phòng Chính phủ Mai Tiến Dũng, nói rằng “nguồn thải xuất phát từ khu vực Vũng Áng, Hà Tĩnh, chứa nhiều độc tố, theo dòng hải lưu di chuyển từ Hà Tĩnh tới Thừa Thiên Huế”.

Theo quan chức này, cuộc điều tra phát hiện ra Formosa Hà Tĩnh “có một số hành vi vi phạm, nước thải có chứa độc tố vượt quá mức cho phép”.

Ông nói: “Các bộ ngành và cơ quan chức năng của Việt Nam có liên quan đã thẩm định kỹ lưỡng, tham vấn các nhà khoa học trong nước và quốc tế, và đã kết luận: Những vi phạm và sự cố trong quá

trình thi công vận hành thử nghiệm tổ hợp nhà máy của công ty Formosa Hà Tĩnh là nguyên nhân gây ra ô nhiễm môi trường biển nghiêm trọng, làm hải sản tại 4 tỉnh miền từ Hà Tĩnh đến Thừa Thiên Huế chết bất thường trong tháng Tư vừa qua”.

Theo ông Dũng, Formosa “nhận trách nhiệm sự cố môi trường, làm hải sản chết hàng loạt, đồng thời cam kết công khai xin lỗi chính phủ và nhân dân Việt Nam; thực hiện bồi thường thiệt hại cho người dân; phục hồi môi trường với đầu tư 500

triệu đôla; khắc phục triệt để hạn chế của hệ thống xử lý nước thải”.

Ông Mai Thanh, một ngư dân ở Hà Tĩnh, nói rằng kết luận của chính phủ Việt Nam về sự liên quan của Formosa là “chính xác” và “đúng với cảm nhận” của ông. Ông Thanh nói thêm rằng tập đoàn của Đài Loan này phải “đền bù thỏa đáng cho dân”, vì “ba bốn tháng nay ông không làm được gì”.

'Đóng cửa vĩnh viễn'

Trước khi chính phủ Việt Nam công bố kết luận, Chủ tịch Formosa Hà Tĩnh đã gửi thư tới toàn thể cán bộ, công nhân viên của công ty.

Bức thư có đoạn: “Đối với hiện tượng cá chết hàng loạt tại 4 tỉnh miền Trung vừa qua, theo kết quả điều tra của đoàn kiểm tra liên ngành của do Bộ Tài Nguyên & Môi Trường chủ trì, nhận định rằng công ty trong giai đoạn vận hành thử, do những sai sót của các nhà thầu phụ gây ra cá chết. Mặc dù đây là một kết quả chúng tôi không mong muốn, nhưng công ty tôn trọng kết quả điều tra của Chính phủ”.

Bức thư viết tiếp: “Trong bất kỳ tình huống nào, công ty vẫn giữ cho nhà máy tiếp tục hoạt động, đặt sự an toàn và lợi ích của toàn thể cán bộ nhân viên lên hàng đầu nỗ lực để phát triển bền vững và lâu dài tại Việt Nam”.

Về tuyên bố này, ông Thanh nói:

“Chính Formosa gây ra tội ác cho những người làm biển. Yêu cầu của tôi là ngừng hoạt động Formosa để làm thế nào cho dân ổn định lại cuộc sống, nếu không dân sẽ chết đói. Nếu mà họ không đóng cửa dân sẽ nổi loạn đây”.

Cho dù Formosa đã “nhận trách nhiệm”, “xin lỗi” và “đền bù thiệt hại”, hiện có nhiều ý kiến trên mạng xã hội đòi “đóng cửa vĩnh viễn” nhà máy của công ty này ở Hà Tĩnh.

Trong khi đó, phát biểu khai mạc phiên họp trực tuyến chính phủ thường kỳ chiều 30/6, Thủ tướng Việt Nam Nguyễn Xuân Phúc cho biết vụ cá chết hàng loạt ở miền Trung là “vấn đề dân rất quan tâm” và “cần phải rút ra những bài học” từ vụ này.

Tờ VnExpress dẫn lời Bộ trưởng Tài nguyên Môi trường Trần Hồng Hà chia sẻ rằng ông “vừa trải qua 84 ngày căng thẳng nặng trĩu”.

Formosa Hà Tĩnh là một tội phạm về môi trường. Có tội phạm, sao không thấy có quan tòa, luật sư, toà án, và có bản án không?

Dĩ nhiên là không. Khi bộ máy tham nhũng quỵt chặt với một tập đoàn bất hảo như Formosa thì ta không nên trông chờ công lý được thực thi. Tất cả đã được dàn dựng để biến quả núi thành ổ mồi: nào là Formosa thành tâm xin lỗi, bỏ ra 500 triệu để chi cho bồi thường thiệt hại kinh tế cho người dân, bồi thường xử lý môi trường biển, nào là xin hứa khắc phục, nào là cam kết không tái phạm, vân vân.

Liệu một vụ nữa có xảy ra không? Có trời biết. Chỉ có những kẻ hoặc thiếu năng về trí tuệ thần hoặc cố tình thiếu năng về trí tuệ mới tin vào cam kết của một tập đoàn đầy tai tiếng về môi trường như Formosa.

Liệu số tiền ấy có giải quyết được vấn đề gì không? Chừng nào

công rơi trên biển vừa qua?

Nếu vụ Formosa Hà Tĩnh xảy ra ở một quốc gia khác thì sao, ví dụ như ở nước láng giềng CHND Trung Hoa? Xin trích hai điều luật của nước CHND Trung Hoa trong sách Prevention and Compensation of Marine Pollution Damage: Recent Developments in Europe, China and the US, của hai tác giả M Faure và J Ho, nhà xuất bản Kluwer Law International, năm 2006, trang 69-71. Điều luật thứ nhất liên quan đến tội phạm:

Điều 38: Người nào vi phạm qui định của nhà nước trong việc xả, đổ, **xử lý** chất thải có phóng xạ, có chứa chất gây bệnh, chất độc, hoặc các chất thải công nghiệp độc hại vào đất hay nước hay không khí, gây ra sự cố ô nhiễm môi trường nghiêm trọng đưa đến hậu quả nghiêm trọng về **thất thoát tài sản công hay cá nhân** hay gây ra **thương tật, cái chết** cho người khác thì sẽ bị kết án tù hoặc giam giữ đến ba năm và bị phạt tiền bồi thường, hay chỉ phạt tiền bồi thường; nếu hậu quả đặc biệt nghiêm trọng thì người ấy sẽ bị kết án tù ba đến bảy năm tù và bị phạt tiền bồi thường.

(Art 38 holds that whoever, in violation of the State regulations, discharges, dumps, or **treats** radioactive wastes, wastes containing pathogens of infectious diseases, toxic substances or other hazardous wastes on the land or in the bodies of water or the atmosphere, thus causing major environmental pollution accident that leads to the serious consequences of heavy losses of public or private property or injuries or death of persons, shall be sentenced to fixed term of imprisonment of not more than three years or criminal detention and shall also, or shall only be fined; if the consequences are especially serious, he shall be sentenced to fixed term of imprisonment of not less than three years but not more than seven years and shall be fined.)

Theo luật của nước CHND Trung Hoa thì việc Formosa Hà Tĩnh xử lý bằng cách đưa nước thải có chất độc vào biển là một hành vi

CÔNG BỐ NGUYÊN NHÂN CÁ CHẾT cơ bản trong tách trà hay quả núi thành ổ mồi?

.....Nguyễn Hoàng Phố 30-06-2016.....

Ai có lương tâm và trách nhiệm với đất nước cũng đều ngóng chờ cái ngày này, cái ngày mà theo hứa hẹn thì nguyên nhân cá chết sẽ được công bố. Tuy nhiên, đối với bộ sâu cảm quyền thì việc công bố này chẳng qua chỉ là một hoạt động bình thường của bộ máy cầm quyền như các sự kiện khác, đến hẹn lại lên. Vì thế, việc công bố nguyên nhân thảm họa về môi trường biển, khiến cả toàn xã hội lao đao, thậm chí thế giới phải quan tâm, đã được lồng ghép một cách khiên cưỡng, hay nói đúng hơn là vô nguyên tắc, kinh thường người dân, vào việc thông báo ban hành nghị định quy định Luật Đầu tư, Luật Doanh nghiệp. Và cả hai sự kiện cùng diễn ra trong một cuộc họp báo. Đối với giới cầm quyền, thảm họa Formosa Hà Tĩnh chẳng qua chỉ là một cơn bão trong tách trà, nói theo kiểu Ăng lê, có gì đâu mà lùm xùm.

Cuối cùng như một đáp án có sẵn, buổi công bố chính thức cho biết thủ phạm chính là Formosa Hà Tĩnh, nói theo thuật ngữ luật pháp,

biển còn chết thì bao nhiêu tiền cũng không thể giải quyết được việc Formosa Hà Tĩnh biến hàng vạn ngư dân thành những người thất nghiệp ngay trên môi trường nghề nghiệp của mình. Nhưng mà đâu phải chỉ có ngư dân mới chịu khổ nạn, cả một chuỗi hoạt động kinh tế dựa trên biển cùng chết theo, nhà hàng biển đóng cửa, du lịch biển dẹp tiệm...

Đã có đề án chuyển đổi ngành nghề cho ngư dân, đào tạo nghề cho họ. Mới nghe qua thì thấy hay, nhưng nghĩ mà xem, có bao nhiêu trường dạy nghề cho học sinh tốt nghiệp trung học, một lực lượng thường trực cần đào tạo nghề để tham gia vào đội ngũ lao động, mà bây giờ lại còn bày trò dạy nghề cho ngư dân? Thậm chí nếu ngư dân tự nguyện chuyển nghề thì đó cũng là một việc hết sức bi đát. Khi ngư dân quay lưng với biển, một vài thế hệ, nghề biển, kỹ năng biển chỉ còn là chuyện cổ tích. Ai sẽ giữ gìn cả một bờ biển dài? Nếu không có ngư dân thì ai cùng với quân đội tìm phi

tội phạm (người đọc lưu ý chữ xử lý in đậm trong bản tiếng Việt tương đương trong bản tiếng Anh **treats**).

Trong vụ Formosa Hà Tĩnh, ta thấy có thợ lặn chết, có thợ lặn nhập viện, ta thấy có cả một vùng biển chết dài 200 km, có hàng ngàn ngư dân, tư thương mua bán cá chết nghiệp, sạt nghiệp, chùng đó đủ cấu thành một hành vi tội phạm gây thiệt hại nghiêm trọng.

Điều thứ hai liên quan đến tòng phạm.

Điều 408: Nhân viên nhà nước có trách nhiệm bảo vệ, giám sát, kiểm tra môi trường, do thiếu trách nhiệm, gây ra sự cố ô nhiễm môi trường nghiêm trọng đưa đến hậu quả nghiêm trọng gây thất thoát tài sản công hay cá nhân hoặc gây ra thương tích hay cái chết cho người khác, sẽ bị kết án tù hay giam giữ đến ba năm.

(Art. 408 holds that any functionary of a State organ who is responsible for environmental protection, supervision and control, through his gross neglect of duty, causes a serious environmental pollution accident, which leads to the serious consequences of heavy losses of public or private or injuries or death of persons, shall be sentenced to fixed term of imprisonment of not more than three years or criminal detention.)

Cuộc công bố hôm nay cho thấy cái chết được báo trước của biển Việt Nam. Chùng nào còn Formosa Hà Tĩnh thì không còn biển. Ông giám đốc đối ngoại của Formosa đã rất thành thực: Thép hay cá?

Một dân tộc gọi quê hương là đất nước, mà người dân chết đuối vì nước. Từ nam chí bắc, đi đâu cũng gặp sông suối, với tay ra là biển. Trẻ con không biết bơi vì những dòng sông nô đùa của trẻ đã chết. Những người biết bơi còn lại là ngư dân, nhưng nay biển cũng đã chết.

Posted by adminbasam

SỰ NGANG NGƯỢC của Formosa đã đến đỉnh điểm

.....FB Doãn Châu + Luân Lê 30-06-2016.....

FB Doãn Châu FORMOSA SẼ BỒI THƯỜNG CHO NGƯ DÂN 500 TRIỆU ĐÔ 29-06-2016

Con số 500 triệu đôla (11.000 tỷ đồng) nếu là thực thì như muối bỏ biển nhưng chúng ta không cần nói kỹ về một con số được đưa ra bởi tin đồn. Đọc lướt trên mạng thì một số bạn bảo con số ấy khá lớn nhưng các bạn sẽ thấy con số này không là gì cả khi chia cho những hộ gia đình sống bằng nghề đánh cá. Điều này chúng ta sẽ có dịp kiểm chứng dễ dàng. Nhưng khi đọc về con số này tôi vẫn có cảm giác lo lắng bởi biết đâu tin đồn này là thật.

Theo ý kiến của một nhà khoa học thì tác hại của thảm họa này như một quả bom nguyên tử dưới biển, di chứng của nó trong thiên nhiên còn kéo dài tới gần một trăm năm sau.

Theo Dân Trí: “Hiện nay, tại tỉnh Quảng Trị có đến 70% ngư dân làm nghề đánh bắt gần bờ. Thời gian qua, do ảnh hưởng cá chết, hầu hết ngư dân phải ngừng đánh bắt, làm thuê đủ nghề để kiếm sống. Một số bà con chuyển sang làm trang trại chăn nuôi bước đầu ổn định cuộc sống.”

Qua đây chúng ta thấy tác hại là kinh khủng đến đâu. Tôi đưa thêm thông tin này để các bạn thấy con số ấy là bèo bọt đến đâu. Hiện nay đang có một vụ kiện hãng Volkswagen ở Mỹ. Hãng này sẽ phải đền số tiền chừng 10 tỷ đô la Mỹ cho 475,000 người chủ của xe này về việc dùng một phần mềm lừa hệ thống kiểm định khí thải, 2,7 tỷ đô la cho đền bù môi trường và 2 tỷ đô la nữa cho nghiên cứu dòng xe bảo vệ môi trường tốt hơn trong tương lai.

So với thiệt hại ở Mỹ thì thảm họa môi trường của Việt Nam chắc hẳn phải lớn hơn nhiều.

Nếu quả thực con số này là thật thì đây là một trò đùa thô bỉ của cả chính quyền và Formosa. Có thể chính quyền tưởng con số này là

lớn, bởi họ không có chuyên gia kinh tế tính toán giỏi và họ không quan tâm tới những vụ bồi thường tương tự trên thế giới. Nếu thế thì đây lại là một sai lầm vô cùng đáng tiếc của chính quyền.

Tôi xin lỗi đã sa đà vào một chủ đề tôi không dự định đi sâu khi con số chưa chính thức nhưng lòng tôi như lửa đốt vì sợ con số này là thật nên không dừng được. Ở đây có mấy điểm chính tôi muốn nói là:

1- Khi một thảm họa này xảy ra thì nhất định phải có quan chức chịu trách nhiệm, họ phải từ chức, phải bị truy cứu trách nhiệm tại sao để thảm họa xảy ra.

Hãy bỏ đi cái kiểu xử lý chung chung không ai chịu trách nhiệm.

Quá trình này đòi hỏi một sự đấu tranh quyết liệt ngay trong nội bộ chính quyền. Nhưng đây là một việc làm cần thiết để lấy lại được lòng tin của dân chúng.

2- Khi có tiền đền bù, cũng giống như tiền phân bổ ngân sách về các tỉnh, sự thất thoát là rất lớn. Cần phải có một uỷ ban kiểm soát sự minh bạch trong việc phân bổ, chi tiêu. Đây cũng là một hành động cần thiết để lấy lòng tin của dân chúng.

3- Cần huy động lực lượng báo chí trong việc kiểm soát này. Bởi báo chí vẫn có một sự độc lập nhất định đối với những cơ quan thực hiện việc đền bù cho người dân.

4- Không phải chỉ đền bù cho người dân mà còn cần một khoản tiền để thực hiện một công việc vô cùng khó khăn và tốn kém là hút chất độc từ đáy biển lên. Việc này cần thiết để trả lại môi trường trong lành của biển. Và đây cũng là việc làm cần thiết để lấy lại lòng tin người tiêu dùng vào hải sản và cũng là củng cố niềm tin của dân chúng vào chính quyền.

Tuy nhiên, ở đây có hai loại chất độc, phản ứng nhanh và chậm. Phản ứng nhanh thì đã một phần vào cá. Phản ứng chậm như thủy ngân thì tác hại của nó sẽ thể hiện trong

hiều năm nữa. Do vậy, có được thành phần hoá học của chất xả thải là rất quan trọng.

5- Formosa phải mang ống thải nên mặt đất và có phương án xử lý chất thải trên bờ.

6- Bất luận điều gì sẽ được công bố sau cuộc họp báo thì người dân cũng không nên có hành động đại dốt trong phản ứng với Formosa. Dân ta nông nổi, rất dễ manh động, nhất là sau thiệt hại nặng nề, ảnh hưởng tồi tệ đến chính cuộc sống hàng ngày thì điều này rất dễ xảy ra. Khi xảy ra hỗn loạn như năm 2014 thì lại phải tốn tiền đền bù.

FB Chau Doan

**FB Luân Lê
NGÔNG CUỒNG
30-6-2016**

Sự ngang ngược của Formosa đã đến đỉnh điểm. Ngay khi xuất hiện hiện tượng cá chết hàng loạt tại các tỉnh miền Trung, giám đốc đối ngoại của Formosa Chu Xuân Phàm đã khẳng định: giữa cá tôm và nhà máy thép không thể chọn cả hai.

Đến nay, khi tìm ra thủ phạm chính thức là do chất xả thải của Formosa với chất kích độc phenol và xyanua gây ra thảm hoạ biển chết, chúng lại tiếp tục “đổ thừa” do mất điện trong vài ngày đầu tháng 4.2016 nên gây ra sự cố.

Trong khi đó, một mặt chính Chủ tịch HĐQT của Formosa lại gửi thư cho các nhân viên với lời tuyên bố “sẽ giữ lại nhà máy hoạt động bằng bất kỳ giá nào và đặt quyền lợi của cán bộ, nhân viên của mình lên hàng đầu (không phải luật pháp, người dân và môi trường của nước ta). Và trong thư này bọn họ lại đưa ra một chủ thể khác mang tên “nhà thầu phụ” là thủ phạm gây ra thảm hoạ chứ không phải Formosa.

Đến nước này, số tiền 500 triệu đôla bồi thường, chưa tính đến khắc phục hậu quả, nhưng do thiệt hại đặc biệt nghiêm trọng, gây cá chết hàng loạt, người (thợ lặn) đã chết và một số phải điều trị bệnh, nhiều người dân khác ngộ độc do ăn hải sản trong thời gian thảm hoạ, biển bị đầu độc về lâu dài... thì hoàn toàn có thể khởi tố vụ án hình sự và

truy tố những kẻ trực tiếp và cả gián tiếp gây ra thảm hoạ kinh hoàng chưa từng có tiền lệ này đối với nền kinh tế, an ninh quốc gia ra trước vành móng ngựa để xét xử nghiêm minh.

Sự ngông cuồng được dung dưỡng là bởi sự vô pháp, coi thường luật lý và chính quyền sở tại mà ra. Và chính Formosa đã không còn coi dân chúng cũng như VN ra gì ngay trên chính mảnh đất này. Tuy họ cúi đầu nhưng tâm họ không cúi.

**FB Chau Doan
KHÔNG PHẢI LÀ ĐỀN BÙ
30-6-2016**

Đây không phải là đền bù mà là một sự xoa xuyết an ủi kẻ thấp cổ bé họng. Chưa nói tới tổn hại lâu dài về môi trường, chưa nói tới tổn hại kinh tế vẫn tiếp tục với ngư dân, chưa nói tới tổn hại về sức khoẻ, bệnh tật khi cá nhiễm độc vẫn được mang đi tiêu thụ, thì một người ngư dân trong thời gian vừa qua giảm thu nhập đi mấy chục triệu nhưng nếu số tiền 500 triệu đôla được chia đủ, không thất thoát thì mỗi người nhận về sẽ chỉ là mấy triệu.

Các bạn nhìn rõ vấn đề ở đây chưa? Số tiền này quá rẻ mạt cho một thảm hoạ với tác hại quá lớn và lâu dài.

Ấy vậy mà chính phủ vội vàng chấp nhận số tiền bèo bọt ấy. Số tiền này cũng giống như một kẻ đi xe ô tô ẩu, đâm chết người nhưng chỉ đưa tiền hỗ trợ gia đình nạn nhân mua chiếc áo quan sau khi được chính quyền đứng ra dàn xếp giữa hai bên.

Tôi nghĩ rằng đây là thoả thuận của riêng chính phủ. Khi chính phủ không bảo vệ được quyền lợi của người dân thì người dân cần nộp đơn khởi kiện tập thể. Nếu cho qua việc này dễ dàng thì người dân không khác nào những con cừu hiền lành ngốc nghếch tới đáng thương.

Tiếc thay không chỉ người dân mà chính phóng viên, những người đáng nhẽ cần nghiên cứu trước vấn đề một cách kĩ lưỡng thì cũng là những con cừu, ở đây là những con cừu sáng sủa hơn một chút là có đeo kính. Họ không biết hỏi những câu hỏi đi vào trọng tâm mà chỉ hỏi hợt

bề ngoài, đòn mà hỏi hợt thì kẻ đỡ cũng chỉ cười nhạt mà phẩy tay gạt đòn.

Một dân tộc mà cả người dân và những người được gọi là có học đều là cừu thì sẽ bị chăn dắt đến đâu. Có một điều tôi băn khoăn ở đây là chính quyền thực sự không nhìn thấy là số tiền ấy quá ít hay không. Nếu họ nhìn thấy số tiền ấy quá ít mà vẫn thoả hiệp thì chứng tỏ về mặt pháp lý họ đã yếu thế, chính bản thân họ đã có những thoả thuận bất hợp lý từ trước, giờ đây há miệng mắc quai. Như vậy, cái thoả thuận này là một sự lừa dối của họ đối với người dân.

Khả năng thứ 2 là họ tưởng 500 triệu đôla là to thật. Như vậy họ cũng là những con cừu đại dốt. Trường hợp này họ không đủ năng lực để bảo vệ quyền lợi của người dân. Nhưng tôi nghĩ khả năng này rất thấp.

Chỉ nêu ra một ví dụ cho các bạn thấy là cái thoả thuận này bèo bọt đến đâu. Hiện nay đang có một vụ kiện hãng Volkswagen ở Mỹ. Hãng này sẽ phải đền số tiền chừng 10 tỷ đôla Mỹ cho 475,000 người chủ của xe này về việc dùng một phần mềm lừa hệ thống kiểm định khí thải. Khi kiểm định thì họ tắt phần lớn khí thải. Nhưng khi chạy trên đường thì khí thải vượt quá 40 lần theo quy định. Ngoài ra họ còn phải chi 2,7 tỷ đôla tiền đền bù môi trường và 2 tỷ đôla nữa cho nghiên cứu khí thải tốt hơn.

So với thiệt hại ở Mỹ thì thảm hoạ môi trường của Việt Nam chắc chắn lớn hơn nhiều lần. Ấy vậy mà chỉ có nửa tỷ đôla là sao?

Sự khác nhau là ở đâu? Lẽ nào mạng sống của công dân Mỹ quý giá hơn mạng sống của người Việt Nam nhiều lần đến thế?

**FB Luân Lê
SỰ THẬT
30-6-2016**

Sự thật đã từng không phải như vậy – như nguyên nhân hôm nay đã công bố.

Thật dã man, tàn ác và nhẫn tâm với những lời khẳng định bất chấp sự thật, bất chấp hiểm nguy để khuyến nhủ người dân vào chỗ rủi

ro, ngay cả sinh mệnh của mình.

Và với 500 triệu USD thì người dân sẽ làm gì trong vòng 70 năm nữa khi biển còn đầy chất độc đang ẩn chứa trong từng hạt muối, từng giọt nước mặn và từng sinh vật ngoài khơi kia?

Ngư dân cần một con số lớn hơn rất rất nhiều số tiền ít ỏi này so với thiệt hại đặc biệt nghiêm trọng mà nó đã gây ra. Như một quán KFC đã phải bồi thường cho chỉ duy nhất một nạn nhân sau khi ăn gà của hãng này khiến cô bé phải ngồi xe lăn một số tiền lên tới gần 10 triệu đô.

Nay hàng trăm nghìn, hàng triệu tấn cá, tôm, hàu, ngao, nghêu đã bị tiêu diệt hoàn toàn, hơn 400ha san hô bị phá hủy, thợ lặn chết, ngư dân không thể khai thác cá trong vòng nhiều năm tới vì phải làm sạch lại biển, ngành hải sản nước nhà sẽ bị vào danh sách đen không thể xuất khẩu được.

Vậy thì, con số đó không phải là 500 triệu đô, mà phải là 50 tỷ đô mới thỏa đáng cho những thiệt hại vô cùng lớn mà nó đã và đang gây ra cho đất nước này.

Posted by adminbasam

tư dự án khu liên hợp gang thép và cảng nước sâu Sơn Dương – thuê 2.025 héc-ta đất liền và 1.293 héc-ta mặt nước thuộc cảng Sơn Dương với thời gian thuê là 70 năm, tiền thuê đất hơn 96 tỷ đồng cho toàn bộ thời gian thuê. Tổng số vốn đầu tư là gần 10 tỷ USD.

Khởi tố thành một vụ án

Tuy nhiên, nhiều người dân vẫn không đồng tình lời xin lỗi của Formosa Hà Tĩnh và yêu cầu nhà cầm quyền cs VN phải tiến hành điều tra thành một vụ án. Tiến sĩ Nguyễn Quang A, sống ở Hà Nội bình luận trên facebook:

“Vài nhận xét về công bố nguyên nhân cá chết: Thứ nhất, xác định thủ phạm là FORMOSA, thủ phạm nhận lỗi. Thứ hai, Formosa hứa 5 điểm (người ta có lẽ chỉ chú ý đến 500 triệu USD đền bù và khắc phục hậu quả). Chắc phải cần nhiều tỷ USD chứ không thể 0,5 tỷ USD. Thứ ba, hợp báo nói công lao chính là của Đảng và các cơ quan chính phủ; điều tra khách quan... Thứ tư, bức xúc trong dân là thỏa đáng, song có thể lực kích động, lợi dụng... Thứ năm, rất đúng bài bản đã định sẵn theo kịch bản.”

Tiến sĩ Nguyễn Quang A bình

“truy tố những kẻ trực tiếp và cả gián tiếp gây ra thảm họa kinh hoàng” này. LS Lê Luân bình phẩm:

“Đến nước này, số tiền 500 triệu đô la bồi thường, chưa tính đến khắc phục hậu quả, nhưng do thiệt hại đặc biệt nghiêm trọng, gây cá chết hàng loạt, người (thợ lặn) đã chết và một số phải điều trị bệnh, nhiều người dân khác ngộ độc do ăn hải sản trong thời gian thảm họa, biển bị đầu độc về lâu dài,... thì hoàn toàn có thể khởi tố vụ án hình sự và truy tố những kẻ trực tiếp và cả gián tiếp gây ra thảm họa kinh hoàng chưa từng có tiền lệ này đối với nền kinh tế, an ninh quốc gia ra trước vành móng ngựa để xét xử nghiêm minh. Sự ngông cuồng được dung dưỡng là bởi sự vô pháp, coi thường luật lý và chính quyền sở tại mà ra. Và chính Formosa đã không còn coi dân chúng cũng như Việt Nam ra gì ngay trên chính mảnh đất này. Tuy họ cúi đầu nhưng tâm họ không cúi.”

Tội ác của Formosa được nhà cầm quyền “bao che”

Suốt gần ba tháng trôi qua, sau vụ thảm họa cá chết hàng loạt, nhà cầm quyền đã chậm trễ tuyên bố kết quả điều tra nguyên nhân cá chết. Nhưng dưới áp lực và những lời chỉ trích của công luận thì buộc nhà cầm quyền tuyên bố công khai nguyên nhân sau tuyên bố của Bộ Công An một ngày.

Tuy nhiên, trước ngày giới chức VN công bố kết quả, trên báo lề đảng xuất hiện nhiều thông tin liên quan đến Công ty Formosa Việt Nam thừa nhận lỗi gây ra thảm họa môi trường.

Liên kết các sự kiện này, Luật sư Lê Công Định nhận định rằng đó là một sự “phối hợp nhịp nhàng” giữa nhà chức trách VN với Formosa. LS Định phân tích trên facebook của ông:

“Vấn đề cần đặt ra là tại sao có sự trùng hợp về thời điểm như vậy trong hành động của Chính phủ và Formosa? Điều tra nguyên nhân thảm họa môi trường là vấn đề kỹ thuật và pháp lý, lẽ ra kết quả phải công bố trước khi Formosa thừa nhận lỗi về mình. Vậy tại sao phải

CÔNG LUẬN PHẢN ỨNG sau cuộc họp báo chính phủ về thảm họa môi trườngGNsP và RFA 30-06-2016.....

PHẢN ỨNG CỦA DƯ LUẬN KHI FORMOSA THỪA NHẬN GÂY Ô NHIỄM MÔI TRƯỜNG BIỂN GNsP (30.06.2016)

Vào chiều ngày 30.06.2016, Lãnh đạo Formosa Hà Tĩnh chính thức thừa nhận công ty này đã xả độc tố gồm phenol và xyanua, làm ô nhiễm môi trường biển nghiêm trọng vào những ngày tháng 4.2016, cá biển tại các tỉnh Miền Trung chết trắng xóa.

Công ty Formosa này đã cam kết sẽ xử lý ô nhiễm, bồi thường kinh tế và hỗ trợ chuyển đổi nghề nghiệp cho người dân 500 triệu USD sau vụ thảm họa cá chết trắng.

Vào năm 2008, nhà cầm quyền đã ký cho phép Formosa – chủ đầu

luận thêm: “Theo tôi phải tiến hành một vụ án, đánh giá đầy đủ thiệt hại (có thể mất vài năm mới xong) và buộc Formosa phải bồi thường (chứ không thể coi việc 500 triệu [họ bảo đào tạo nghề cho khoảng 1 triệu người bị ảnh hưởng; cứ cho là 500 triệu USD chỉ cho 1 triệu người này, thì mỗi người được 500 USD chắc bằng thiệt hại của họ trong 1 - 2 tháng trong khi biển chết hàng chục năm chưa chắc đã phục hồi] và vài lời hứa như thế này là xong và để chìm xuống vụ này. Xử lý các cán bộ liên quan (nhất là những kẻ đã cho phép Formosa đầu tư) chỉ được nói rất mờ nhạt mà chắc chắn phải làm mạnh mẽ hơn rất nhiều.”

Đồng tình với ý kiến của TS Nguyễn Quang A, Luật sư Lê Luân, sống ở Hà Nội, nhấn mạnh rằng cần

trì hoãn công bố?”.

“Chẳng lẽ Chính phủ chờ thuyết phục Formosa thừa nhận trước mới dám công bố nguyên nhân sau? Nói cách khác, đã có sự phối hợp nhịp nhàng giữa Chính phủ và Formosa trong sự kiện nghiêm trọng này chỉ để đối phó dư luận? Vậy yêu cầu chính đáng của người dân cả nước, nạn nhân của thảm họa môi trường này, không đáng để Chính phủ ưu tiên quan tâm hơn thủ phạm?”.

Đến đây cần đặt vấn đề trách nhiệm công vụ của Chính phủ. Khi khủng hoảng xảy ra, không cần biết nguyên nhân thảm họa đến từ đâu và do ai, với trách nhiệm công vụ khẩn cấp, việc điều tra phải tiến hành ngay lập tức và kết quả phải công bố ngay lúc quy trình xác minh kết thúc, bất kể thủ phạm thừa nhận hay không lỗi của mình (cần lưu ý, thủ phạm không có quyền biết kết quả trước khi công bố, trừ phi được cơ quan điều tra tiết lộ riêng). Tất cả trình tự đó phải diễn ra như một cơ chế tự động của bộ máy công vụ trên cơ sở luật pháp.

Xét lẽ trên, Chính phủ hoàn toàn không thực hiện đúng trách nhiệm công vụ của mình theo luật định. Sự thiếu trách nhiệm nghiêm trọng này cần phải được xử lý và chế tài thông qua trình tự chất vấn và, nếu cần, miễn nhiệm trước và bởi Quốc hội. Một Quốc hội bao gồm các đại biểu thực sự của dân chắc chắn cũng sẽ hành động theo cơ chế tự động của bộ máy dân cử như quy định của Hiến pháp.”

Xin lỗi công khai người dân xuống đường biểu tình ôn hòa vì “môi trường sạch”

Sau vụ thảm họa, cả nước nhiều cuộc biểu tình nổ ra vào những ngày cuối tuần trong tháng 5 tại Hà Nội, Sài Gòn, Quảng Bình và Nghệ An. Tuy nhiên, nhà cầm quyền đã huy động lực lượng áo xanh, đô thị, thường phục – được xem là “lực lượng không có chức năng” – trấn áp người dân xuống đường biểu tình, tọa kháng ôn hòa. Do đó nhiều người dân đã đòi buộc nhà cầm quyền công khai xin lỗi và bồi thường cho những nạn nhân bị đàn áp.

Bạn trẻ Nguyễn Nữ Phương

Dung đề nghị: “Tôi yêu cầu chính phủ Việt Nam làm ngay 2 việc sau: thứ nhất, xin lỗi, đền bù thiệt hại cho những người biểu tình lên tiếng vì môi trường bị đánh đập, bắt bớ trái phép. Thứ hai, điều tra, kỉ luật những cá nhân, tổ chức chỉ đạo, bắt bớ người biểu tình trong những cuộc biểu tình vừa qua! Công ty còn cúi đầu xin lỗi nhân dân Việt Nam được, chẳng lẽ chính phủ to như thế lại không làm được?”.

Mạnh mẽ hơn nhiều người dân lên tiếng công khai yêu cầu nhà cầm quyền cs “đóng cửa Formosa” vì người dân cần sống trong môi trường sạch, cần cá không cần thép. Liệu “đầy tớ” nhân dân có nghe lời “ông chủ” quyết liệt “đóng cửa Formosa”? Nếu làm được, dân tộc VN mới có hy vọng cơ may thoát “Trung”!

Nhà cầm quyền có “vì dân”?

Nhà cầm quyền thường tự nhận là “đầy tớ của nhân dân, vì nhân dân phục vụ”, nhưng qua hành động cụ thể trước thảm họa môi trường do Fomosa gây ra mới thấy đầy tớ này vừa xảo trá, gian manh và ác độc với người dân. Họ cho rằng sự thật phải mất đến 3 tháng để tìm nguyên nhân, thế sao đã vội vã “cứu” Fomosa khi công bố nguyên nhân cá chết là do “thủy triều đỏ”? Họ còn trơ trẽn cho rằng việc cấp phép và thực hiện xả thải của Fomosa là “đúng qui trình”! Không những vậy, các cán bộ còn rủ nhau xuống tắm biển, ăn cá để chứng minh nước biển sạch không độc tố, cá không chết vì nguyên nhân nhiễm độc! Nhà chức trách còn dùng bạo lực – trên cả mức đối xử với kẻ thù để đàn áp những người dân đòi minh bạch nguyên nhân cá chết, “Fomosa rút khỏi Việt Nam” một cách ôn hòa?

Đến nay lại tráo trở, nói lời nhân nghĩa với thủ phạm rằng truyền thống, nhân đạo để chấp nhận lời xin lỗi của kẻ gây ra thảm họa cho người dân. Đã có bao giờ nhà cầm quyền thống kê thiệt hại người dân phải gánh chịu, và có “do dân” quyết định thông qua lấy ý kiến người dân chưa mà sao dám tùy tiện ngửa tay chấp nhận 500 triệu mỹ kim để đền bù thiệt hại cho người

dân? Số tiền đền bù này có tới tay người dân? Và liệu có còn bao nhiêu lời xin lỗi khác sẽ xảy ra trong tương lai?

Huyền Trang, GNSP

CÁC Ý KIẾN SAU VIỆC CÔNG BỐ NGUYÊN NHÂN CÁ CHẾT

Anh Vũ, RFA 2016-06-30

Chiều ngày 30/6/2016, sau gần 90 ngày xảy ra thảm họa môi trường, thuộc khu vực biển 4 tỉnh miền Trung, tại Hà Nội Chính phủ VN đã tổ chức họp báo công bố kết quả điều tra về nguyên nhân và thủ phạm.

Sau khi chính quyền Việt Nam công bố nguyên nhân cá chết hàng loạt tại vùng biển 4 tỉnh bắc Trung Bộ, giới quan tâm, các nhà hoạt động xã hội, v.v... có nhận xét, đánh giá gì về công bố này?

Ung hộ một hành động pháp lý

Theo thông cáo báo chí được công bố tại buổi họp báo, đã khẳng định “thủ phạm” gây ra thảm họa môi trường ở miền Trung là từ nhà máy của Formosa. Trước đó Formosa đã xin lỗi gây ô nhiễm biển miền Trung và cam kết bồi thường, gồm 5 điểm: công khai xin lỗi; bồi thường thiệt hại cho dân và hỗ trợ chuyển đổi nghề nghiệp; bồi thường phục hồi môi trường biển với tổng số tiền tương đương 11500 tỷ, tương đương 500 triệu USD.

Ngay sau khi kết thúc buổi họp báo, đánh giá về kết quả buổi họp báo của Chính phủ. Trả lời phỏng vấn của RFA, TS. Nguyễn Quang A, nguyên Viện trưởng Viện IDS đánh giá:

“Tôi nghĩ rằng cuộc họp báo này thể hiện sự đạo diễn trong suốt thời gian vừa qua, Đây là một quá trình phức tạp mà chính phủ không có một phản ứng nhanh nhạy. Có lẽ đây lời hứa cũng như cam kết ban đầu của Formosa, mà tôi nghĩ số 500 triệu USD nó sẽ đáp ứng được những gì cho những người trực tiếp bị thiệt hại, là bà con ngư dân và những người có liên quan? Theo tôi còn có rất nhiều vấn đề phải xem

xét. Tôi tin các cơ quan nhà nước VN sẽ phải tiến hành các thủ tục pháp lý để chống lại Formosa và đánh giá cụ thể các thiệt hại mà Formosa phải bồi thường. Theo tôi 500 triệu USD này chỉ là một phần nhỏ ban đầu mà thôi. Tôi ủng hộ một hành động pháp lý để đánh giá tất cả các thiệt hại để đòi Formosa phải bồi thường cho người dân."

Từ Hà nội, Nhà báo JB. Nguyễn Hữu Vinh thấy rằng, ông không tin tưởng vào những điều Chính phủ vừa công bố. Theo ông, ngay từ đầu chính quyền VN đã tỏ ra không thực tâm trong việc tìm kiếm nguyên nhân, mà còn cố tình bưng bít hoặc đưa ra các thông tin không trung thực khiến người dân lo lắng. Ông nói với chúng tôi:

"Có nhiều tổ chức quốc tế cũng như các chính phủ khác người ta đề nghị để cùng tham gia điều tra nguyên nhân thảm họa cá chết, như Chính phủ Đài loan hay Liên Hiệp Quốc nhưng Chính phủ VN lại từ chối, cộng với việc đàn áp người dân, bắt bớ người biểu tình bảo vệ môi trường môi trường này khác. Tất cả những điều đó đã nói lên bản chất của sự việc. Cho nên việc nhà nước có tuyên bố nguyên nhân hay biện pháp khắc phục, thì tôi vẫn cho rằng đó là các hành động chống đỡ áp lực của dư luận và của nhân dân mà thôi. Chứ tôi không hy vọng vào các điều công bố đó."

Khi được hỏi về hành động của nhà nước VN cần phải làm gì trong lúc này?

Theo TS. Nguyễn Quang A chính quyền VN phải học tập cách xử lý kiên quyết của Chính phủ Mỹ, trong sự cố trên vịnh Mexico của Tập đoàn Dầu khí BP của Anh trước đây. Theo ông phía VN cần có hành động pháp lý chống lại Formosa, với án phạt nghiêm khắc, buộc thủ phạm phải có các chương trình tái thiết, bồi thường, đền bù do việc phá hủy sinh thái, môi trường sống cũng như hoạt động kinh doanh, du lịch. Việc làm đó sẽ có tác dụng tích cực trong việc chấn chỉnh môi trường đầu tư nước ngoài ở VN. Ông khẳng định:

"Tôi nghĩ rằng với những quy định của pháp luật VN thì chính

quyền có thể là (xử lý) mạnh mà không phải ngần ngại về ảnh hưởng đến đầu tư nước ngoài. Vì nếu chúng ta làm hết sức nghiêm minh thì lúc đó sẽ lấy lại được lòng tin của người dân, cũng là một cảnh cáo đối với các nhà đầu tư nước ngoài rằng, đến VN làm ăn thì phải nghiêm túc và phải coi trọng lợi ích của đất nước VN; con người VN, chứ đây không phải là một bãi rác thải. Tôi nghĩ nếu là được như thế thì là một điều rất tốt."

Bao che thủ phạm?

Nhà báo JB. Nguyễn Hữu Vinh tin rằng thủ phạm sẽ được bao che từ phía nhà nước, ông thấy rằng sau khi chính quyền công bố nguyên nhân cá chết thì còn quá nhiều việc phải làm, không đơn giản là mỗi hộ ngư dân được hỗ trợ, đền bù bao nhiêu, mà quan trọng hơn là phải trả lời câu hỏi: người dân bao giờ có thể quay lại sống bằng nghề biển, và bao giờ môi trường biển của 4 tỉnh miền Trung mới trở lại như cũ? Ông bày tỏ: "Riêng về hành động lấp liếm và bao che của nhà nước rồi đến ngày cuối của tháng 6 mới công bố, đã nói lên tính cách của nhà cầm quyền, là họ có coi trọng cuộc sống, tính mạng và quyền lợi của người dân hay không? Sự phẫn nộ của người dân lúc này là khủng khiếp và ghê gớm, do vậy buộc họ phải công bố Formosa là thủ phạm. Song họ sẽ nương nhẹ hoặc sẽ tìm một cái cớ mào đó để làm giảm nhẹ lòng dân đang bức xúc, vì thảm họa môi trường này nó quá lớn."

Nói về vai trò của người dân và các tổ chứcXHDS trong việc tạo các áp lực cần thiết để yêu cầu nhà nước phải khẩn trương giải quyết triệt để đđerr buộc Formosa phải khắc phục thảm họa môi trường lần này. TS. Ng.n Quang A nhận định:

"Các tổ chức XHDS sẽ đóng một vai trò hết sức quan trọng ở đây, đặc biệt là Giáo phận Vinh- với tư cách là một tổ chức có ảnh hưởng và là một XHDS có tổ chức nhất ở VN, họ sẽ có một vai trò rất quan trọng. Tôi hết sức khuyên chính quyền VN nên lắng nghe và tham khảo họ, để rồi hành động để cho người dân vẫn được bày tỏ các bức xúc của mình. Bởi vì người dân gây

sức ép đối với chính quyền để buộc chính quyền phải thay đổi và cái đó là tốt đối với chính quyền. Còn chính quyền cho rằng sức ép đó để lật đổ chính quyền rồi thì đưa công an đến đàn áp, thì đó chỉ là hành động tự sát mà thôi."

Từ Bắc Giang, nhà hoạt động xã hội Từ Anh Tú cho rằng, không có gì có thể bù đắp lại những thiệt hại về lâu dài mà đất nước, người dân VN đang phải gánh chịu trong thảm họa môi trường này. Ông khẳng định:

"Thì chúng ta phải đấu tranh tiếp thôi, kể cả việc chính quyền có công bố ngay thủ phạm, nguyên nhân cá chết thì chúng ta vẫn phải yêu cầu họ minh bạch việc giải quyết hậu quả ra sao. Khi chúng ta đã nêu ra yêu cầu đó, buộc họ phải thực hiện thì sẽ dễ giám sát hơn. Nếu như họ không đáp ứng yêu cầu thì chúng ta sẽ tiếp tục đấu tranh trên mạng (Xã hội) và vừa tổ chức biểu tình."

Những người chúng tôi được tiếp xúc, sau việc nhà nước VN công bố nguyên nhân của thảm họa môi trường biển 4 tỉnh miền Trung, đều có một suy nghĩ chung rằng, họ vẫn bị ám ảnh và băn khoăn trước phát biểu "gây sốc" của ông Chu Xuân Phàm - trưởng văn phòng Formosa tại Hà nội: "Muốn bắt cá, bắt tôm hay nhà máy, cứ chọn đi! Nếu chọn cả hai thì làm thủ tướng cũng không giải quyết được!". Điều đó đã khiến họ hoài nghi về các nỗ lực của Chính phủ VN trong việc giải quyết hậu quả môi trường biển bị ô nhiễm.

Formosa nhận tội, đảng nhật tiền